

รายงานผลการวิจัย

เรื่อง

ทัศนคติของบุคลากรต่อการพัฒนามหาวิทยาลัยแม่โจ้สู่ความเป็นนานาชาติ
Attitude Personnel toward Developing Maejo University to Internalization

โดย

มาณวิน สงเคราะห์ และ ฉัตร ชูชื่น

มหาวิทยาลัยแม่โจ้

2562

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การที่มหาวิทยาลัยต่าง ๆ ทั่วโลกมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติในทางทฤษฎีนั้นหมายถึงกระบวนการในการรวมกันของมิติของโลกมิติด้านความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรมและมิติด้านความเป็นนานาชาติ โดยมีวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวข้องกับระดับการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาขึ้นไป การมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติของมหาวิทยาลัยนั้น นทางปฏิบัติหมายถึงกระบวนการที่จะทำให้การทำงานวิจัยและการศึกษาเป็นเชิงพาณิชย์ โดยมุ่งเน้นการแข่งขันนานาชาติเพื่อที่จะรับนักศึกษาจากต่างประเทศที่มีฐานะดี มีชื่อเสียงในทางสังคมและจะทำให้มหาวิทยาลัยได้รับรายได้เพิ่มมากขึ้น ชื่อเสียงที่ได้รับการยอมรับในต่างประเทศส่วนประกอบ สำคัญของการเป็นนานาชาตินั้นได้แก่ การรับนักศึกษาจากต่างประเทศการสร้างวิทยาเขตในต่างประเทศ การกระตุ้นให้มีการแลกเปลี่ยนนักศึกษา บุคลากรและนักวิจัย การทำหลักสูตรให้มีความเป็นนานาชาติ มากยิ่งขึ้นรวมไปถึงการสร้างความร่วมมือทางด้านการวิจัยและการศึกษาระหว่างสถาบันต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศ

สาเหตุที่มหาวิทยาลัยมุ่งสู่ความเป็นนานาชาตินั้นมาจากมุมมองทางด้านแนวคิดที่สำคัญสามประการได้แก่ มุมมองเชิงอุดมคตินิยม เครื่องมือนิยมและการศึกษานิยม เหตุผลทางด้านอุดมคตินิยมนั้น เชื่อว่าการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติของสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ทั่วโลกจะทำให้โลกโดยรวมมีความเสมอภาคมากยิ่งขึ้นมีความเป็นประชาธิปไตยมากยิ่งขึ้นและส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือกันระหว่างประเทศมากยิ่งขึ้น ส่วนมุมมองทางด้านเครื่องมือนิยมนั้นเน้นไปที่เป้าหมายที่จับต้องได้และเป้าหมาย ในเชิงเศรษฐกิจ เหตุผลเบื้องหลังนี้ส่งผลต่อการ การเขียนนโยบายต่าง ๆ ของรัฐบาลที่จะส่งเสริมความสามารถในการตรวจสอบได้ และการแลกเปลี่ยนกันระหว่างระบบศึกษาต่าง ๆ ทั่วโลก นอกจากนี้แล้วยังทำให้กระบวนการในการเคลื่อน ย้ายคนโดยผ่านการศึกษาและการให้ปริญญาบัตร โดยผ่านมหาวิทยาลัยทำได้ง่ายมากยิ่งขึ้นเพราะ มหาวิทยาลัยต่าง ๆ จะมีความพยายามที่จะใช้ระบบในการให้คะแนนที่คล้ายครั้งกัน เหตุผลในด้านนี้ เชื่อว่าการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาขึ้นไปเป็นหนทางที่จะเพิ่มกำไรกระตุ้นเศรษฐกิจโดยรวมการพัฒนาอย่างยั่งยืนและทำให้เกิดความร่วมมือกันระหว่างรัฐบาลต่าง ๆ ทั่วโลกหนักยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตามระดับ การศึกษาในมหาวิทยาลัยนั้นจะต้องพยายามรักษาอุปสงค์ของนักทุนนิยมและอุปสงค์ของโลกให้มีความสมดุลกัน ในมุมมองนี้มหาวิทยาลัยมหาพยายามที่จะประชาสัมพันธ์ความสามารถในการแข่งขันของ ประเทศตัวเองในสังคมโลกให้เป็นที่

รู้จักมากยิ่งขึ้นเหตุผลประการสุดท้ายเป็นมุมมองทางด้านการศึกษา นิยมโดยเชื่อว่าการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาตินั้นเป็นวิถีที่จะสร้างและขยายประสบการณ์ของอาจารย์และนักศึกษา ให้มากยิ่งขึ้น

จากแผนพัฒนามหาวิทยาลัยแม่โจ้สู่ความเป็นนานาชาติที่เป็นเลิศด้านการเกษตรแผนฯ ดังกล่าวได้แสดงถึงความมุ่งมั่นของฝ่ายบริหารในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนให้ได้มาตรฐาน เพื่อการเป็นมหาวิทยาลัยที่เน้นการผลิตบัณฑิตศึกษาและมหาวิทยาลัยวิจัยโดยเป้าหมายในการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาตินั้นก็มิประเด็นความท้าทายในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของประเทศไทยปี 2559 มหาวิทยาลัย เชื่อว่า จะเป็น แรงขับเคลื่อนให้มหาวิทยาลัยปรับกลยุทธ์ในการพัฒนาคุณภาพของบัณฑิตของประเทศไทยให้ แข่งขันได้ แผนฯได้อ้างถึงคำกล่าวของ ศ.พน.วิจารณ์ พานิชย์ กล่าวว่า “มหาวิทยาลัยสู่สากลไม่ใช่เป้าหมาย แต่เป็นวิธีการ เป้าหมายคือการพัฒนาประเทศและสังคมของเรา เป้าหมายคือการใช้ความเป็นสากลของ มหาวิทยาลัยในการทำคุณประโยชน์ให้แก่สังคมที่ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้แล้วประโยชน์ของความเป็นสากล จะช่วยให้เราเข้าถึงทรัพยากรของโลกได้อย่างรู้เท่าทัน เท่าเทียมลึกซึ้งและขณะเดียวกันก็ทำประโยชน์แก่โลกได้ในเวลาเดียวกันด้วย”

แผนดังกล่าวได้กล่าวถึงหลักการและ เหตุผลวัตถุประสงค์ประเด็นความท้าทายต่อความเป็นนานาชาติแนวปฏิบัติที่ดีของการดำเนินงานปัจจัยสำคัญที่จะทำให้เกิดความสำเร็จในการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติรวมถึงอุปสรรคข้อมูลในเชิงสถิติที่แสดงถึงจำนวนนักศึกษาต่างชาติจำนวนบุคลากรผู้เชี่ยวชาญ นักศึกษาแลกเปลี่ยนจำนวนมหาวิทยาลัยที่ลงนามความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ซึ่งมีมากกว่า 60 สถาบันทั่วโลกจากประเทศสหรัฐอเมริกา ไต้หวัน รัสเซีย ฟิลิปปินส์ ญี่ปุ่น มาเลเซีย อินโดนีเซีย เยอรมัน จีน ออสเตรเลีย และอื่น ๆ

แผนฯ แสดงถึงประเด็นยุทธศาสตร์ต่าง ๆ ในการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่หนึ่งนั้นได้แก่การยกระดับพันธกิจให้มีความเป็นนานาชาติ ยุทธศาสตร์ที่สองได้แก่การจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อความเป็นนานาชาติ ยุทธศาสตร์ที่สามได้แก่ระบบการบริหารจัดการสู่ความเป็นนานาชาติ ยุทธศาสตร์ที่สี่การสร้าง Visibility ในระดับสากล ยุทธศาสตร์ที่ห้าและหกได้แก่การเตรียมอาจารย์และนักศึกษา โดยมีงบประมาณรวมสี่ปีงบประมาณรวมสี่ปีตั้งแต่ปี 2555-2558 เป็นเงิน 194.76 ล้านบาท (https://planning2.mju.ac.th/goverment/2011119104835_planning/File20130924154147_74.pdf) ทีมผู้วิจัยเห็นว่ามหาวิทยาลัยมีความมุ่งมั่นที่จะมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติโดยได้มีการสร้างแผนพัฒนาอย่างครอบคลุมรวมถึงการได้รับงบประมาณเพื่อที่จะทำแผนดังกล่าวให้บรรลุผลลงไปได้

ทีมวิจัยได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการมุ่งเน้นสู่ความเป็นนานาชาติของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่สอดคล้องกับแนวโน้มการพัฒนาในเชิงกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ทั่วโลก ทั้งนี้ระดับของความ

เป็นนานาชาติที่เพิ่มมากขึ้นจะช่วยทำให้มหาวิทยาลัยมีชื่อเสียงมีรายได้มากยิ่งขึ้นนอกจากนี้แล้วยังจะทำให้บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาเป็นที่ต้องการของตลาดมากยิ่งขึ้น บัณฑิตนั้นจะมีโอกาสได้เข้าร่วมโครงการแลกเปลี่ยนต่าง ๆ ในต่างประเทศหรือมีโอกาสดำเนินงานร่วมกับนักศึกษาอาจารย์ที่มาจากต่างประเทศเพราะจะเป็นการเพิ่มความตระหนักรู้ถึงความแตกต่างทาง วัฒนธรรมทำให้บัณฑิตและคณาจารย์มีความเข้าใจต่อผู้อื่นที่มาจากวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน

ด้วยเหตุนี้แล้วหากผู้ปฏิบัติงานผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่จะพัฒนามหาวิทยาลัยแม่โจ้ให้มุ่งสู่ความเป็นนานาชาติมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทัศนคติของบุคลากรในมหาวิทยาลัยแม่โจ้เจ้ากันมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติจะทำให้แนวทางในการพัฒนาสามารถทำได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นนอกจากนี้แล้วจะทำให้แนวทางในการปฏิบัติ ทำได้ง่ายยิ่งขึ้นเช่นเดียวกัน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาความทัศนคติของบุคลากรต่อการเป็นมหาวิทยาลัยที่มุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ
2. พัฒนาแนวทางทางด้านการ เป็นมหาวิทยาลัยที่มุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทัศนคติของบุคลากรต้องการเป็นมหาวิทยาลัยที่มุ่งสู่ความเป็นนานาชาติทำให้ มหาวิทยาลัยตระหนักว่าบุคลากรมีความพร้อมมากน้อยเพียงใด
2. สร้างแนวทางในการพัฒนาเบื้องต้นเพื่อมหาวิทยาลัยแม่โจ้จะได้มุ่งสู่ความเป็นนานาชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

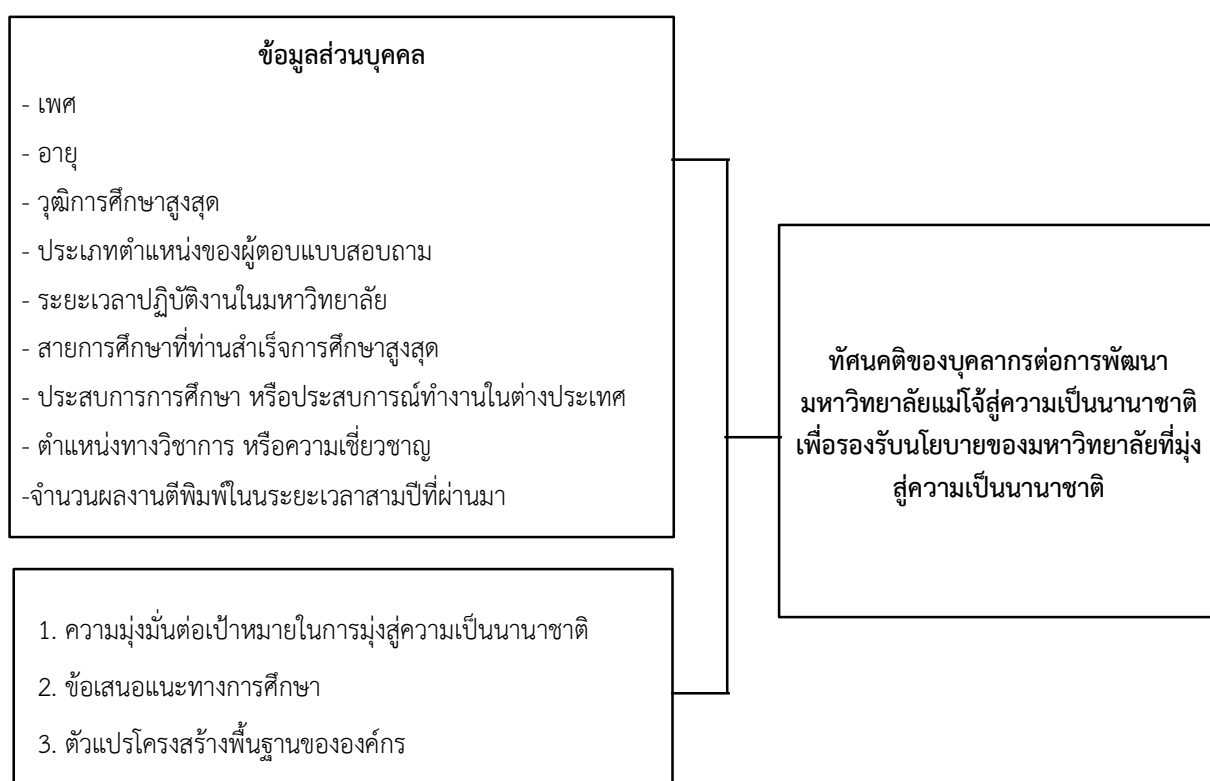
ปัจจัย 6 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นนานาชาติของมหาวิทยาลัย ได้แก่ การตกลงใจสู่เป้าหมาย (articulated commitment) การสร้างข้อเสนอทางการศึกษา (Academic Offerings) โครงสร้างพื้นฐานขององค์กร (Organizational Infrastructure) เงินทุนจากองค์กรภายนอก (External Funding) การลงทุนเชิงสถาบันต่อคณะและหน่วยงาน (Institutional Investment in Faculty) และ หลักสูตรต่างประเทศสำหรับนักศึกษา (International students and student program) ทั้งนี้ในงานวิจัยชิ้นนี้จักได้ใช้ตัวแปร สามตัวแปรแรกเพื่อความวัดทัศนคติของบุคลากรต่อ

กลยุทธ์การมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติดังกล่าว สาเหตุที่ไม่ได้รวมตัวแปรสามตัวหลังไว้ด้วยเนื่องจากสามารถตรวจสอบจากเอกสารได้ พร้อมทั้งสามารถตรวจสอบได้จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในมหาวิทยาลัยได้

2. ขอบเขตด้านสถานที่

ศึกษาและเก็บข้อมูลจากบุคลากรของมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จังหวัดเชียงใหม่

กรอบแนวความคิดการวิจัย

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม

งานวิจัยที่ได้รับเงินสนับสนุนจากมูลนิธิฟอร์ด จัดทำโดย American Council on Education (ACE) : The Unifying Voice for Higher Education ได้กล่าวถึงวิธีการ และกลยุทธ์ในการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ โดยได้ระบุถึง ปัจจัย 6 ปัจจัยที่ส่งผลได้แก่ การตกลงใจสู่เป้าหมาย (articulated commitment) การสร้างข้อเสนอทางการศึกษา (Academic Offerings) โครงสร้างพื้นฐานขององค์กร (Organizational Infrastructure) เงินทุนจากองค์กรภายนอก (External Funding) การลงทุนเชิงสถาบันต่อคณะและหน่วยงาน (Institutional Investment in Faculty) และ หลักสูตรต่างประเทศสำหรับนักศึกษา (International students and student program) โดยทำการศึกษาแบบเชิงปริมาณ โดยการสร้างดัชนีชี้วัดความเป็นนานาชาติขึ้นมา ทั้งนี้พบว่ามหาวิทยาลัยที่มุ่งเน้นการเป็นนานาชาติ ในระดับสูงมีเพียง 2% ในขณะที่มีระดับค่อนข้างสูงมากถึง 57% และระดับปานกลางมี 34%

จากงานวิจัยชิ้นเดียวกันนี้ได้สร้างกลยุทธ์สำหรับมหาวิทยาลัยที่ต้องการเพิ่มระดับความเป็นนานาชาติของตนเองได้ดังนี้

1. มหาวิทยาลัยสามารถแสดงเจตจำนงและความมุ่งมั่นของตนเองต่อเรื่องนี้โดยผ่านทางพันธกิจ แผนเชิงกลยุทธ์ หน่วยงานด้านการศึกษาระหว่างประเทศ และ คณะกรรมการวิเทศสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัย
2. มหาวิทยาลัยควรแสวงหาทุนจากภายนอกเพื่อสนับสนุนการศึกษาในระดับต่างประเทศหรืออยู่ในระดับนานาชาติ
3. มหาวิทยาลัยควรใช้ประโยชน์จากเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยเอง ระบบอีเมลและระบบจดหมายเวียนเพื่อที่จะสื่อสารกับคณะต่าง ๆ และนักศึกษาเกี่ยวกับโอกาสทางการศึกษาในระดับนานาชาติ
4. มหาวิทยาลัยควรเปิดโอกาสหรือหาโอกาสที่เหมาะสมให้กับนักศึกษาไทยและนักศึกษาจากต่างประเทศที่จะมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและกันนอกชั้นเรียน
5. มหาวิทยาลัยควรสร้างแนวทางปฏิบัติสำหรับการทำงานที่เกี่ยวข้องกับต่างประเทศอันจะส่งเสริม ให้เกิดความก้าวหน้าในหน้าที่การงานหรือการมีตำแหน่งที่เหมาะสมที่เกี่ยวข้องกับการทำงานกับต่างประเทศ
6. มหาวิทยาลัยควรส่งเสริมให้บุคลากรได้ไปศึกษาต่อยังต่างประเทศโดยมั่นใจว่า

หลักสูตรในต่างประเทศเป็นหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรต่างประเทศที่มีอยู่ และส่งเสริมต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา นอกจากนี้แล้วทีมวิจัยได้ทำการวิเคราะห์เนื้อหาจากวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ทั่วประเทศ และมหาวิทยาลัยชั้นนำในประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศอังกฤษพบว่าวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยประเทศไทยมีความคล้ายคลึงกันในเรื่องของการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติซึ่งจะพบได้จากคำสำคัญคือคำว่าระดับโลก ระดับอาเซียนชั้นนำของโลก ระดับนานาชาติ มีมหาวิทยาลัยกรุงเทพเพียงแห่งเดียวที่ไม่ได้พูดถึงการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ ในขณะที่มหาวิทยาลัย Stanford ได้กล่าวถึงการสร้างผลกระทบต่อโลกมากกว่าการที่จะมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความเชื่อมั่นในตนเองของมหาวิทยาลัยเป็นอย่างมาก ในขณะเดียวกันเมื่อดูถึงวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัย Oxford ประเทศอังกฤษกลับพบว่า ไม่ได้มีการพูดถึงความเป็นนานาชาติแต่ได้แสดงถึงความภาคภูมิใจในความเป็นมหาวิทยาลัยออกฟอร์ดในหลาย ๆ ด้าน คือในฐานะที่เป็นเมือง เป็นแหล่งท่องเที่ยว และสภาพแวดล้อมที่ดีอันกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ ต่อไปนี้ขอแสดงถึงวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยที่ได้กล่าวถึงต่าง ๆ ดังนี้

- วิสัยทัศน์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยคือ มหาวิทยาลัยแห่งชาติระดับโลกที่สร้างสรรค์องค์ความรู้ด้านนวัตกรรมเพื่อสร้างเสริมสังคมไทยสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน (A World Class national university that generates knowledge and innovation necessary for the creative and sustainable transformation of Thai society)
- วิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์คือ ช่างผู้นำด้วยการศึกษาและวิจัยระดับโลก (Leadership through World-Class Education and Research)
- วิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์คือมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์สร้างสรรค์ศาสตร์แห่งแผ่นดินสู่สากลเพื่อพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน
- วิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ คือ เป็นมหาวิทยาลัยเพื่อนวัตกรรมและสังคม ที่มีความเป็นเลิศทางวิชาการและเป็นกลไกหลักในการพัฒนาภาคใต้และประเทศมุ่งสู่มหาวิทยาลัยชั้นนำหนึ่งในห้าของอาเซียนภายในปีพ.ศ. 2570
- วิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ คือ มหาวิทยาลัยชั้นนำรับผิดชอบต่อสังคมและสร้าง การพัฒนาสู่ความเป็นเลิศที่ยั่งยืน (A World-Class university committed to social engagement and sustainable development)
- วิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ คือ เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำที่มีความเป็นเลิศทางการเกษตรในระดับนานาชาติ
- วิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยหอการค้า คือ เป็น สถาบันการศึกษาชั้น

นำด้านธุรกิจการค้าและอุตสาหกรรมบริการในอาเซียน (UTCC is top university in Trade and Services in ASEAN)

- วิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ คือ มหาวิทยาลัยกรุงเทพเป็นสถาบันการศึกษาสร้างสรรค์มีคุณภาพและเป็นผู้นำ
- วิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัย Stanford คือ Fueled by optimism, ingenuity and a sense of responsibility, we seek to accelerate our purposeful impact to the world แปลได้ว่า ขับเคลื่อนโดยการมองโลกในแง่ดี ความฉลาด และความรับผิดชอบ โดยเรามุ่งหวังที่จะแสวงหาหนทางเพื่อเร่งให้เกิดผลกระทบต่อโลก
- วิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัย Oxford คือ The university's buildings and estate are not only necessary for our academic work, but also contribute to Oxford's reputation as a city of learning, heritage, and culture. They for a vital part of the rich architecture of the city and provide a beautiful environment for visitors and Oxford residents, as well as for students and staff of the university. แปลได้ว่า อาคารและที่ดินของมหาวิทยาลัยไม่ได้มีความสำคัญต่อผลงานทางด้านวิชาการเท่านั้นแต่ยังเป็นชื่อเสียงและหน้าตาของเมือง Oxford ในฐานะที่เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ เมืองแห่งมรดกและเมืองแห่งวัฒนธรรมโดยอาคารและที่ดินของ Oxford เป็นส่วนสำคัญของสถาปัตยกรรมที่เจิดจ้าและทำให้เกิดสภาพแวดล้อม ที่สวยงามต่อผู้มาเยือนต่อผู้อาศัยอยู่รวมไปถึงนักศึกษาและบุคลากรของมหาวิทยาลัย

จากวิสัยทัศน์ดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ในประเทศไทยกำลังมีทิศทาง ที่จะพัฒนาตนเองเพื่อมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ หรืออย่างน้อยให้เป็นที่รู้จักในระดับอาเซียน ซึ่งทิศทางของมหาวิทยาลัยดังกล่าวตรงกับหลักการและเหตุผลสามประการที่ได้กล่าวไว้แล้วเบื้องต้น ในมุมมองของอุดมคตินิยม เครื่องมือนิยม และการศึกษานิยม ไม่ว่าจะเป็นด้วยเหตุผลใดก็ตาม ก็ดูเหมือนว่า มหาวิทยาลัยควรมุ่งที่เพิ่มระดับความเป็นนานาชาติของตนเองให้มากขึ้นไปเรื่อย ๆ

จากงานวิจัยของ ชูติมา และ เทื่อ (2562) ในหัวข้อเรื่อง ความเป็นนานาชาติ : ความสำคัญของสถาบัน อุดมศึกษาไทยในเวทีระดับนานาชาติ ได้สรุปถึงองค์ประกอบของความเป็นนานาชาติมี 5 องค์ประกอบ คือ 1) มิติของโลก ความเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์โลก การเรียนรู้เรื่องราวของประเทศต่าง ๆ และภาษาต่างประเทศ 2) มิติขององค์แห่งชูติมา และ เทื่อ (2562) การเรียนรู้การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาการและงานวิจัย การศึกษาโลกทัศน์ที่กว้างไกลระหว่างสถาบันอุดมศึกษา 3) มิติทางวัฒนธรรม การศึกษาวัฒนธรรมที่หลากหลายและวัฒนธรรมระหว่างประเทศ 4) มิติของความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ การสร้างเครือข่ายระหว่างสถาบันการศึกษาด้วยกัน

ในระดับนานาชาติ และ 5) มิติของนโยบายของรัฐบาลและผู้นำระดับสูงของประเทศ สถาบันอุดมศึกษาของแต่ละประเทศมีหน้าที่กำหนดนโยบายตอบสนองต่อนโยบายหลักของรัฐบาลของแต่ละประเทศ เพื่อพัฒนาการศึกษาให้สอดคล้องกับสถานการณ์ โดยในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จักใช้ขอบเขตมิติขององค์กรแห่งการเรียนรู้ฯ และมิติความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

จากมิติต่าง ๆ พบว่า การมุ่งสู่ความเป็นนานาชาตินั้นมีมิติอยู่หลายด้านที่มหาวิทยาลัยต้องทำไปพร้อม ๆ กัน โดยทีมวิจัยเห็นว่า ไม่จำเป็นต้องให้มหาวิทยาลัยทำทุกด้าน มหาวิทยาลัยมีความเชี่ยวชาญก็ควรจะเริ่มจากสิ่งนั้นก่อน แล้วพยายามทำให้มันดีขึ้น ๆ เช่น การสร้างเครือข่าย มีความยั่งยืนมีความร่วมมือกันในเครือข่าย

การมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติของสหภาพยุโรป (International of Higher Education in European Union)

ในเอกสารทางด้านการนโยบายของมหาวิทยาลัยในยุโรปที่ต้องการมุ่งเน้นสู่ความเป็นนานาชาติฉบับนี้ได้รับถึงวัตถุประสงค์ของเอกสารชิ้นนี้ไว้ว่า ต้องการตรวจสอบกลยุทธ์ด้านความเป็นนานาชาติในระดับอุดมศึกษาโดยเน้นที่ภูมิภาคยุโรปเป็นสำคัญ โดยได้รับถึงขอบเขตของความเป็นนานาชาติไว้ว่า ความหมายในตัวเองนั้น กว้าง และ หลากหลาย โดยในยุโรปเองมีโปรแกรม ERASMUS และ Marie Curie Fellowships ที่ถือได้ว่าเป็นกลไกสำคัญในการผลักดันสู่ความเป็นนานาชาติดังกล่าว กระแสความเป็นนานาชาตินี้ถูกผลักดันโดยยุคโลกาภิวัตน์ในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมรวมไปถึงความสำคัญที่เพิ่มมากขึ้นของความรู้

การศึกษาในเรื่องความเป็นนานาชาตินั้นจะต้องนำเอาตัวแปรทุก ๆ อย่างมาพิจารณา มิใช่มองแต่ปัจจัยเพียงด้านเดียวเท่านั้น ต้องมีการเปรียบเทียบ ความเหมือน ความแตกต่างแต่ละภูมิภาค ทั้งด้านเศรษฐกิจ วัฒนธรรมและสังคม ถ้าหากต้องการมีความเข้าใจอย่างถ่องแท้ อนึ่งการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติของทุกมหาวิทยาลัยมักมีวัตถุประสงค์ร่วมกันคือ ต้องการมีชื่อเสียง (โดยมีการวัดระดับการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติของมหาวิทยาลัย) การเป็นที่รู้จัก และการมีข้อได้เปรียบเชิงแข่งขัน อันได้แก่ การแข่งขันกันของนักศึกษาและนักวิจัย การได้รับผลประโยชน์ในรูปแบบเงินทั้งในระยะสั้นและระยะยาว การพิจารณาเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล นอกจากนี้แล้วยังให้ความสำคัญกับการถูกจ้างงาน และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคม โดยความหลากหลายต่าง ๆ นี้ควรมีการระบุไว้ในการศึกษาในเรื่องนี้ให้ชัดเจน

ข้อสรุปของแนวทางการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติของสหภาพยุโรปและประเทศอื่น ๆ ที่ได้ทำการศึกษารวมไว้ด้วยมีดังนี้

1. การมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้นในทุก ๆ ระดับ อันหมายความว่าถึง กิจกรรมที่ครอบคลุมและหลากหลายมากขึ้น การวางกลยุทธ์ที่ดี การวางนโยบายในระดับประเทศ
2. การเพิ่มขึ้นของการวางกลยุทธ์ในระดับสถาบันที่มุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ
3. การเพิ่มขึ้นของเงินสนับสนุน
4. แนวโน้มของการใช้ความเป็นนานาชาติในการเป็นแหล่งหารายได้ให้กับมหาวิทยาลัย
5. ความกดดันของยุคโลกาภิวัตน์ที่ทำให้มีการแข่งขันที่สูงขึ้น
6. การเปลี่ยนแปลงจากการสร้างความร่วมมือ เป็นการแข่งขันที่เพิ่มมากขึ้น
7. ความพยายามที่ทำตามแนวนโยบายของสหภาพยุโรปในภูมิภาคอื่นทั่วโลก
8. สถิติของความเป็นนานาชาติมีเพิ่มมากขึ้น โดยมีข้อกังวลเกี่ยวกับ คุณภาพที่ลดน้อยลง
9. การขาดข้อมูลอย่างเพียงพอต่อการวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบเพื่อการตัดสินใจที่ดี
10. การเกิดขึ้นของประเด็นใหม่ๆ ในด้านความเป็นนานาชาติ ได้แก่ การสร้างหลักสูตรที่เป็นนานาชาติ การศึกษาแบบเรียนทางไกล (Transactional Education) และ การเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

การมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติมีกลยุทธ์ที่เริ่มต้นโดยโครงการ ERUSMUS โดยโปรแกรมได้สร้างความเข้าใจร่วมกัน และเป็นแรงผลักดันสำหรับการเป็นนานาชาติในทุกประเทศ โดยมีโปรแกรม Bologna เพิ่มเข้ามาในตอนหลังเพื่อสานต่อจากโปรแกรมแรก การเป็นนานาชาติได้การเป็นกระแสในระดับชาติ และในระดับสถาบันในทุกประเทศทั่วโลก อย่างไรก็ตามพบว่า ยังขาดกลยุทธ์ และนโยบายที่มีประสิทธิภาพในระยะยาว และยังต้องการการปรับปรุงอีกมาก

เอกสารฉบับนี้ได้นำเอาผลสำรวจในเรื่องความเป็นนานาชาติในยุโรป และในโลกซึ่งจัดทำโดย International Association of Universities (IAU) และโดยสหภาพยุโรปเอง โดยระบุถึงลักษณะสำคัญของสถาบันที่ประสบความสำเร็จในการเป็นนานาชาติ ดังนี้

- เป็นสถาบันที่เข้าใจถึงประโยชน์ และเหตุผลสำคัญของการเป็นนานาชาติ ในฐานะที่เป็นการพัฒนาคุณภาพการสอนและการวิจัยเพื่อที่จะเตรียมตัวนักศึกษาให้อาศัย และทำงานในสังคมโลก
- เป็นสถาบันที่มองเห็นว่านโยบายระดับชาติ หรือภูมิภาคเป็นแรงขับเคลื่อน และตัวสร้างอิทธิพลภายนอกของ นโยบายของสถาบันในการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ
- เป็นสถาบันที่เข้าใจว่าการส่งนักศึกษา บุคลากรไปศึกษาต่อยังต่างประเทศเป็นสิ่งสำคัญ ต่อการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ

- เป็นสถาบันที่เข้าใจว่านอกเหนือจากการส่งนักศึกษา บุคลากรไปศึกษาต่อยังต่างประเทศแล้ว การสร้างความร่วมมือในด้านการวิจัยในระดับนานาชาติ การเป็นหุ้นส่วนกันในเชิงกลยุทธ์ เป็นเรื่องสำคัญระดับรองลงไปนอกเหนือจากกิจกรรมอื่น ๆ

ผลจากการทำ Delphi Panel จากผู้เชี่ยวชาญสำคัญในระดับอุดมศึกษารอบโลกได้ยืนยันถึงสิ่งที่กล่าวไว้ข้างต้น และผู้วางนโยบายควรมีความเข้าใจว่า การมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติเป็นสิ่งที่ต้องมีการพัฒนาอยู่ตลอดเวลา ที่ต้องการตอบสนองต่อยุคโลกาภิวัตน์ที่มีอัตราการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้แล้วควรให้ความสำคัญกับการสร้างหลักสูตร และผลลัพธ์การเรียนรู้ที่จะสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับนักศึกษาสู่ความเป็นนานาชาติ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาทุกคน มีใช้ นักศึกษาบางคนที่ได้รับโอกาสไปศึกษาต่อยังต่างประเทศเท่านั้น นอกจากนี้แล้วยังพบว่ามีการสร้างความร่วมมือในรูปของหุ้นส่วน และพันธมิตรทางการศึกษาในรูปแบบต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น

ในทางตรงกันข้าม สิ่งที่เป็นอุปสรรคต่อความเป็นนานาชาติได้แก่ เงินสนับสนุน รวมไปถึงกฎระเบียบต่าง ๆ และยังมีปัญหาเฉพาะของสถาบันแต่ละสถาบัน การขาดความเชี่ยวชาญในด้านภาษาต่างประเทศ และการขาดคุณลักษณะสำคัญของการมีส่วนร่วมและการให้รางวัล แต่กระนั้นก็ตาม ตัวกระตุ้นที่สำคัญอันได้แก่ ความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีทำให้เกิดความร่วมมือที่เข้มแข็งมากขึ้น การเน้นถึงผลลัพธ์อย่างมีคุณภาพ และการเพิ่มขึ้นของความร่วมมือด้านการวิจัยในระดับต่าง ๆ ของภาคการศึกษา

สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ทำให้เราเชื่อว่า หากสิ่งกีดขวางเหล่านี้ถูกขจัดออกไป และเพิ่มความสามารถของตัวกระตุ้นด้านเทคโนโลยี สมาพันธ์ยุโรปจักสามารถเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลของความเป็นนานาชาติของนักศึกษาของตนเองในฐานะพลเมืองโลก ซึ่งในระยะยาวจะทำให้เกิดความร่วมมือต่อกันในสังคมโลกเพิ่มมากขึ้น มิใช่การแข่งขันที่เพิ่มขึ้นเหมือนแต่ก่อน

ในงานวิจัยดังกล่าว Jane Knight ได้ให้คำนิยามของ ความเป็นนานาชาติไว้ว่า “กระบวนการที่เกิดขึ้นอย่างตั้งใจของการบูรณาการ มิติโลก ความเป็นนานาชาติ วัฒนธรรมสากล สู่วัตถุประสงค์ หน้าที่ และแนวปฏิบัติ ในระดับอุดมศึกษา เพื่อที่จะเพิ่มคุณภาพในการสอนและการทำวิจัยสำหรับนักศึกษาและบุคลากรทุกคน และ เพื่อที่จะสร้างการมีส่วนร่วมในสังคมชุมชนอย่างมีความหมาย” จากความหมายดังกล่าว ทำให้เห็นว่า ควรมีการตระหนักถึงความสำคัญของการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ โดยมีได้มุ่งเน้นเฉพาะการส่งนักศึกษาและบุคลากรไปยังต่างประเทศเท่านั้น แต่ควรมุ่งเน้นที่การสร้างหลักสูตรและผลลัพธ์การเรียนรู้ นอกจากนี้แล้ว เป้าหมายต่อการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาตินั้นไม่ควรที่จะมุ่งเน้นต่อเป้าหมายที่เป็นตัวเงินเพียงอย่างเดียว

ในสมาพันธ์ยุโรปได้ให้ความสำคัญกับการส่งนักศึกษาไปยังต่างประเทศไม่ว่าจะเป็น

ระยะสั้นหรือระยะยาว การสรรหา หรือฝึกอบรมนักศึกษาและบุคลากรที่มีความสามารถ รวมไปถึง การสร้างชื่อเสียงของตนเองในระดับนานาชาติ สิ่งนี้ทำให้เห็นว่า สถาบันต่าง ๆ ยังไม่ได้มีความพยายามที่ถูกต้อง เพราะการเน้นที่หลักสูตรและผลลัพธ์การเรียนรู้เป็นเรื่องที่สำคัญกว่าและสามารถ กระจายได้ทั่วถึงมากกว่า นอกจากนี้ยังได้มีการเสนอคำว่า การเป็นนานาชาติในบ้าน (Internalization at home) ซึ่งเป็นเสาสามที่สำคัญของกลยุทธ์ และทุกสถาบันสามารถทำได้ทันที โดยไม่ต้องรอ แรงผลักดันจากภายนอกแต่อย่างใด

จากผลการศึกษาที่กล่าวมาสรุปได้ว่า

- มีการแข่งขันที่เพิ่มมากขึ้นจากประเทศกำลังพัฒนา แต่ก็สะท้อนให้เห็นโอกาสในการ สร้างความร่วมมือที่เพิ่มมากขึ้น เพราะประเทศพัฒนาที่กำลังจะกลายเป็นผู้เล่นสำคัญใน ระดับอุดมศึกษา
- มีการเปลี่ยนแปลงการสรรหาบุคลากรและนักศึกษาต่างประเทศ เพื่อหวังผลทาง ธุรกิจ เป็นการสรรหาฯ คนที่มีความสามารถ คนเก่งโดยเฉพาะในกลุ่ม STEM ที่จำเป็นต่อ อุตสาหกรรมและการศึกษา เพราะสาขาเหล่านี้มีความขาดแคลน และมีอุปสงค์ต่อนวัตกรรมในระบบ เศรษฐกิจแบบเน้นความรู้มาก
- เงินสนับสนุนในระดับอุดมศึกษา ค่าเทอม และเงินทุนมีความหลากหลาย และส่งผล ต่อกลยุทธ์ที่แตกต่างกัน ในขณะเดียวกันก่อสร้างอุปสรรคต่อการส่งนักศึกษา และบุคลากรไปยัง ต่างประเทศ หรือการสร้างความร่วมมือร่วมกัน ความโปร่งใส และการขจัดกฎเกณฑ์ออกไปจะช่วย เพิ่มโอกาสมากขึ้น
- การมีหลักสูตรร่วมเป็นสิ่งสำคัญต่อความเป็นนานาชาติ ถึงแม้ว่าจะมีอุปสรรคอยู่บ้าง ในเรื่องความเท่าเทียมกันของเนื้อหา หลักสูตร ดังนั้นหากสถาบันต่าง ๆ สามารถพัฒนาหลักสูตร ร่วมกันขึ้นมาได้ ก็จะทำให้เกิดความไว้วางใจและเพิ่มระดับของความร่วมมือกัน ถึงแม้ว่าจะต้องใช้ เวลาก็ตามถ้าสถาบันเล็งผลในระยะยาว
- การได้รับการยอมรับที่เพิ่มขึ้นต่อความจำเป็นต่อความร่วมมือกันระหว่างอุดมศึกษา และอุตสาหกรรม
- บุคลากรด้านการศึกษามีบทบาทที่สำคัญมากขึ้นต่อการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ และบุคลากรที่ไม่ค่อยได้มีส่วนร่วมในอดีต ควรได้รับความสนใจและมีบทบาทในด้านนี้เพิ่มมากขึ้น
- สมาพันธ์ยุโรปยังไม่ทันกับความก้าวหน้าด้านวิวัฒนาการดิจิทัล แต่ก็ถือว่า ดิจิทัล ช่วยกระตุ้นให้เกิดความคิดใหม่ๆต่อการพัฒนาคุณภาพ และ การเข้าถึงอุดมศึกษา ดังนั้นความให้

ความใส่ใจกับความก้าวหน้าดังกล่าวที่จะสร้างการเรียนรู้แบบดิจิทัล หรือผสมผสาน ในฐานะที่เป็นเครื่องมือของการเป็นนานาชาติ โดยมีใช้การสร้างบทเรียนออนไลน์ MOOCs แต่รวมถึง การแลกเปลี่ยนนักศึกษา และการสร้างความร่วมมือออนไลน์ ตลอดจนการเรียนรู้ออนไลน์ในระดับนานาชาติได้ด้วย

จากข้อสรุปดังกล่าวทำให้มีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. หาแนวทางในเรื่องการโอนหน่วยกิต เนื่องจากในแต่ละมหาวิทยาลัยมีระบบการศึกษา ที่แตกต่างกัน
2. ตระหนักถึงความสำคัญของการเติบโตของแรงงานต่างประเทศ และสร้างข้อเสนอที่เป็นไปได้ต่อแรงงานดังกล่าว
3. สนับสนุนบทบาทสำคัญของนักวิชาการ พนักงานบริหารต่อการพัฒนาสู่ความเป็นนานาชาติ
4. เพิ่มการส่งบุคลากรและนักศึกษาไปยังต่างประเทศให้มากขึ้น
5. ให้ความสนใจเป็นพิเศษกับ ความเป็นนานาชาติในบ้าน โดยการสร้างผลลัพธ์การเรียนรู้ที่มีบริบทของนานาชาติ และนานาชาติวัฒนธรรมไว้ในหลักสูตร
6. จัดอุปสรรคต่อการสร้างหลักสูตรร่วม
7. สร้างโมเดลเชิงนวัตกรรมของการเรียนรู้แบบดิจิทัล หรือแบบผสม ในฐานะที่เป็นเครื่องมือต่อการเป็นนานาชาติ
8. ปรับกลยุทธ์สู่ความเป็นนานาชาติในระดับอุดมศึกษาต่อการเป็นนานาชาติในระดับการศึกษาในระดับมัธยมต้น และมัธยมปลาย
9. กระตุ้นการเรียนภาษาต่างประเทศในระดับมัธยมต้นและปลายโดยวางแผนนโยบายที่ชัดเจน
10. จัดอุปสรรคระหว่างความเป็นนานาชาติของการวิจัยและการศึกษาในทุกระดับ เพื่อเพิ่มโอกาส

ในงานเขียนฉบับนี้ได้สรุปไว้ว่า การศึกษาในระดับอุดมศึกษาในฐานะที่เป็นสินค้าสาธารณะ และเป็นประโยชน์สาธารณะ ไม่จำเป็นที่จะขัดต่อการเพิ่มขึ้นของความเป็นผู้ประกอบการ และการเป็นเจ้าของธุรกิจ แต่เป็นสิ่งสำคัญที่จำให้มั่นใจได้ว่า กระบวนการสู่ความเป็นนานาชาติได้ทำตามค่านิยม หลักการของนโยบายของสหภาพยุโรปในด้าน การสร้างคุณค่าด้านการศึกษาต่อการเป็นนานาชาติในระดับอุดมศึกษา บทบาทของสหภาพยุโรปมีความสำคัญที่จะช่วยสร้างความร่วมมือใน

รูปแบบต่าง ๆ โดยตระหนักถึงความแตกต่างทุกรูปแบบ และสภาวะทางเศรษฐกิจ สังคม การเมืองที่แตกต่างกัน ยุโรปอาจเป็นตัวอย่างของความเป็นนานาชาติ แต่ไม่ได้เป็นตัวอย่างเดียวที่มีต่อประชาคมโลก

กล่าวโดยสรุปแล้ว การมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติของสหพันธ์ยุโรปดูสดใส แต่จะเกิดขึ้นได้จริงนั้นก็ต้องอาศัยความร่วมมือที่จริงใจผ่านการพูดคุยแลกเปลี่ยน เกี่ยวกับ เหตุผล ประโยชน์ วิธี โอกาส และอุปสรรค ในกระบวนการพัฒนาที่ต่อเนื่องไปเรื่อย ๆ อย่างไรก็ตามสหพันธ์ยุโรปก็เข้าใจอุปสรรคต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็นประเด็นด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง เช่น วิกฤติการณ์ทางการเงิน แนวโน้มการเป็นสังคมผู้สูงอายุของประชาคมโลก ความตึงเครียดด้านผู้อพยพ และความแตกต่างด้านเชื้อชาติและศาสนา สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้อาจจะถูกมองว่าเป็นอุปสรรคแต่ก็ทำให้พวกเราตระหนักตึ่มากขึ้นว่า ความสำคัญของการศึกษาในระดับอุดมศึกษาจะช่วยได้อย่างไร

การมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติของมหาวิทยาลัยในประเทศญี่ปุ่น

จากบทความเรื่อง Internationalization of University Education in Japan โดยมหาวิทยาลัย Toyohashi ได้กล่าวถึงภาพรวมของการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติของมหาวิทยาลัยในประเทศญี่ปุ่นดังนี้

การเริ่มต้นที่จะเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำของโลกเป็นที่แนวทางของผู้บริหารมหาวิทยาลัยในประเทศญี่ปุ่น และรัฐบาลก็ตระหนักดีว่า ญี่ปุ่นกำลังเป็นรองในเรื่องดังกล่าว รัฐบาลญี่ปุ่นได้เริ่มโครงการต่าง ๆ ที่จะเพิ่มอันดับของมหาวิทยาลัยของตนเอง เพิ่มอัตราส่วนของนักศึกษาจากต่างประเทศ ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงวิธีการคิดของบุคลากรในมหาวิทยาลัยต่อการเป็นมหาวิทยาลัยของโลก (Sandhu,n.a.)

กระทรวงด้านการศึกษา วัฒนธรรม กีฬา วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี (Ministry of Education, Culture, Sports, Science and Technology-MEXT) ของประเทศญี่ปุ่นได้ประกาศรายชื่อมหาวิทยาลัยที่ได้รับเลือกในเดือนกันยายน 2014 ที่จะเป็มหาวิทยาลัยระดับโลกใน 10 ปีข้างหน้า (Top Global University- TGU) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ “เพิ่มความสามารถในการแข่งขันในระดับโลกของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศญี่ปุ่น” เงินทุนที่สนับสนุนวัตถุประสงค์ดังกล่าวมีเป้าหมายเพื่อเพิ่มระดับของความเป็นนานาชาติของการศึกษา โดยมีความแตกต่างกันอย่างชัดเจนกับเงินทุนที่สนับสนุนให้มีการปฏิรูปด้านการวิจัยใน 10 ปีข้างหน้าเริ่มต้นในปี 2019

เงินสนับสนุนรายปีแยกออกเป็น Type A (420 ล้านเยน หรือประมาณ 3.5 ล้านเหรียญสหรัฐ) สำหรับมหาวิทยาลัยใดก็ตามที่มีศักยภาพจะพัฒนาตนเองไปสู่ 100 อันดับแรกของโลก และ

Type B (172 ล้านเยน หรือ 1.4 ล้านเหรียญสหรัฐ) ที่สนับสนุน “มหาวิทยาลัยนวัตกรรม” ที่พยายามมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ

MEXT ได้ประชาสัมพันธ์ 37 มหาวิทยาลัยที่ได้รับรางวัลจากข้อเสนอผ่านทางเว็บไซต์ของกระทรวงฯ จากการศึกษาข้อเสนอดังกล่าวพบว่าทุกมหาวิทยาลัยมีจุดมุ่งหมายและแรงบันดาลใจร่วมกัน รวมถึงความพยายามที่จะมีนวัตกรรมโดยมีพื้นฐานมาจากความเชี่ยวชาญและประวัติศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเอง มีหลายมหาวิทยาลัยที่แสดงความประสงค์ที่จะเพิ่มจำนวนนักศึกษาจากต่างประเทศ การเปิดหลักสูตรคู่ (ได้ปริญญาจากทั้งสองสถาบัน) ความตั้งใจดังกล่าวแสดงออกมาโดยการบรรจุแผนการสร้างหอพักนักศึกษาต่างชาติไว้ในแผนการทำงานของมหาวิทยาลัย รวมไปถึงการเขียนกฎระเบียบใหม่ที่จะให้อำนาจกับผู้บริหารในการขยายอำนาจในการจ้างพนักงานใหม่ โดยให้มีอัตราเงินเดือนที่สมเหตุผล

วิกฤติการณ์ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยในประเทศญี่ปุ่น

โครงการ TGU ของรัฐบาลทำให้ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยญี่ปุ่นรู้สึกว่ ประเทศญี่ปุ่นก้าวหน้าช้าในเรื่องของการศึกษาในยุคโลกาภิวัตน์ และผลจากงานวิจัยโดย MEXT ก็พบว่ามึนักศึกษาจากต่างประเทศในมหาวิทยาลัยญี่ปุ่นเพียง 2.9% มีบุคลากรสายวิชาการที่สำเร็จการศึกษาจากต่างประเทศเพียง 5.1% เมื่อเทียบกับ 29.5% และ 41.4% ของมหาวิทยาลัยฮาร์เวิร์ด และ แคมบริดจ์ นอกจากนี้ความพยายามที่จะให้นักศึกษาญี่ปุ่นเดินทางไปศึกษาต่อในต่างประเทศก็เป็นเรื่องยาก โดยข้อมูลจาก MEXT พบว่าในปี 2011 มีนักศึกษาเดินทางไปศึกษาต่อในต่างประเทศเป็นจำนวน 57,500 คน ซึ่งเป็นจำนวนที่ลดลงจากปี 2004 ที่มี 83,000 คน โดยมีข้อสรุปว่า นักศึกษาญี่ปุ่นไม่เห็นความจำเป็นที่จะต้องเดินทางไปศึกษาต่อในต่างประเทศ เพราะพวกเขาสามารถเรียน และหางานได้ในประเทศญี่ปุ่น สิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดความกังวลในระดับประเทศว่า ประเทศจะขาดเครือข่ายด้านการทำงานวิจัยในอนาคต

คำทอม

ประเทศญี่ปุ่นมีมหาวิทยาลัยทั้งหมด 775 มหาวิทยาลัย โดยแบ่งออกเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ 172 แห่ง และของเอกชน 603 แห่ง โดยมีนักศึกษาประมาณ 2.8 ล้านคน โดยมี 5% ของนักเรียนทั้งหมดที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐบาล สาเหตุที่ญี่ปุ่นต้องการเป็นมหาวิทยาลัยในระดับโลกเกิดมาจากเหตุผลสามประการคือ

1) รัฐบาลตระหนักดีว่า ในปี 2014 ญี่ปุ่นมีอัตราการเกิดประมาณคนเกิดประมาณ 1 ล้านคนและคนเสียชีวิตประมาณ 1.269 ล้านคน (ข้อมูลจากกระทรวงสาธารณสุข) ซึ่งจะทำให้เกิด

excess capacity ที่จะนำไปสู่ปัญหาทางการเงินของมหาวิทยาลัยรัฐและเอกชน ดังนั้นความต้องการนักศึกษาจากต่างประเทศจึงเป็นเรื่องจำเป็น นอกจากนี้กฎหมายที่ใช้กำกับมหาวิทยาลัยในญี่ปุ่น ปี 2004 บังคับให้มหาวิทยาลัยแนบเอกสารเกี่ยวกับกลยุทธ์ วิธีการบริหารจัดการของผู้บริหาร เพื่อที่จะได้เงินสนับสนุนจากรัฐบาลอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้แล้วในปี 2005 รัฐบาลญี่ปุ่นได้ลดเงินสนับสนุนให้กับมหาวิทยาลัยไป 1% โดยจะลดลงไปทุก ๆ ปี ซึ่งโดยทั่วไปแล้วเงินสนับสนุนจากรัฐบาลคิดเป็น 80% ของต้นทุนในการบริหารมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยของรัฐ และ 10% ของมหาวิทยาลัยเอกชน

ค่าเทอมถือเป็นแหล่งเงินที่สำคัญของมหาวิทยาลัย โดยค่าเทอมรายปีมีค่าประมาณ 550,000 เยนหรือประมาณ 4,600 เหรียญฯ ในขณะที่มหาวิทยาลัยเอกชนมีค่าเทอมเป็นสองเท่า ในสาขาศิลปศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และวิศวกรรมศาสตร์ และเป็นสามเท่าในสาขาด้านการแพทย์ และสุขภาพ

2) โครงการเพื่อมุ่งสู่นานาชาติทำให้ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยในญี่ปุ่นดูไม่ดี อธิการบดีของมหาวิทยาลัยรู้สึกไม่พอใจที่ผลการจัดอันดับของมหาวิทยาลัยตนเมื่อเทียบกับมหาวิทยาลัยโตเกียวและ เกียวโตซึ่งอยู่ในอันดับ TGU ในปี 2014 (จัดโดย Times Higher Education Rankings) ซึ่งผลการจัดอันดับดังกล่าวแตกต่างจากการจัดอันดับโดยประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน เกาหลีใต้ และสิงคโปร์ ซึ่งทำให้เกิดความรู้สึกว่า ผลการจัดอันดับมีความขัดแย้งกันมากพอควร โดยอธิการบดี (ที่ไม่ประสงค์ออกนาม) ได้กล่าวไว้ว่า “เราไม่เคยสนใจการจัดอันดับอยู่หลายปี จนกระทั่งเราต้องมานั่งทบทวนกลยุทธ์เมื่อเห็นผลการจัดอันดับดังกล่าว”

3) การหาอาชีพใหม่เมื่อสำเร็จการศึกษาถือว่าเป็นอีกสาเหตุหนึ่งต่อการเป็น TGU เนื่องจากบริษัทญี่ปุ่นส่วนใหญ่ได้ย้ายการผลิตไปยังต่างประเทศเป็นจำนวนมาก เมื่อเทียบกับหลายทศวรรษก่อนซึ่งทำให้มีความต้องการการจัดการในต่างประเทศมากขึ้น จึงมีความต้องการพนักงานที่มีความรู้ความเข้าใจที่เข้าใจความแตกต่างด้านวัฒนธรรมได้ และพร้อมที่จะเดินทางไปทำงานในต่างประเทศ ด้วยเหตุนี้ข้อเสนอเพื่อขอทุนจึงได้มีการบรรจุแผนที่จะให้โอกาสนักศึกษาเดินทางไปฝึกงานในต่างประเทศกับบริษัทของญี่ปุ่นที่มีเครือข่ายในเอเชีย

กล่าวโดยสรุปแล้วการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติของมหาวิทยาลัยในประเทศญี่ปุ่นมาจากปริมาณเงินงบประมาณที่ได้รับลดลงจากรัฐบาล ความต้องการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีขึ้น และการสร้างโอกาสให้กับนักศึกษาในการทำงานในต่างประเทศให้มากขึ้นนั่นเอง

แนวทางการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติของประเทศสหรัฐอเมริกาโดย John K. Hudzik

ในเอกสารฉบับนี้ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของประเด็นสำคัญที่สถาบันในระดับอุดมศึกษา กำลังเผชิญอยู่ในสหรัฐฯ ซึ่งจะเป็นพื้นฐานในการอภิปรายทิศทางและรูปแบบของการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติของมหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกาอย่างยั่งยืน ความท้าทายในวันนี้จะเป็นหนทางสู่การเป็นนานาชาติของมหาวิทยาลัยในวันข้างหน้า ความเป็นนานาชาติของมหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกานั้น ถูกหล่อหลอมด้วยระบบ และคุณลักษณะเชิงสถาบัน ด้วยว่า ระบบของมหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกานั้นมีลักษณะที่กว้าง แพง หลากหลาย กระจายอำนาจ ซึ่งเชื่อว่ามีคุณภาพที่ดีในระดับอุดมศึกษา ในขณะที่เดียวกันก็อยู่ภายใต้ความกดดันในเรื่องของต้นทุน และผลลัพธ์ที่เป็นเอกสาร คุณลักษณะต่างๆ เหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญต่อความเข้าใจจุดแข็ง จุดอ่อน และจุดเด่น อันจะเป็นหนทางไปสู่ความเป็นนานาชาติ

ระบบอุดมศึกษาในสหรัฐอเมริกา: ความหลากหลายทางเชื้อชาติและการกระจายอำนาจ

ในปี 2019 มหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกามีจำนวนหลักสูตรทั้งหมด 4,600 หลักสูตรจากจำนวนดังกล่าว 42% ให้ปริญญาในระดับอนุปริญญา 17% ในระดับปริญญาตรีเท่านั้น 16% เป็นระดับปริญญาตรีและปริญญาโท และ 6% อยู่ในระดับปริญญาเอก ในขณะที่ 20% เป็นสาขาวิชาที่เฉพาะมีมหาวิทยาลัยประมาณ 1/3 ที่เป็นมหาวิทยาลัยเอกชนที่ไม่แสวงหาผลกำไร และ 1/4 เป็นมหาวิทยาลัยเอกชนที่แสวงหาผลกำไร โดยในปี 2009-2010 มีจำนวนนักศึกษาทั้งหมด 21 ล้านคน มีพันธกิจที่หลากหลายจากกลุ่มทุกกลุ่มมหาวิทยาลัยดังกล่าว โดยสถาบันในระดับปริญญาโทและเอกมีแนวโน้มที่จะเกี่ยวข้องกับพันธกิจของมหาวิทยาลัยทั้งสามด้านอันประกอบไปด้วย การสอน การทำวิจัย และการให้บริการ โดยสถาบันดังกล่าวมักจะเป็นผู้นำในด้านการให้ความสำคัญของพันธกิจทั้งสามประการโดยมีน้ำหนักการให้ความสำคัญที่แตกต่างกันไปตามช่วงระยะเวลา ในระดับปริญญาตรีมักให้ความสำคัญกับการเรียนการสอน จากพันธกิจที่แตกต่างกันในระดับของการให้ปริญญานี้เอง ส่งผลต่อความหลากหลายในเรื่องของวิสัยทัศน์และพันธกิจ โดยมุ่งเน้นที่ความต้องการของตลาดเฉพาะกลุ่มเป็นสำคัญ

การบริหารงานของมหาวิทยาลัยฯมักมาจากหน่วยงานในระดับมลรัฐ (States) โดยที่ไม่มียุทธศาสตร์จากรัฐบาลส่วนกลางเลย โดยรัฐบาลมักให้ความสำคัญในการบริหารจัดการต่อมหาวิทยาลัย โดยปราศจากการแทรกแซง หากมหาวิทยาลัยไม่ได้ปฏิบัติตามนโยบายของรัฐอาจถูกลงโทษโดยการตัดงบประมาณซึ่งมักไม่ค่อยเกิดขึ้น เพราะการทำผิดนั้นมักเกี่ยวข้องกับ แนวปฏิบัติที่แบ่งแยกในทุกรูปแบบ (discrimination practices) และมหาวิทยาลัยเองก็มักปฏิบัติตามอยู่แล้วตามจิตสำนึกของ

คนส่วนใหญ่การทำให้นโยบายของรัฐบาลสำเร็จมักอยู่ในรูปของการให้เงินสนับสนุนเป็นรางวัล และเป็นการชี้ยามหาวิทยาลัยให้ทำตาม โดยไม่มีการบังคับ ซึ่งสหรัฐอเมริกาได้ทำแบบนี้มาเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า 70 ปีแล้ว ทั้งนี้่าอาจจะมีการชั้นนำหรือแทรกแซงเข้ามาบ้างในกรณีที่มีประเด็นเกี่ยวกับความต้องการที่เร่งด่วน เพื่อความสุขและสิทธิเสรีภาพของประชาชนโดยรวม

อย่างไรก็ตาม แม้จะไม่มีระบบควบคุมการศึกษาจากส่วนกลางโดยตรง การศึกษาพบว่ามีความคล้ายคลึงกันต่อแนวปฏิบัติด้านการศึกษาของมหาวิทยาลัยดังต่อไปนี้

1. ระดับปริญญาตรีจัดการเรียนการสอนเป็นแบบเต็มเวลา 8 ภาคการศึกษา และมักมี 5-8 ภาคฯ ในระดับปริญญาโท โดยนักศึกษาสามารถเลือกทำ หรือไม่ทำวิทยานิพนธ์ได้ ในขณะที่ระดับปริญญาเอกบังคับให้นักศึกษาเรียนเนื้อหาอย่างน้อยสองปี พร้อมทั้งมีการสอบประมวลความรู้ และทำดุษฎีนิพนธ์
2. เนื้อหาวิชา 1/4 เป็นเนื้อหาวิชาเกี่ยวกับความรู้ทั่วไป โดยมีหน่วยงาน accreditation เป็นผู้สร้างความคาดหวังสำหรับวิชาแกนในหลักสูตร ในสาขาทางวิชาชีพนั้น ๆ ซึ่งไม่ใช้การบังคับโดยตรงจากรัฐบาลส่วนกลาง กลไกการควบคุมคุณภาพมาจากหน่วยงานรับรองคุณภาพจากภายนอก โดยเป็นหน่วยงานเอกชน หน่วยงานที่มีได้มาจากภาครัฐบาลโดยตรงที่ไม่แสวงหาผลกำไร ซึ่งไม่มีการแทรกแซงจากรัฐบาล หรือหากมีการแทรกแซงก็มีน้อยมาก

การมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติของมหาวิทยาลัย: การผสมผสานความต้องการและกระบวนการที่หลากหลาย

กรอบแนวคิดด้านระบบการศึกษาของสหรัฐอเมริกาในเรื่องของการกระจายอำนาจ ความหลากหลาย การให้การรับรอง และรัฐบาลระดับท้องถิ่น (มลรัฐ) ส่งผลต่อนโยบายความเป็นนานาชาติของมหาวิทยาลัยเป็นอย่างมาก ถึงแม้ว่ารัฐบาลจะให้เงินสนับสนุนมหาวิทยาลัยอย่างเต็มที่ แต่รัฐบาลกลางก็พยายามไม่เข้าไปแทรกแซงกับมหาวิทยาลัยเลย ด้วยเหตุนี้้นโยบายการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาตินั้นจึงมักเกิดแบบจาก ล่างขึ้นบน (Bottom up) นั่นก็คือเกิดมาจากนโยบายจากมหาวิทยาลัยเองโดยตรง และจากความหลากหลายของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ นั่นเอง พันธกิจของมหาวิทยาลัยและการจัดลำดับความสำคัญของมหาวิทยาลัยที่หลากหลายทำให้ความสำคัญของการกระจายแหล่งที่มาของรายได้มีมากขึ้น จึงทำให้เกิดตลาดเฉพาะด้านการศึกษาที่แตกต่างกันไป ถึงแม้ว่าการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติจะเกิดขึ้นจากการหารายได้ในเบื้องต้นก็ตาม แต่ความสำคัญที่รองลงไปก็คือการเพิ่มความหลากหลายของนักเรียนที่มาจากทั่วทุกมุมโลก วัฒนธรรมที่แตกต่างกันด้วยแรงกระตุ้นนี้จึงทำให้เกิดงานวิจัยในระดับนานาชาติ และการให้เงินทุนสนับสนุนการเป็นหุ้นส่วนด้านการศึกษา

ความหลากหลายเป็นกุญแจสำคัญของโปรแกรมระดับนานาชาติ และถึงแม้ว่าเมื่อดูอย่าง

ผิวดินอาจพบความคล้ายคลึงกันเป็นอย่างมากของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ใน สหรัฐอเมริกา แต่ลึก ๆ แล้วมีความแตกต่างกันในรายละเอียดเป็นอย่างมากในแต่ละมหาวิทยาลัย อาทิเช่น บางสถาบันให้ความสำคัญกับหลักสูตรที่สอนเกี่ยวกับนานาชาติในวิชาพื้นฐานทั่วไป แต่ในบางสถาบันกลับเป็นวิชาเอกที่นักศึกษาต้องเลือกลงทะเบียนเรียน เป็นต้น

ในเชิงสถิติแล้วในปี 2012/2013 มีนักศึกษาต่างชาติในสหรัฐอเมริกามากถึง 820,000 คนซึ่งเพิ่มขึ้นจากปีก่อน 7% และเพิ่มมากถึง 40% หากนับถอยหลังไปเป็นระยะเวลา 10 ปี โดยนักเรียนจำนวนมากที่สุดมาจากเอเชีย นักศึกษาจากต่างประเทศในระดับปริญญาตรีมีมากถึง 42% ในขณะที่ 38% อยู่ในระดับปริญญาโท 9% สำหรับนักศึกษาเกียรตินิยม และ 11 % สำหรับนักศึกษาแลกเปลี่ยน และตัวเลขนี้ก็มีแนวโน้มที่จะมากขึ้นเรื่อย ๆ ถึงแม้ว่าจำนวนนักศึกษาของสหรัฐอเมริกาจะเดินทางออกไปศึกษาต่อยังต่างประเทศน้อยลงก็ตาม

ด้วยเหตุนี้แล้วการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติของสหรัฐอเมริกาได้ทำผ่านหลักสูตรทั้งในฐานะที่เป็นวิชาการศึกษาทั่วไป หรือวิชาเอก โดยมหาวิทยาลัยได้เน้นการบูรณาการหลักสูตรให้มีความเป็นนานาชาติมากขึ้น มีการประชาสัมพันธ์มากขึ้นเกี่ยวกับความเป็นนานาชาติเพื่อดึงนักศึกษาจากต่างประเทศเข้ามาเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสาขาบริหารธุรกิจและวิศวกรรมศาสตร์

ในระดับมหาวิทยาลัยเอง การสำรวจโดย ACE สรุปได้ว่า ระดับของความเป็นนานาชาติของมหาวิทยาลัยเพิ่มขึ้นมากในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา โดยมีจุดเน้นอยู่ที่การเป็นนานาชาติในบ้าน การเป็นหุ้นส่วนด้านการศึกษากับมหาวิทยาลัย รัฐบาลในต่างประเทศ รวมไปถึงการเพิ่มขึ้นของจำนวนนักศึกษาจากต่างประเทศ และเจ้าหน้าที่จากต่างประเทศ นอกจากนี้แล้วความเป็นนาชาติยังมีในด้านของบุคลากรเชื้อชาติอื่น ที่มีเชื้ออเมริกาที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยอื่นนอกอเมริกา โดยในปี 1969 มีบุคลากรกลุ่มนี้เพียง 28,000 คน แต่ในปี 2007 มีมากถึง 126,000 คน โดยพบว่าคณาจารย์กลุ่มนี้เป็นคณาจารย์ที่เคยเป็นนักศึกษาในระดับปริญญาเอกและตัดสินใจทำงานในมหาวิทยาลัยในอเมริกาหลังจากสำเร็จการศึกษา นอกจากนี้แล้วยังมีคณาจารย์ที่ได้รับเชิญให้มาสอนในอเมริกาเป็นระยะเวลาดสั้น ๆ เป็นจำนวนมากโดยในปี 2013 มีมากถึง 122,000 คน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นคณาจารย์เชื้อสายจีน รองลงมา มาจากอินเดีย เกาหลีใต้ เยอรมัน และญี่ปุ่น ซึ่ง 80% เป็นทำงานวิจัย 8% สอนหนังสือ โดย 75% มาจากสาย STEM และอีก 25% มาจากสาขาชีวการแพทย์ และชีวภาพ (IIE 2018, Wolf-Wendel and Twombly 2018)

ประเด็น สำคัญที่ระดับอุดมศึกษาที่ต้องการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติกำลังเผชิญ : ผลลัพธ์ การเข้าถึง และต้นทุน

ในระยะเวลาที่ผ่านมานี้มีข้อวิจารณ์เกี่ยวกับระบบการศึกษาในระดับอุดมศึกษาของประเทศสหรัฐอเมริกาถึงแม้ว่าจะมีข้อความแตกต่างระหว่างผู้วิจารณ์ แต่เราก็พบว่ามียังปัจจัยที่มีความคล้ายคลึงกันได้แก่ 1) ต้นทุนที่สูงและการควบคุมต้นทุนที่ล้มเหลว 2) อัตราการสำเร็จการศึกษาต่ำ 3) อัตราการว่างงานของผู้ที่สำเร็จการศึกษา 4) ความล้มเหลวในการทำเอกสารการเรียนรู้และผลลัพธ์อื่น ๆ มีการอภิปรายเป็นอย่างมากจากสาธารณะและ หน่วยงานเมือง เกี่ยวกับคุณค่าของผู้สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัย ทั้งนี้มหาวิทยาลัยมีหน้าที่โดยตรงต่อการจัดทำเอกสารที่เกี่ยวกับการประกันคุณภาพเกี่ยวกับเป้าหมายที่ชัดเจน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการรับรองวิทยฐานะของนักศึกษา ในระยะยาวตลอดจนการรับรู้ถึงกิจกรรมอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเพิ่มความรู้ให้กับนักศึกษา นักวิจารณ์พบว่ามหาวิทยาลัย ไม่สามารถตอบสนองต่อความท้าทายของสถาบันรับรองวิทยฐานะหรือสถาบันที่มีความเกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพได้อย่างเพียงพอ

คุณลักษณะของนักศึกษากำลังเปลี่ยนแปลง โดยที่ มหาวิทยาลัยควรที่จะปรับตัวต่อความเป็นนานาชาติให้รวดเร็วมากยิ่งขึ้น กลุ่มนักศึกษาที่ทำงานแล้วกำลังกลายเป็นกลุ่มนักศึกษาผู้ใหญ่ในหลายหลายสถาบันซึ่งมีนัยยะว่าพวกเขามีศักยภาพที่จะเดินทางไปศึกษาต่อในยังต่างประเทศได้ ในช่วงสองสามปีที่ผ่านมาอัตราการเติบโตของการสมัครเข้าศึกษาต่อของผู้มีอายุมากกว่า 25 ปี มีจำนวนมากกว่าผู้ที่มีอายุน้อยกว่า 25 ปีนอกจากนี้แล้วเจอความหลากหลายทางเชื้อชาติก็เปลี่ยนแปลงไปอย่างมากในช่วง 35 ปีที่ผ่านมา นี้ตลอดจนมีนักศึกษาที่เดินทางเข้ามาศึกษาต่อในสหรัฐอเมริกาจากต่างประเทศ อะไรก็ตามถึงแม้ว่าจะมีการสมัครเข้ามาเรียนมากมายในระบบและจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาก็มีเป็นจำนวนมาก ทั้งประชากรประมาณ 30% มีคุณวุฒิในระดับปริญญาตรีเป็นอย่างน้อยก็ยังมีเป็นห่วงว่าจำนวนนักศึกษาที่จบมาเรานั้นไม่เพียงพอต่อสังคมแห่งความรู้ ในศตวรรษที่ 21 อัตราการสำเร็จการศึกษา ลดลงโดยส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่มีรายได้ของครอบครัวไม่สูงมากนัก และเนื่องจากการสมัครเรียนและการสำเร็จการศึกษาทำให้เกิดต้นทุนที่สูงขึ้นของระบบอุดมศึกษา จากนั้นแล้วมุมมองต่อการศึกษาก็ได้เปลี่ยนแปลงไปจากการเป็นสินค้าสาธารณะไปสู่การศึกษาเพื่อผลประโยชน์ของตัวเองจึงส่งผลให้ค่าเล่าเรียนมีค่าสูงขึ้น

ระบบการศึกษาในระดับอุดมศึกษาและการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติส่งผลกระทบเป็นอย่างมากต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ทั้งในด้านการสอนและการทำงานวิจัย การเติบโตทั้งหมดเกิดขึ้นนอกเขตพื้นที่อเมริกาเหนือ ยุโรป และที่อื่น ๆ นอกเขตสหรัฐอเมริกา ค่าใช้จ่ายด้านการวิจัยในเอเชีย มีค่าสูงมากกว่าในยุโรปและในสหรัฐอเมริกา (NSB, 2010, 2014,

2018) การเติบโตของอุปสงค์ ที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้นอีก 1.5 ถึง 2 เท่า ในปี 2025 จนถึง ปี 2030 โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศกำลังพัฒนา (Ruby, 2011) 2/3 ของ ของประชากรโลกอยู่ในทวีปเอเชีย ก่อนปี 2030 และในขณะเดียวกันชนชั้นกลางก็จะมีขนาดใหญ่ขึ้นในแอฟริกาและลาตินอเมริกาซึ่งเราก็คงทราบกันดีอยู่แล้วว่า ชนชั้นกลางเป็นกลุ่มคนที่ระบุถึงพฤติกรรมการใช้จ่ายของผู้บริโภคเป็นส่วนใหญ่และเราก็สามารถอนุมานได้ว่า จะเป็นเช่นเดียวกันทางด้านการศึกษาด้วยเหตุนี้แล้วเราก็จะเห็นว่าเส้นทางในการค้าสำหรับแลกเปลี่ยนความคิด ระหว่างนักศึกษาและนักวิจัยจะต้องมีความหลากหลายอย่างแน่นอน

ต่อไปนี้จะแสดงถึง คุณลักษณะพิเศษบางประการต่อการเปลี่ยนแปลงในระดับอุดมศึกษา ในประเทศสหรัฐอเมริกาที่จะส่งผลต่อการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติในอนาคต

- เงินทุนและความน่าเชื่อถือมาจากผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น ซึ่งในอดีตการให้เงินทุนทำได้โดยดูจากขนาดของสถาบันโดยดูจากจำนวนนักศึกษาแต่ในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมาได้มีการพูดถึงมากเกี่ยวกับความน่าเชื่อถือของการวัดคุณภาพ เพราะมีความจำเป็นที่จะต้องทำเอกสารเกี่ยวกับผลลัพธ์ทางด้านการเรียนรู้เหล่านั้นรวมถึงการเพิ่มทักษะและความสามารถ อัตราการสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาตลอดจนอัตราการจ้างงานบัณฑิต ระยะเวลาและต้นทุนของแต่ละโปรแกรมตลอดจนการมีส่วนร่วมในชุมชนเพื่อที่จะพัฒนาเศรษฐกิจ การให้เงินทุนจะดูจากผลลัพธ์ที่ประสบความสำเร็จ การลงทุนในเรื่องของเวลา กำลัง และเงิน มุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ จะใช้หลักการเดียวกันได้แก่การดูที่ผลลัพธ์
- อัตราการสำเร็จการศึกษาของบัณฑิตและการควบคุมต้นทุน เมื่อมองในมุมของเศรษฐกิจและการเมืองพบว่ายังมีปัญหาในด้านนี้อยู่เพราะถ้าหากมหาวิทยาลัยต้องการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติก็หมายถึงการมีต้นทุนที่เพิ่มสูง นักศึกษาต้องใช้เวลาที่นานขึ้นเพื่อที่จะสำเร็จการศึกษา แต่ถ้าหากการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติหมายถึงการเพิ่มวิชา การเพิ่มเงื่อนไขในการสำเร็จการศึกษา และแรงกระตุ้นในการทำงานวิจัย ทางแก้ปัญหาเหล่านี้ก็ได้แก่ การเปลี่ยนความคิดที่จะเพิ่มให้เป็นความคิดที่จะรวมหรือบูรณาการในมิติทางด้านต่างประเทศกับหลักสูตรที่มีอยู่แล้วหรืออาจหมายถึงการประสานงานระหว่างสถาบันวิจัย หน่วยงานที่อยู่ในต่างประเทศและในขณะเดียวกันเราก็จะเห็นว่าการบูรณาการนั้นจะทำให้เกิดความท้าทายที่มากขึ้น มีการ เปลี่ยนแปลงเนื้อหาในการเรียนการสอนและการทำวิจัย ลักษณะของหุ้นส่วนทางการศึกษาและในที่สุดก็จะมีแนวปฏิบัติที่ดีที่ถูกสร้างขึ้น
- การเติบโตของการวิเคราะห์ต้นทุนและผลประโยชน์เชิงกลยุทธ์ ได้หลายสถาบันของ

สหรัฐอเมริกามีการใช้รูปแบบใหม่ในการจัดการการเงินและเชิงกลยุทธ์เพื่อที่จะทำการตรวจสอบโปรแกรมที่มีอยู่แล้วว่ามีประสิทธิภาพในด้านต้นทุนและมีประสิทธิผลตามที่ต้องการหรือไม่ สำคัญที่เกี่ยวข้องกับการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติคือความพยายามที่จะตอบคำถามที่ว่าผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจะมีมากกว่าต้นทุนที่สูญเสียไปหรือไม่

- วิธีการที่จะทำให้การมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติเป็นกระแสหลักทางการศึกษาและในขณะเดียวกันก็มีประสิทธิภาพในเรื่องการบริหารจัดการต้นทุน
- วิธีการตอบสนองต่อนักศึกษาที่มีงานทำแล้ว มหาวิทยาลัยควรจัดการในเรื่องของการเข้าถึงเนื้อหาของนักศึกษาได้อย่างไรเนื่องจากมีความหลากหลายของนักศึกษามากขึ้น
- การขยายมุมมองต่อการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติที่นอกเหนือจากการเรียนการสอนไปสู่พันธกิจอื่น จากการที่โลกของเราได้กลายเป็นโลกาภิวัตน์ทำให้ทุกสิ่งทุกอย่างขึ้นอยู่กับข้อมูล การเรียนรู้ และการวิจัย ซึ่งทำให้เกิดทั้งปัญหาและโอกาส ความเป็นนานาชาติจะช่วยท้าทายให้หลักสูตรมุ่งหน้าไปสู่พันธกิจของการทำงานวิจัยและเข้าถึงแหล่งเงินทุน
- การเป็นหุ้นส่วนและการสร้างความร่วมมือด้านการศึกษา กลยุทธ์ดังกล่าวเป็นการแชร์ต้นทุนและกระจายการทำงาน และเป็นการเพิ่มการเข้าถึงข้อมูลที่สำคัญ สิ่งเหล่านี้จะทำให้เกิดการเป็นหุ้นส่วนระหว่างประเทศที่เพิ่มมากขึ้นส่งผลให้มีการนำงานวิจัยไปใช้อย่างแพร่หลายมากขึ้น สถาบันอุดมศึกษาควรที่จะพัฒนาวิธีการสร้างหุ้นส่วนนานาชาติให้มากยิ่งขึ้น
- เทคโนโลยีโดยการใช้ผ่านเว็บไซต์ถือว่ามีประโยชน์เป็นอย่างมากในการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติเพราะสามารถจัดการเรียนการสอน ทางไกลได้ ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลขึ้นอย่างรวดเร็วทันสมัยจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายทั่วโลกซึ่งส่งผลดีต่อการสร้างความร่วมมือทางด้านการวิจัย สิ่งที่จะต้องตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องนี้ก็คือมหาวิทยาลัยควรจะทำอย่างไรที่จะนำ เทคโนโลยีมาใช้เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพแต่ไม่ใช้ความพยายามที่จะนำมาทดแทนวิธีการเรียนรู้แบบเดิมที่มีอยู่
- การมุ่งสู่การแข่งขันในระดับโลกของมหาวิทยาลัย และนักศึกษา ถึงแม้ว่าอเมริกาเป็นมหาอำนาจที่เป็นที่ต้องการจากทั่วโลก สถาบันอื่น ๆ ที่อยู่นอกอเมริกาก็กำลังพัฒนาตัวเองอย่างรวดเร็วเพื่อที่จะเป็นอีกหนึ่งทางเลือก นโยบายของมหาวิทยาลัยควรจะเปลี่ยนจาก การสร้างตึก การพาดึงอาจารย์และนักศึกษาที่มีความสามารถพิเศษ ซึ่งตรงนี้สามารถปฏิบัติได้โดยการปฏิรูปนโยบายในการรับคนเข้าทำงานในมหาวิทยาลัยของรัฐบาล

อนาคตของการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติในระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย: การยื่นหยัดและนวัตกรรม

การขยายตัวของการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติในระดับอุดมศึกษาในสหรัฐอเมริกาเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ในทศวรรษนี้ อย่างไรก็ตามข้อจำกัดทางการเงินจากรัฐบาลทำให้ดูเหมือนว่าวัตถุประสงค์ดังกล่าวสามารถบรรลุได้ยาก มีแรงกดดันให้มหาวิทยาลัยเข้าสู่ความเป็นนานาชาติในมิติที่กว้างมากขึ้นเพื่อที่จะเพิ่มความสามารถในการแข่งขันตลอดจนการสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศ ความคาดหวังขององค์กรจากภาครัฐ ทางธุรกิจ และจากระดับอุดมศึกษาอื่น ๆ ที่ต้องการเตรียมพร้อมให้บัณฑิตได้อยู่ในสังคมโลกทำให้ต้องมีการปรับเพื่อมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติให้มากยิ่งขึ้น ด้วยเหตุนี้แล้วมหาวิทยาลัย จึงต้องกระตุ้นให้เกิดนวัตกรรมเพื่อที่จะได้ส่งเสริมต่อความเป็นนานาชาติ อุตสาหกรรมในอเมริกาเองสร้างความได้เปรียบเชิงแข่งขันโดยการตอบสนองต่อการคุกคามและสร้างโอกาสจากตลาด โดยการเพิ่มนวัตกรรม มหาวิทยาลัยเองควรใช้นวัตกรรมเป็นเครื่องมือสำคัญด้วยเช่นกัน ความสำเร็จจะขึ้นอยู่กับความสามารถในการประยุกต์ใช้นวัตกรรมเพื่อส่งเสริมความเป็นนานาชาติภายใต้ข้อจำกัดในระบบและความท้าทายที่กล่าวถึงเบื้องต้น ในขณะเดียวกันก็พยายามหลีกเลี่ยง ความเหนื่อยล้าที่อาจจะเกิดขึ้นจากการถูกผลักดันดังกล่าว

การมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติของประเทศญี่ปุ่น

นับตั้งแต่ปี ค.ศ. 1980 สถาบันอุดมศึกษาในประเทศญี่ปุ่นได้ผ่านกระบวนการปฏิรูปมากมายเพื่อตอบสนองต่อโครงการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติจากรัฐบาล ผ่านโครงการ TOP Global University Project- TGUP ซึ่งท้าทายให้มหาวิทยาลัย พัฒนาตนเองไปในทิศทางที่ถูกต้อง แต่อยู่ภายใต้ของรัฐบาลได้เปลี่ยนแปลงจากการสร้างศักยภาพในประเทศอื่นเป็นการพัฒนาระบบการศึกษาในระดับอุดมศึกษาของตนเอง ความคาดหวังของโครงการในระยะเริ่มต้นก็คือการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติเพราะหวังว่ามาหาฟิโรจะสามารถผลิตแรงงานที่มีประสิทธิภาพและสามารถมีส่วนร่วมในการเติบโตทางด้านเศรษฐกิจของประเทศได้ ประเทศญี่ปุ่นเองกำลังเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุจึงทำให้ศักยภาพทางด้านเศรษฐกิจลดลงซึ่งประเด็นนี้เป็นเรื่องที่รัฐบาลญี่ปุ่นให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก

สถาบันระดับอุดมศึกษาพยายามที่จะตอบสนองต่อโอกาสที่รัฐบาลให้เงินสนับสนุนที่จะประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับความเป็นนานาชาติมากขึ้น ในส่วนของมหาวิทยาลัยเองการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติส่งผลกระทบเชิงบวกต่อการพัฒนานักศึกษา การเติบโตทางด้านสติปัญญา และส่งผลกระทบต่อทางอ้อมต่อการสร้างสันติสุขในระดับโลก ในช่วงสองสามทศวรรษที่ผ่านมาญี่ปุ่นมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สร้างนโยบายมากขึ้น ทั้งในระดับรัฐบาลและมหาวิทยาลัย ตลอดจนบุคลากรทั้งด้านการศึกษาจากนานาชาติจนทำให้เกิดการสะสมความรู้อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาและสร้าง

นโยบายต้องการเป็นนานาชาติในอนาคต และจากปฏิสัมพันธ์ดังกล่าวจะมีส่วนในการสร้างมีอาชีพเพิ่มมากขึ้น

ระบบการศึกษาในระดับอุดมศึกษาของประเทศญี่ปุ่น: ความสามารถและอุปสงค์จากสังคม

ระบบอุดมศึกษาของประเทศญี่ปุ่นประกอบไปด้วยมหาวิทยาลัยที่เสนอหลักสูตรปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก นอกเหนือจากนี้มีระดับอนุปริญญา และใบประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง รวมถึง วิทยาลัยเทคโนโลยี จากนั้นแล้วยังมีกระทรวงวิทยาศาสตร์ วัฒนธรรม การศึกษา และเทคโนโลยี (MEXT) National Defence Academy และ the Meteorological College และ National Fisheries University เป็นผู้ควบคุมระบบอุดมศึกษา

ปี 2014 มีนักศึกษาสมัครทั้งหมด 2,855,000 คน แบ่งเป็น 2,552,000 คนในระดับปริญญาตรี 251,000 คน ในระดับปริญญาโท และปริญญาเอก นอกจากนี้แล้วมี นักศึกษาจำนวน 137,000 คนเรียนในวิทยาลัย และ 58,000 คนในสถาบันการศึกษาวิชาชีพ ผู้สมัครมีจำนวนลดลงเนื่องจากจำนวนประชากรที่มีอายุ 18 ปีมีจำนวนลดลงโดยมีจำนวนลดลงจากปีก่อนเป็นจำนวน 14,000 คน และเมื่อเทียบกับปี 2011 มาคิดเป็น 51% และ 80% สำหรับการสมัครในระดับอุดมศึกษาทั้งหมด

ความท้าทายต่อการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติของประเทศญี่ปุ่น : การเรียนรู้ที่จะเปลี่ยนแปลง

โครงการเริ่มต้นจากรัฐบาลมีอยู่หลายโครงการที่จะกระตุ้นให้เกิดความเป็นนานาชาติในมหาวิทยาลัยได้มีมหาวิทยาลัยตอบสนองต่อโครงการดังกล่าวเป็นจำนวนมากเพื่อที่จะได้พัฒนามหาวิทยาลัยเองในระบบของประเทศ ในบางมหาวิทยาลัยได้เริ่มต้นโครงการที่สร้างโอกาสในการเรียนรู้ที่เป็นประโยชน์ทำให้ได้ข้อมูลในการวางนโยบายให้กับรัฐบาลโดยผ่านช่องทางต่าง ๆ ได้

มหาวิทยาลัย อยู่ในรูปแบบเดิมต้องเผชิญกับปัญหาหรือความท้าทายทางด้านการเปลี่ยนแปลงของวัฒนธรรม ที่ต้องการรวมนวัตกรรมและการเป็นผู้ผลิตในอนาคต มาสู่กระบวนการในการตัดสินใจ แต่การเปลี่ยนแปลงทางด้านวัฒนธรรมองค์กรนี้สิ้นเปลืองเวลาและถูกควบคุมโดยความคิดอนุรักษ์นิยม แต่ถ้าความคิดนี้ประสบความสำเร็จเหมือนในหลายหลายมหาวิทยาลัยของประเทศญี่ปุ่น วิธีการตัดสินใจแบบนี้จะต้องรวมนักศึกษา บุคลากรสายวิชาการและพนักงานสายสนับสนุนเข้ามาในกระบวนการด้วย อย่างไรก็ตามนโยบายที่มีอยู่ปัจจุบันเน้นว่ามหาวิทยาลัยควรเร่งกระบวนการและควรนำเอาความคิดของสมาชิกที่ไม่ได้ถูกนำพิจารณามาแต่แรกเพราะมีพื้นฐานที่หลากหลาย องค์กรจะต้องสร้างการสื่อสารภายในให้เพิ่มมากขึ้นและพยายามทำให้การมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติเป็นค่านิยมสำคัญในองค์กร

ความท้าทายอีกประการหนึ่งคือการสร้างโอกาสในการฝึกอบรมอย่างมืออาชีพเชิงนวัตกรรมสำหรับคนที่ให้การสนับสนุนกระบวนการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติทั้งทางตรงและทางอ้อม

วันที่เริ่มต้นในช่วงต้นทศวรรษ 2000 ให้โอกาสในการฝึกอบรมโดยผ่านการแลกเปลี่ยนแนวปฏิบัติที่ดี ซึ่งถือว่ามีประสิทธิภาพในการเป็นโมเดลการเรียนรู้ อย่างไรก็ตามทุกโครงการเป็นโครงการที่ใช้การฝึกปฏิบัติงานจริงโดยไม่ได้รวมเนื้อหาเชิงทฤษฎีซึ่งจะเป็นพื้นฐานในการสร้างโมเดล นวัตกรรมอื่น ๆ ต่อไปในอนาคต ด้วยเหตุนี้แล้วนักปฏิบัติในระดับอุดมศึกษา และนักศึกษาในระดับนานาชาติควรจะเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อกระบวนการในการวางนโยบายถ้าหากพวกเขาเรียนรู้ที่จะสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพอันจะส่งผลต่อโครงการที่จะเกิดขึ้นในอนาคต เพราะพวกเขาได้นำประสบการณ์จริงมาแลกเปลี่ยน

การเพิ่มพลังจากนักปฏิบัติการในระดับอุดมศึกษาดังกล่าวเป็นเรื่องที่สำคัญเพราะจะช่วยสร้างสะพานระหว่างหน่วยงานของรัฐและสถาบันการศึกษา โดยได้มีการแลกเปลี่ยนค่านิยมในเรื่องของการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติที่มีความแตกต่างกัน เพราะรัฐบาลให้ความสำคัญกับการพัฒนาเศรษฐกิจในขณะที่มหาวิทยาลัยให้ความสำคัญกับความเป็นนานาชาติในฐานะที่เป็นความก้าวหน้าในตัวเอง และคิดว่าการผลิตแรงงานที่ต้องการโดยสังคมเป็นบทบาทที่สำคัญของมหาวิทยาลัย ช่องว่างทางความคิดนี้ควรจะลดลงโดยผ่านกระบวนการประชุม การอภิปรายในกลุ่มของผู้วางนโยบาย ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาในระดับนานาชาติ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอื่น ๆ เพื่อที่จะได้สร้างนโยบายการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติอย่างทะเยอทะยานโดยใช้ระบบการศึกษาเป็นเครื่องมือที่สำคัญ

ภาพรวมของการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย

จากงานวิจัยเรื่อง Key Issues Influencing the Future Internalization of Higher Education (HE IZN) ได้สร้างคำถามในงานวิจัยขึ้นออกมาเป็นสามส่วนได้แก่ 1) สถานการณ์ปัจจุบันก็เป็นอย่างไร (ปัจจุบันถึงปี 2024) 2) เราควรจะทำอย่างไรต่อไป (2025-2030) 3) และเราควรจะไปทิศทางไหน (หลังปี 2030) มีประเด็นที่ต้องศึกษาดด้วยกันทั้งหมด 14 ประเด็น โดยมีสามประเด็นอยู่ในคำถามที่หนึ่ง เจ็ดประเด็นในคำถามที่สอง ได้สี่ประเด็นอยู่ในคำถามที่สาม ในการตรวจสอบสถานการณ์ในปัจจุบันนั้นให้ความสำคัญกับธุรกิจเดิมที่มีอยู่แล้วแต่ยังไม่ได้รับการดูแลอย่างเพียงพอ ในขณะที่คำถามวิจัยที่ว่าเราควรจะทำอย่างไรต่อไปเป็นการก้าวข้ามจากเรื่องราวประจำวันโดยพยายามมองให้ไกลออกไป คำถามในงานวิจัยในประเด็นที่สองว่าเราควรจะทำอย่างไรต่อไปซึ่งครอบคลุมระยะเวลาหกปีนับตั้งแต่ปี 2025-2030 เป็นการหาวิธีปฏิบัติที่ควรที่จะเพิ่มเข้าไปในแผนการเดิมเพื่อให้การมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติของไทยประสบความสำเร็จ

สถานการณ์ในปัจจุบันเป็นอย่างไร (ปัจจุบัน ถึงปี 2024)

1. เราสามารถเปลี่ยนแปลงผลลัพธ์จากตัวเลขไปสู่เชิงคุณภาพได้อย่างไร
2. ผลลัพธ์สำคัญอันดับต้นต้นได้แก่อะไรบ้างที่เราต้องการ

3. เราสามารถทำให้โครงการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติของมหาวิทยาลัยนี้ไทยประสบความสำเร็จได้มากขึ้นอย่างไร

เราควรจะทำอย่างไรต่อไป (2025-2030)

1. การเปลี่ยนแปลงวิธีการสอนที่เราสามารถทำได้ในการสอนเพื่อมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติในหลักสูตรของเรา
2. การเปลี่ยนแปลงว่าเราจะสอน อะไรที่เราสามารถทำได้ในการสอนเพื่อมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติในหลักสูตรของเรา
3. เราสามารถตรวจสอบและตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในเรื่องงานทักษะของเราได้อย่างไรอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติดังกล่าว
4. กลุ่มประเทศ ASEAN ส่งผลต่อการวางนโยบายเชิงกลยุทธ์ของเรายังใดต้องการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ
5. เราสามารถเพิ่มความสามารถในการทำวิจัยของเราได้อย่างไร
6. เราสามารถจัดลำดับความสำคัญของรูปแบบการเรียนรู้แบบใหม่ของเราได้อย่างไร
7. การเปลี่ยนแปลงการเรียนการสอนเป็นแบบออนไลน์จะส่งผลต่อการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติของเราได้อย่างไร

เราควรจะไปทิศทางไหน

1. เราสามารถปรับวัฒนธรรมของเราให้เปิดกว้างมากขึ้นต่อความท้าทายabrasive creation จึงเป็นสิ่งสำคัญต่อนวัตกรรมและความเป็นผู้ประกอบการได้อย่างไร
2. เราสามารถกระจายแนวคิดในการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติไปสู่อุตสาหกรรมอื่น ๆ ในสังคมไทยได้อย่างไร
3. เราจะมีจุดเด่นที่ดีพอในการเข้าสู่ความเป็นนานาชาติในด้านไหน และเราจะโดดเด่นในระดับโลกในด้านใด
4. การที่ประเทศจีนกำลังจะกลายเป็นผู้นำโลกจะส่งผลต่อนโยบายการเข้าสู่นานาชาติของมหาวิทยาลัยได้อย่างไร

โดยทีมวิจัยขอสรุปคำตอบที่ได้จากการศึกษาวิจัยดังกล่าวดังต่อไปนี้

สถานการณ์ในปัจจุบันเป็นอย่างไร (ปัจจุบัน ถึงปี 2024)

1. เราสามารถเปลี่ยนแปลงผลลัพธ์จากตัวเลขไปสู่เชิงคุณภาพได้อย่างไร เลขเชิงสถิติต่าง ๆ เช่นจำนวนนักศึกษาที่เดินทางไปศึกษาต่อในต่างประเทศเป็นวิธีง่าย ๆ ในการวัดผลลัพธ์โดยในอดีตที่ผ่านมาเราพบว่าจำนวนนักศึกษาเดินทางไปยังต่างประเทศเพื่อศึกษาต่อเป็นจำนวนที่มาก

ขึ้น ความก้าวหน้า เกี่ยวกับความเป็นนานาชาติมีตัวเลขเหล่านั้นว่ามีนักศึกษาต่างชาติไปศึกษา กับมหาวิทยาลัยใดใดมาน้อยแค่ไหน แต่เราไม่เคยพบว่ามี การพูดถึงอย่างจริงจังในระดับคุณภาพว่า ความรู้ที่เกิดขึ้นจริง ๆ มีมากน้อยแค่ไหนและเป็นอย่างไร (Teichler,2017)

ตามความเห็นของทีมีวิจัยแล้วการศึกษาครั้งนี้ชอบที่จะมีการประเมินในเชิงคุณภาพ มากกว่าการประเมินในเชิงปริมาณ ถึงแม้ว่าการประเมินในเชิงปริมาณจะง่ายกว่าเพราะมีตัวเลขที่หา มาได้โดยง่ายจากหน่วยงานต่าง ๆ แต่ตัวเลขเหล่านี้ไม่ได้แสดงถึงเหตุผลความจำเป็นของนโยบายหรือ ของสิ่งที่เกิดขึ้นได้อย่างครบถ้วน โดยจากผลงานวิจัยมีความเห็นว่าการเดินทางออกนอกประเทศเพื่อ ศึกษาต่อของนักศึกษาเป็นเพียงจุดเริ่มต้นของการเข้าสู่นานาชาติ แต่ไม่ได้เป็นเรื่องทั้งหมดของการมุ่ง สู่ความเป็นนานาชาติการวิเคราะห์ คุณตระหนักว่าคุณภาพใช้เวลาตั้งนั้นเป้าหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับ คุณภาพอาทิเช่นการแลกเปลี่ยนความรู้ ไม่ได้เป็นเรื่องง่ายง่ายที่เราจะวัดได้ด้วยตัวเลขหรือการวัดครั้ง เดียวเพราะเป้าหมายเหล่านี้เกิดขึ้นจากการพัฒนามาเป็นระยะเวลานาน และสุดท้าย ควรมีการ กำหนดและพัฒนาตัวชี้วัดเชิงคุณภาพที่ชัดเจนเพื่อวัดระดับของการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติในเชิง คุณภาพ

2. ผลลัพธ์สำคัญอันดับต้นต้นได้แก่อะไรบ้างที่เราต้องการ

ประเด็นในคำถามข้อที่สองนี้ถูกจัดอันดับว่าเป็นประเด็นสำคัญในเชิงกลยุทธ์ที่ถูกจัด อันดับขึ้นโดย OHEC/BICS โดยสามารถสรุปได้ง่ายง่ายคือประเด็นที่เราต้องการเปลี่ยนแปลงในเชิงกล ยุทธ์ใน 10 ปีข้างหน้าคุณจะถูกจัดอันดับขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงการจัดลำดับความสำคัญของผลลัพธ์ที่ ต้องการ เชื่อว่าผลลัพธ์ที่เราเคยต้องการนั้นประเทศไทยของเราได้ทำบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าวเป็นที่ เรียบร้อยแล้วดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่เราควรจะตั้งเป้าหมายใหม่ขึ้นมาสำหรับอนาคต เป็นเป้าหมาย ใหม่ที่จะเกิดขึ้นนี้อาจจะเป็นในเรื่องของ (Medermott,2016) พัฒนาความพร้อมของนักศึกษา ทำ หลัสูตรให้เป็นนานาชาติ เพิ่มคุณลักษณะของสถาบันให้มีความเป็นนานาชาติมากยิ่งขึ้น เสริมความ เข้มแข็งของการผลิตความรู้และงานวิจัย ตระหนักถึงความสำคัญของการเป็นนานาชาติและกระตุ้นให้ มีการแลกเปลี่ยนบุคลากรให้มาก และพัฒนาการเรียนการสอน โดย British Council อ้างว่า คุณภาพ และคุณค่าซึ่งรวมถึงต้นทุน โอกาสในการได้ทำงาน ประสบการณ์ของนักศึกษา ได้กลายเป็นไปเป็น ปัจจัยสำคัญ นักศึกษาในการตัดสินใจเลือกเรียน (Weimer, 2017)

แล้วสิ่งที่ควรจะทำจากการค้นพบในข้อที่สองนี้ได้แก่ เพิ่มสมรรถนะในความเข้าใจ พลเมืองโลกในฐานะที่มีวัฒนธรรมแตกต่างกัน อัตราการได้งาน ความสามารถในการทำงานวิจัยใน ระดับนานาชาติ การสร้างผลงานวิจัยที่มีนวัตกรรม การพยายามทำให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมโดยเน้นที่ การเรียนรู้ตลอดชีวิต

3. เราสามารถทำให้โครงการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติของมหาวิทยาลัยนี้ไทยประสบ ความสำเร็จได้มากขึ้นอย่างไร

ประเทศไทยกำลังประสบปัญหาในการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติเหมือนกับหลายหลายประเทศก็คือการพยายามตอบสนองต่อเป้าหมายโดยไร้ทิศทางที่ชัดเจนทำให้ขาดความชัดเจน สิ่งที่ตนเองต้องการจะกระทำในระดับนโยบาย (BICS, 2013) เพราะถ้าโยบายการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติไม่สามารถทำเป็น เลือแบบฟรีไฟส์ได้ แต่ละมหาวิทยาลัยก็มีบริบทที่แตกต่างกันออกไป ควรจะกระทำเกี่ยวกับนโยบายนี้ได้แก่ 1. ปรับนโยบายของแต่ละมหาวิทยาลัยให้เข้ากับบริบทของตนเอง 2. สร้างและประชาสัมพันธ์ตัวอย่างของมาหาเพื่ออะไรที่ประสบความสำเร็จในเรื่องดังกล่าว 3. ช่างโมเดลเครือข่ายขึ้นมาเพื่อที่จะได้เข้าใจผู้มีส่วนได้เสียและช่วยในการประยุกต์ใช้สิ่งที่ค้นพบ 4. เน้นที่การพัฒนาแนวคิดและการตระหนักถึงความจำเป็นต่อการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ 5. สร้างกระบวนการภายในที่จะทำให้การมุ่งสู่ความเป็นนานาชาตินั้นถูกรวมอยู่ในแผนกลยุทธ์และกิจกรรมสำคัญของการบริหารงานของมหาวิทยาลัย

เราควรจะทำอย่างไรต่อไป (2025-2030)

4. การเปลี่ยนแปลงวิธีการสอนที่เราสามารถทำได้ในการสอนเพื่อมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติในหลักสูตรของเรา

ในปัจจุบันวิธีการเรียนการสอนมีการเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งในมุมมองของการสอนแนวคิดระหว่างประเทศ หรือนานาชาติ เพราะมีการใช้ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเข้ามาในการสอนมากยิ่งขึ้นความท้าทายที่สำคัญได้แก่ผู้สอนจะอย่างไรที่จะนำเอาความก้าวหน้าในทางเทคโนโลยีมาเป็นเครื่องมือที่ทำให้การสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จากนักศึกษาในยุคปัจจุบันมีความคุ้นเคยกับเทคโนโลยีและพวกเขาก็จะมีปฏิสัมพันธ์กับเทคโนโลยีได้ง่ายกว่า วิธีการจะใช้เทคโนโลยีเพื่อกระตุ้นการเรียนการสอนจึงกล่าวนั้นควรจะเป็นนโยบายที่สำคัญที่ถูกบรรจุในแผนการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยอย่างแยบยล ให้ตระหนักว่าเทคโนโลยีไม่ใช่สิ่งที่มาทดแทนผู้สอนแต่เป็นเครื่องมือที่ทำให้ผู้สอนสอนได้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น มหาวิทยาลัย ควรมีการริเริ่มโครงการการเรียนรู้ออนไลน์ ควรจัดให้มีการฝึกอบรมสนับสนุนให้บุคลากรสายวิชาการได้เข้าใจเกี่ยวกับเทคโนโลยีที่ต้องการจะใช้และจัดหาพนักงานเพื่อสนับสนุนอาจารย์ให้มากขึ้น

5. การเปลี่ยนแปลงว่าเราจะสอนอะไรที่ เราสามารถทำได้ในการสอนเพื่อมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติในหลักสูตรของเรา

ช่วงระยะเวลาที่ผ่านมาได้มีการเน้นในเรื่องการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนและทักษะด้านเทคนิคเพื่อช่วยในการสอน โดยความสำคัญกับทักษะทางด้าน STEM ในระยะเวลาสองสามปีที่ผ่านมาได้มีการตอกย้ำความสำคัญในเรื่องของการพัฒนาทักษะทางเทคนิคและเทคโนโลยีจากการประชุม World Economic Forum's Fourth Industrial Revolutionary จึงมีความคิดเห็นเห็นว่าในสังคมที่กำลังขับเคลื่อนไปด้วยเทคโนโลยีทักษะด้านนี้จึงมีความสำคัญมากนอกจากนี้แล้วยัง ได้มีการพูดถึง ทักษะสำคัญอื่น ๆ ได้แก่ ความฉลาดทางอารมณ์ ความเข้าใจในความแตกต่างด้าน

วัฒนธรรม ความสามารถในการประสานงานกับผู้อื่น การคิดเพื่อปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม ความมีระเบียบวินัย การมีจิตใจที่รักการบริการ และ ความคิดสร้างสรรค์ โดยทักษะสำคัญอื่น ๆ เหล่านี้นักวิจัยบางคนบอกว่าเป็นทักษะจำเป็นในการถูกจ้าง ทักษะสำคัญ ทักษะในการโอนย้ายได้ ทักษะทั่วไป หรือลักษณะพิเศษเฉพาะของแต่ละคน (Mohan et al., 2017) หลักการสำคัญ ก็ได้แก่ ความสามารถที่จะทำงานให้ประสบความสำเร็จในที่ทำงานโดยใช้ ทักษะที่กล่าวถึงข้างต้น

จากนี้แล้วผลจากการสัมภาษณ์และการอภิปรายพบว่า ทักษะทางด้านเทคโนโลยีมักจะ บดบังทักษะทั่วไปโดยขึ้นอยู่กับกลุ่มคนทำงานและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน สิ่งที่เรากำลังเห็นในเชิง อุดมคติได้แก่ความสมดุลระหว่างทักษะทั้งสองด้าน มีตัวอย่างที่พบว่า บางคนทำงานในด้านที่ใช้ทักษะ เทคโนโลยีเก่งแต่การทำงานโดยภาพรวมกับล้มเหลวเพราะพวกเขาไม่สามารถติดต่อสื่อสารหรือ ประสานงานให้ผู้อื่น การมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติควรที่จะช่วยรักษาสมดุลของหลักสูตรต่อการพัฒนา ทักษะทั้งสองด้าน กล่าวโดยสรุปแล้วสิ่งที่ควรจะทำต่อไปก็คือการส่งเสริมให้มีการพัฒนาทักษะ ทั่วไปพร้อมพร้อมกับพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีเพื่อที่จะทำให้การมุ่งสู่ความเป็นนานาชาตินั้น ประสบความสำเร็จ

6. เราสามารถตรวจสอบและตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในเรื่องงานทักษะของเราได้ อย่างไรอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติดังกล่าว

ปัจจัยในเรื่องนี้ถือว่าเป็นประเด็นกลยุทธ์สำคัญโดย OHEC/BICS โดยในที่ประชุมเห็น พ้องต้องกันว่าการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติโดยทำพร้อมพร้อมกันทั่วประเทศนั้นจะช่วยเพิ่ม ความสามารถที่จะตอบสนองอย่างรวดเร็วต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก แต่ในปัจจุบันประเทศของเรา ยังไม่มีโครงสร้างทางองค์กรและระบบที่พอเพียงในการตรวจสอบการเปลี่ยนแปลงเพื่อที่จะตอบสนอง ต่อการเปลี่ยนแปลงนั้น

ลักษณะของงานกำลังก้าวสู่ความเปลี่ยนแปลงอย่างที่เราไม่เคยพบมาก่อน มีการใช้ หุ่นยนต์ในการผลิตสินค้า มีการประเมินว่า 70% ของงานในอนาคตยังไม่สามารถระบุถึงรายละเอียด ของลักษณะงานได้ แต่กระนั้นก็ตามองค์กรจำเป็นที่จะต้องหาทางที่จะเตรียมคนของตัวเองให้พร้อม สำหรับงานในอนาคต เพราะหากไม่สามารถเตรียมคนได้ทันท่วงทีก็จะทำให้เกิดคนว่างงานมีการ นำเอาเครื่องจักรมาแทนที่มนุษย์มากขึ้น เราพบว่ามีช่องว่างอยู่เสมอระหว่างตลาดแรงงานที่พัฒนาอยู่ เสมอ และระบบการศึกษาที่พยายามปรับเปลี่ยนให้ทันกับความต้องการใหม่ในตลาด ที่มหาวิทยาลัย ทำได้คือพยายามทำงานอย่างใกล้ชิดกับอุตสาหกรรมซึ่งเราก็คพบว่าในบางหลักสูตรก็มีการทำแบบนั้น แล้ว

คำแนะนำต่อคำถามนี้ได้แก่ การเชิญธุรกิจท้องถิ่นเข้ามาเป็นที่ปรึกษาของกรรมการที่ รับผิดชอบเกี่ยวกับการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติของมหาวิทยาลัยเพื่อที่มหาวิทยาลัยจะได้ปรับ

ตนเอง ให้ตรงกับความต้องการของอุตสาหกรรมเหล่านั้นถูกทิศทาง และการตรวจสอบและพัฒนา ลักษณะของงาน ทักษะที่จะเป็นของงานในอนาคต

7.กลุ่มประเทศ ASEAN ส่งผลต่อการวางนโยบายเชิงกลยุทธ์ของเรายังได้ต้องการมุ่งสู่ ความเป็นนานาชาติ

จากการที่ประเทศไทยของเราได้เข้าร่วมการเป็นประชาคมอาเซียน ดังนั้นเป้าหมาย ทางด้านการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติของไทยจึงมีการให้ความสำคัญในฐานะที่เป็นภูมิภาคอาเซียน ความแตกต่างระหว่างประเทศ ในกลุ่มประเทศอาเซียนทำให้ขาดความร่วมมือในระยะสั้นดังนั้นการ เป็นประเทศในกลุ่มอาเซียนน่าจะช่วยขจัดปัญหาดังกล่าวได้ มหาวิทยาลัย ควรปลูกฝังความรู้ความ เข้าใจเกี่ยวกับความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรมอันจะส่งเสริมต่อการทำงานร่วมกันต่อไปในอนาคต และส่วนของมหาวิทยาลัยเองก็ควรที่จะสร้างความร่วมมือในรูปแบบต่าง ๆ กับมหาวิทยาลัยอื่นในกลุ่ม ประเทศอาเซียน

8. เราสามารถเพิ่มความสามารถในการทำวิจัยของเราได้อย่างไร

การสร้างขีดความสามารถในการทำวิจัยสามารถทำได้โดยการเพิ่มประสบการณ์ของ บุคลากรพร้อมทั้งการสร้างโครงสร้างพื้นฐานของมหาวิทยาลัย คณาจารย์ส่วนใหญ่ชอบที่จะทำการ สอนมากกว่าการทำงานวิจัยด้วยเหตุนี้แล้วอาจจะใช้เวลาอยู่พอสมควรที่จะกระตุ้นให้กลุ่มคณาจารย์ เหล่านั้นหันมาทำงานวิจัย จากงานเขียนของ Essence (2014) ได้กล่าวถึงหลักการ 7 ประการในการ เพิ่ม ความสามารถในการทำงานวิจัย ได้แก่

- เครือข่าย ความร่วมมือ การสื่อสาร และการแลกเปลี่ยนประสบการณ์
- ความเข้าใจในบริบทท้องถิ่นและการประเมินความสามารถด้านการทำวิจัยใน ปัจจุบัน
- การมีระบบสนับสนุนอย่างสม่ำเสมอ และการให้ความมั่นใจต่อความเป็นเจ้าของของ ท้องถิ่น
- การสร้างการตรวจสอบ การประเมิน และการเรียนรู้ตั้งแต่เริ่มต้น
- การสร้างแนวปฏิบัติในการทำวิจัยที่เข้มแข็ง และการส่งเสริมโครงสร้าง และการ สนับสนุนภาวะผู้นำอย่างมีประสิทธิภาพ
- การมีโครงสร้างในการสนับสนุน การให้คำแนะนำ และการเป็นพี่เลี้ยงในการทำวิจัย
- การคิดเพื่อระยะยาวที่ยืดหยุ่นได้ และการวางแผนเพื่อความยั่งยืนในการทำงานวิจัย

จากเอกสาร World Economic Forum's (2019) Global Competitiveness Report พบว่าประเทศไทยของเรายังมีช่องว่างในการพัฒนาทักษะการทำวิจัยอยู่มากเมื่อเปรียบเทียบกับ ประเทศมาเลเซีย รายการสแนวปฏิบัติที่ไทยควรทำได้แก่ การสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนนักศึกษา อย่างต่อเนื่อง สนับสนุนให้คณาจารย์สร้างเน็ตเวิร์กระหว่างประเทศให้มากขึ้น การพยายามสร้าง

หลักสูตรร่วมกับมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ และ การสร้างเครือข่ายกับธุรกิจในประเทศ เพื่อที่จะพัฒนาหลักสูตรและงานวิจัยของตนเอง

9. เราสามารถจัดลำดับความสำคัญของรูปแบบการเรียนรู้แบบใหม่ของเราได้อย่างไร

ปัจจุบันนี้เราพบว่ามีความหลากหลายในวิธีการศึกษาอยู่หลายวิธีเนื่องจากความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเอกชน มีหลักสูตรพัฒนาทักษะในระยะสั้นเพื่อให้ตรงกับความต้องการของแต่ละองค์กรที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วโดยมีราคาที่เหมาะสม มองของมหาวิทยาลัยแล้วมองเห็นว่าทางเลือกที่เกิดขึ้นนี้เป็นภัยคุกคามต่อมหาวิทยาลัยแทนที่จะเป็นโอกาส ซึ่งมหาวิทยาลัยควรจะคิดว่ามันเป็นโอกาสที่ดีที่จะสร้างองค์กรแบบใหม่และแนวปฏิบัติแบบใหม่เพื่อสร้างทางเลือกในการศึกษาให้กับชุมชนได้มากยิ่งขึ้น

โอกาสสำคัญที่เกิดขึ้นได้แก่การเรียนรู้ตลอดชีวิตซึ่งในปัจจุบันเป็นแนวโน้มสำคัญของโลก เนื่องจากจำนวนนักศึกษาที่มีอายุน้อยมีจำนวนลดลง มีความจำเป็นที่จะมองหานักศึกษากลุ่มใหม่ในกลุ่มผู้ใหญ่หรือผู้ที่มีอายุมาก แนวปฏิบัติที่ควรจะได้แก่การพัฒนาหลักสูตรใหม่ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการที่เปลี่ยนแปลงไปของอุตสาหกรรม จัดการฝึกอบรมให้กับบุคลากรที่ขาดทักษะทางด้านเทคโนโลยี และพัฒนากลยุทธ์เพื่อที่จะสร้างโปรแกรมการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อตอบสนองต่อสังคมผู้สูงอายุ

10. การเปลี่ยนแปลงการเรียนการสอนเป็นแบบออนไลน์จะส่งผลต่อการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติของเราได้อย่างไร

การเรียนรู้ออนไลน์ช่วยให้เกิดความสะดวกสบายในการเรียนรู้แบบทันทีและทำให้มหาวิทยาลัยสามารถขยายการเป็นที่รู้จักของตนเองไปสู่ที่ต่าง ๆ ได้มากยิ่งขึ้น มีข้อขัดแย้งเกี่ยวกับประโยชน์ของการเรียนรู้ออนไลน์ในกลุ่มคณาจารย์ที่เล็งเห็นถึงประโยชน์ของมันแตกต่างกันออกไปซึ่งอาจเกิดขึ้นเพราะ การเรียนรู้ออนไลน์ในประเทศไทยยังอยู่ในช่วงเริ่มต้นเท่านั้น อย่างไรก็ตามจากการมีประสบการณ์ในการสอนออนไลน์ของประเทศอื่น ๆ พบว่าในช่วงแรกมักจะมีปัญหาและเป็นเรื่องปกติแต่ในที่สุดแล้วการเรียนออนไลน์จะกลายเป็น เครื่องมือสำคัญของมหาวิทยาลัยในอนาคตข้างหน้าที่กำลังเข้ามา

Thailand Cyber University เป็นมหาวิทยาลัยที่มีกิจกรรมออนไลน์ในประเทศไทย ได้บางหลักสูตรก็เป็นหลักสูตรแบบผสมคือมีการจัดการเรียนการสอนแบบปกติและแบบออนไลน์ไปพร้อมกัน ถึงแม้ว่าการเรียนออนไลน์ดูแล้วจะเป็นภัยคุกคามต่อการสอนแบบปกติในระยะสั้น แต่ถ้ามหาวิทยาลัยเข้าใจถึงศักยภาพของมันก็จะทำให้มหาวิทยาลัยสามารถเข้าถึงชุมชนหรือกลุ่มคนที่อยู่ห่างออกไปได้มากยิ่งขึ้น อันเดียวกันถ้าหากประเทศไทยของเราตอบสนองข้างเกินไปก็จะทำให้มีคู่แข่งเข้ามาในภูมิภาคของเรามากยิ่งขึ้นทางออนไลน์ โดยสรุปแล้วสิ่งที่เราควรกระทำได้แก่การพัฒนาหลักสูตรออนไลน์โดยใช้วิธีการที่หลากหลายโดยไม่จำเป็นที่จะต้องทำให้เสร็จอย่างรวดเร็วเพราะใน

ที่สุดแล้วเราต้องการหลักสูตรที่ผ่านการทดลองผ่านการใช้แล้วมีการปรับปรุงเสมอ เราจะได้หลักสูตรออนไลน์ที่เหมาะสมกับบริบทของประเทศไทยของเรามากที่สุด พัฒนานโยบายหลักสูตรสำหรับนักศึกษาต่างประเทศที่ต้องการศึกษากับ มหาวิทยาลัยในไทย

เราควรจะไปทิศทางไหน

11. เราสามารถปรับวัฒนธรรมของเราให้เปิดกว้างมากขึ้นต่อความท้าทาย abrasive creation จึงเป็นสิ่งสำคัญต่อนวัตกรรมและความเป็นผู้ประกอบการได้อย่างไร

การมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรม เพราะเมื่อนักศึกษาเข้าใจความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรมจะทำให้เขามีความสามารถมีข้อเสนอใหม่ให้ตรงกับบริบทแตกต่างกันในแต่ละประเทศได้ ในงานเขียนชิ้นเดียวกันนี้ยังได้วิจารณ์เกี่ยวกับการเป็นมหาวิทยาลัยนอกระบบว่ามหาวิทยาลัยได้เปลี่ยนแปลงมากพอที่จะปรับตัวให้เข้ากับนโยบายที่วางไว้ เพราะพวกเขายังยึดติดอยู่กับโครงสร้างแบบเดิม หรือวัฒนธรรมองค์กรแบบเดิมนั่นเอง จากงานเขียนของ Hines (2011) ได้กล่าวถึงค่านิยมสี่ประเภทได้แก่แบบดั้งเดิม แบบใหม่ แบบหลังแบบใหม่ และแบบ Integral โดยเขาระบุว่าค่านิยมที่จำเป็นในบริบทของโลกตอนนี้คุณจะเป็นแบบ Post-Modern และแบบ Integral ที่พยายามตอบคำถามของชีวิตว่า เรามีชีวิตเพื่ออะไร และ เราจะสร้างความแตกต่างได้อย่างไร

12. เราสามารถกระจายแนวคิดในการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติไปสู่อุตสาหกรรมอื่น ๆ ในสังคมไทยได้อย่างไร

ประเด็นคำตอบของข้อนี้ถือว่าเป็นประเด็นเชิงกลยุทธ์ที่สำคัญ ในงานวิจัยหลายชิ้นสรุปออกมาว่าการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติจะเกิดขึ้นได้ในกลุ่มคนที่มีฐานะเฉพาะกลุ่มเท่านั้น ในงานวิจัย 5th Global Survey of Higher Education มีว่ามีประชากรของโลกเพียง 2% เท่านั้นที่มีโอกาสได้ไปศึกษาต่อในต่างประเทศ ด้วยเหตุนี้แล้ว วิทยาลัยควรให้ความสำคัญกับความเป็นนานาชาติในบ้านของตนเองโดยการจัดหลักสูตรที่จะช่วยเพิ่มความเข้าใจวัฒนธรรมที่แตกต่าง นักศึกษาไทยส่วนมากขาดความเข้าใจในเรื่องความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรม

13. เราจะมีจุดเด่นที่ดีพอในการเข้าสู่ความเป็นนานาชาติในด้านไหน และเราจะโดดเด่นในระดับโลกในด้านใด

ความต้องการที่จะ promote การเปลี่ยนแปลงสิ่งที่พึงปรารถนาก็คือมหาวิทยาลัยอยากจะได้ในทุก ๆ เรื่อง แต่ในทางปฏิบัติเราควรตระหนักว่ามีสิ่งใดที่เราสามารถทำได้ ดีที่สุดต้นๆ และจัดลำดับความสำคัญของสิ่งเหล่านั้นเพื่อที่จะได้เป็นมหาวิทยาลัยในระดับแนวหน้า นอกเหนือจากสิ่งที่ดีที่สุดแล้วเรายังอาจจะต้องมองหาเป้าหมายที่เราทำได้ดีพอสมควร อย่างเช่นเป้าหมายทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่เราสามารถทำได้ดีแต่คงเป็นเรื่องยากที่เราจะกลายเป็นผู้เล่นที่สำคัญในระดับ

โลก สิ่งที่ยอดเยี่ยมของไทยทำได้ก็คือเรื่องของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่มีนักท่องเที่ยวหลั่งไหลเข้ามาเป็นจำนวนมากในแต่ละปีหากไม่นับในระยะเวลาที่ผ่านมาที่ถูกกระทบโดยโรคโควิด โดยปัจจัยที่ทำให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเติบโตเป็นอย่างมากก็เพราะวัฒนธรรมการต้อนรับขับสู้ของคน โครงสร้างพื้นฐาน การให้บริการทางการแพทย์ ต้นทุนในการอยู่อาศัยในเมืองไทย ความมีเสถียรภาพทางการเมือง พื้นที่ดังของประเทศไทยในเชิงภูมิศาสตร์ และปัจจัยต่าง ๆ ต่อไปนี้ที่มีช่องว่างต่อการพัฒนา ได้แก่ ความสามารถด้านภาษา โครงสร้างพื้นฐานของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร การจัดสรรทรัพยากร มิควรถูกนำมาพิจารณาในการสร้างนโยบายในการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติของมหาวิทยาลัย

14. การที่ประเทศจีนกำลังจะกลายเป็นผู้นำโลกจะส่งผลต่อนโยบายการเข้าสู่นานาชาติของมหาวิทยาลัยได้อย่างไร

ทุกวันนี้ในสังคมโลกกำลังประสบกับปัญหาจำนวนอุปสงค์ของนักเรียนที่ลดลงเนื่องจากอัตราการเกิดที่ลดลงเป็นอย่างมากพร้อมทั้งมีอุปทานของมหาวิทยาลัยสูง กลับวิทยาลัยในประเทศจีนได้ใช้วิธี Dualism มันก็คือความพยายามส่งนักศึกษาไปเรียนต่อในต่างประเทศและรับนักศึกษาจากต่างประเทศ ให้สมดุลกัน การเน้นสร้างโรงเรียนสำหรับผู้มีรายได้สูงในประเทศจีน เห็นเนื่องจากอิทธิพลของประเทศจีนในเรื่องของขนาด นโยบาย สถานภาพทางเศรษฐกิจและการเมืองทำให้ประเทศจีนเป็นคู่แข่งที่น่าเกรงขามสำหรับประเทศไทย และในภูมิภาคอื่นทั่วโลก

แนวทางปฏิบัติต่อเรื่องนี้ได้แก่การสร้างนโยบายที่เกี่ยวข้องกับประเทศจีนโดยเฉพาะเพื่อที่จะได้บริหารจัดการกับจำนวนนักศึกษาที่หลั่งไหลเข้ามาในมหาวิทยาลัย เพราะจำนวนนักศึกษาที่มากอาจมีความหมายถึงคุณภาพที่ลดลง หรืออาจจะมีประเด็นอื่น ๆ อีกที่รัฐบาลไทยควรให้ความสนใจและสร้างโอกาสที่เกิดขึ้น ในฐานะที่ประเทศไทยเป็นบ้านพี่เมืองน้องกับประเทศจีนมาเป็นระยะเวลานาน

การเรียนรู้แบบดิจิทัล การศึกษาต่อในต่างประเทศ (ข้ามชายแดน) และการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติของสถาบันอุดมศึกษาในยุโรป โดย William Lawton

ปี 2012 เป็นปีแห่งการเริ่มต้นของการใช้ MOOC ในการเรียนการสอนแบบดิจิทัลและทำให้เกิดมีการเรียนการสอนแบบออนไลน์เกิดขึ้นไปทั่วโลก การเรียนการสอนแบบดิจิทัลถูกมองว่าเป็น เครื่องมือ ที่จะใช้ในการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติเพื่อรวมประเทศในสหภาพยุโรปเข้าด้วยกัน โดยเน้นมุมมองในเรื่องการเข้าถึงการศึกษาขั้นสูง การเรียนรู้แบบดิจิทัลหมายถึง “เรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีซึ่งจะทำให้นักศึกษาสามารถวางแผนเกี่ยวกับเวลา สถานที่ และวิธีการเรียนของตนเอง” ว่าไม่ได้เป็นเรื่องใหม่ เนื่องจากว่า มหาวิทยาลัย ต่าง ๆ ทั่วโลกได้เริ่มเปิดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ตั้งแต่ช่วงต้นทศวรรษ 1990 มาเป็นจำนวนมากโดยใช้แพลตฟอร์มการเรียนรู้ที่เรียกว่า Virtual

Learning Environment (VLE) เพื่อรับเนื้อหาของรายวิชา ฟังการบรรยายจาก Podcast ส่งการบ้าน รวมไปถึงการติดต่อกับอาจารย์และเพื่อนเรียนทางออนไลน์ สิ่งเหล่านี้สามารถทำได้ตลอด 24 ชั่วโมงจากในและนอกมหาวิทยาลัย ซึ่งเชื่อกันว่า VLE ทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ในการเรียนรู้ที่สูงขึ้น (Morris, 2011)

ถึงแม้ว่าการศึกษาต่อในยังต่างประเทศเป็นส่วนประกอบที่สำคัญของโครงการจากสมาพันธ์ยุโรป Virtual Mobility (VE) ถือว่าเป็นส่วนประกอบที่สำคัญของการศึกษาต่อแบบนานาชาติในการเรียนรู้แบบดิจิทัล VE หมายถึง “การใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อที่จะได้มาซึ่งผลประโยชน์ที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งพึงจะได้จากการเดินทางไปศึกษาต่อในต่างประเทศเหมือนกัน โดยที่ผู้เรียนไม่จำเป็นต้องเดินทางจริง ๆ”

บทบาทของสถาบันการศึกษาชั้นสูงในยุโรปแสดงให้เห็นถึงการศึกษาดิจิทัลไม่มากนัก และก็มีให้เห็นอยู่บ้างเพียงประปราย Universitat Oberta de Catalunya (UOC) เป็นมหาวิทยาลัยที่บุกเบิกการเรียนการสอนแบบออนไลน์แบบ 100% เป็นที่แรกในยุโรปโดยเริ่มต้นในปี 1995 และ University of Tübingen ได้เริ่มเปิดหลักสูตรออนไลน์โดยการนำเอาวิดีโอที่สอนในชั้นเรียนมาเผยแพร่ นับตั้งแต่ปี ค.ศ. 1999 ยุโรปได้มีโครงการ Virtual University for Europe (VirtUE) ระหว่างปี 1996-998 และปี 2001-2003 โดยของมหาวิทยาลัยในยุโรป โดยสมาพันธ์ยุโรปมองว่า ICT เป็นเครื่องมือต่อการพัฒนาการศึกษาในระดับอุดมศึกษา

ในงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้แบบดิจิทัลมีข้อสรุปสำคัญว่า คุณมีการแบ่งกลุ่มนักศึกษาที่สามารถเข้าถึงระบบการศึกษาแบบใช้เทคโนโลยีกับกลุ่มนักศึกษาที่ไม่มีการเข้าถึง ยุโรปเอง 78% ของครัวเรือนมีการเข้าถึงระบบอินเทอร์เน็ตในปี 2014 ซึ่งเพิ่มขึ้นมาจากปี 2007 42% ก็ตาม ค่าเฉลี่ยเหล่านี้ทำให้เห็นช่องว่างที่เกิดขึ้นในเชิงภูมิศาสตร์ระหว่างประเทศที่อยู่ในตอนเหนือและทางตะวันตก หรือระหว่างประเทศที่อยู่ในตอนใต้และเขตยุโรปตะวันออก Broadband Penetration มีค่าระหว่าง 87-88% ในกลุ่มประเทศ Nordic และ ประเทศอังกฤษ คิดเป็น 62% ในโปรตุเกส 54% ในบัลแกเรีย 95% ในไอซ์แลนด์ และ 46% ใน ตุรกี

นี่แล้วจากผลการสำรวจการใช้ ICT ในโรงเรียนในยุโรปพบว่า นักเรียนจำนวน 63% มาโรงเรียนโดยที่ไม่มีเครื่องมือดิจิทัลที่เหมาะสม รวมถึงการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตอย่างรวดเร็ว ยังพบว่ามีจำนวนนักเรียนมากถึง 80% ในบางประเทศที่ไม่สามารถอ่านหนังสือบนระบบออนไลน์ ฟัง podcast ได้ (European Commission, 2013) เลขที่ขัดแย้งกันระหว่าง Broadband Penetration ที่บ้าน และการใช้เทคโนโลยีในโรงเรียนอย่างแพร่หลาย ในไอร์แลนด์ โรงเรียนมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมากแต่มี BP เพียง 64% เท่านั้น ลักซ์เซมเบิร์ก กับเบลเยียม มีการใช้ ICT ต่ำในโรงเรียนแต่มีค่า BP 70 และ 79% ตามลำดับ เป็นการสำรวจได้สรุปว่า เนื้อหาทางการศึกษาและคุณภาพยังไม่ดีพอ และเป็นเรื่องยากที่จะติดตามความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีดิจิทัลอยู่ตลอดเวลา ใน

ระหว่างปี 2008-2011 สมาพันธ์ยุโรปเชื่อว่า 49% ของประชากรทั้งหมดมีทักษะทางด้านคอมพิวเตอร์ที่ต่ำ แต่กลับพบว่าประเทศต่าง ๆ ลดการลงทุนทางด้านการศึกษาและการฝึกอบรมลง

โครงการเปิดโลกทางการศึกษา Opening Up Education

โครงการเปิดโลกทางการศึกษาเริ่มต้นในปี 2013 ซึ่งดูว่าเป็นการตอบสนองโดยตรงต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีถึงแม้ว่าจะถูกมองว่าทำช้าไป โดยโครงการนี้ได้รับการสนับสนุนโดย Erasmus+ โครงการ พยายามเปิดแรงเข้าถึงทรัพยากรการเรียนรู้เป็นภาษาต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประโยชน์จากการใช้งานให้มากขึ้น มีจุดมุ่งหมายเพื่อเพิ่มการเข้าถึงจากโรงเรียนต่าง ๆ ในยุโรป และยังมีเป้าหมายที่จะลด ในเรื่องของทักษะด้านคอมพิวเตอร์ โครงการนี้มีแนวปฏิบัติทั้งหมด 24 รายการ รายการที่กำลังดำเนินการอยู่ทั้งนี้มีความแตกต่างระหว่างสิ่งที่ได้ปฏิบัติจริงและผลลัพธ์ซึ่งเราจะต้องคอยดูกันต่อไปสรุปแล้วสถาบันส่วนใหญ่ในยุโรปได้มีการเตรียมการเรียนรู้แบบดิจิทัลไว้บ้าง

ปัญหาในการเรียนรู้แบบ Virtual Mobility

Virtual Mobility ควรถูกใช้เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้แบบดั้งเดิม และระหว่างการศึกษาข้ามเขตแดนจริงและแบบเสมือนจริง (Virtual) เป็นเส้นใจแห่งวาทกรรมที่เราต้องให้ความสนใจเสมอ เพราะสิ่งหนึ่งทำให้อีกสิ่งหนึ่งเติบโต ในปี 2014 ในงานวิจัยของการแลกเปลี่ยนแบบเสมือนจริงภายใต้คำแนะนำของนักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญถูกใช้เป็นทางแก้ ในเรื่องการศึกษาข้ามเขตแดน เนื่องจากมันให้ผลลัพธ์ในเชิงบวกที่คล้ายกัน เพิ่มความสามารถทางด้านภาษาให้ดีขึ้น มีความรู้ข้ามวัฒนธรรม และการวิเคราะห์เชิงวิจารณ์ จนทำให้เกิดดินแดนใหม่แห่งการเรียนรู้

การศึกษาพบว่าการแลกเปลี่ยนแบบเสมือนจริงนี้เกิดขึ้นสองแบบโดยแบบแรกเกิดขึ้นกับกลุ่มคนมีฐานะดีจำนวนไม่มาก และอีกกลุ่มหนึ่งที่มีประมาณ 80 ถึง 90% ที่ไม่สามารถเดินทางไปยังต่างประเทศได้ ด้วยเหตุนี้แล้วความเป็นนานาชาติในบ้านของตนเองถือเป็นงานหลักที่ควรจะพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งได้แก่การพัฒนาหลักสูตรที่มุ่งสู่ความเป็นนานาชาติในบ้านของตนเอง ซึ่งได้แก่การพัฒนาหลักสูตรที่มุ่งสู่ความเป็นนานาชาติในบ้านของตนเอง อันจะเป็นประโยชน์กับกลุ่มคนมากกว่า เป้าหมายดังกล่าวนี้มีได้เป็นเป้าหมายเริ่มแรกแต่เราต้องยอมรับความจริงที่ว่า การส่งนักศึกษาหรือบุคลากรไปยังต่างประเทศทุกคนนั้นเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ และการศึกษาแบบเสมือนจริงก็ไม่อาจทดแทน กับการเดินทางไปศึกษา ในยังต่างประเทศได้เช่นเดียวกัน

อย่างไรก็ตามประเด็นนี้จะไม่ใช่เป็นเรื่องสำคัญหากตลาดไม่ได้จะเอานักศึกษาออนไลน์เป็นสิ่งที่พวกเขาต้องการรองลงไป มีหลักฐานสนับสนุนว่านายจ้างชอบนักศึกษาที่จบออนไลน์มากกว่าเนื่องจากพวกเขามีแรงกระตุ้นในการทำงาน มีแรงผลักดัน มีระเบียบวินัย และมีความเชี่ยวชาญในเรื่อง ICT ในขณะที่งานวิจัยที่เกิดขึ้นอีกชิ้นกลับพบว่านักเรียนออนไลน์มักมีเกรดที่

ต่ำกว่าและขาดความตั้งใจจริง ประเด็นนี้น่าจะถูกนำไปวิจัยเพื่อหาข้อสรุปให้ได้แน่นอนถึงข้อดีข้อด้อยของผู้เรียนในแต่ละวิธี (Konnikova, 2014)

OBHE ได้ตั้งข้อสังเกตในปี 2006 เกี่ยวกับเรียนออนไลน์หรือแบบ virtual ไว้ดังนี้

“ประสิทธิภาพการเรียนออนไลน์เมื่อเปรียบเทียบกับการเรียนในสภาพแวดล้อมปกติยังมีคำถามอยู่มากในเรื่องของคุณภาพ เนื่องจากการเรียนการสอนแบบปกติในกลุ่มประเทศสมาพันธ์ยุโรปนั้นมักเกี่ยวข้องกับการเรียนรู้นอกห้องเรียนเป็นส่วนใหญ่ ด้วยเหตุนี้แล้วเราต้องพยายามตอบคำถามว่าการเรียนแบบออนไลน์สามารถทดแทนการเรียนรู้แบบเดิมได้มากน้อยแค่ไหนหรืออีกนัยหนึ่งสามารถทดแทน กับกิจกรรมที่เกิดขึ้นจริงได้หรือไม่ และนักศึกษาแบบออนไลน์และสถาบันสามารถอธิบายถึงคุณค่าของการเรียนรู้แบบออนไลน์ได้อย่างไร”

ถึงแม้ว่าการให้เงินสนับสนุนโดยภาครัฐในทุก ๆ โครงการ กับการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ เราบอกได้ว่าการเข้าถึงกิจกรรมในการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติระหว่างสองกิจกรรมนี้ยังขาดความเท่าเทียมกัน การเคลื่อนย้ายนักศึกษาข้ามเขตแดนในยุโรปมีจำนวนมากที่สุดก็จริงแต่ตัวเลขที่เกิดขึ้นก็ยังถือว่าอยู่ในระดับต่ำ เชื่อได้ว่าสมาพันธ์ยังทำไม่มากพอที่จะทำให้การปฏิวัติทางด้านเทคโนโลยีเพียงพอต่อความต้องการของครอบครัว โรงเรียน และมหาวิทยาลัยต่าง ๆ นี่เป็นการนึกถึงความเสมอภาคอันน่ายอกย่อง แต่กระนั้นก็ตามการ ปฏิรูปทางด้านดิจิทัลยังไม่เพียงพอที่จะเอาชนะการแบ่งชนชั้น ดังนั้นการเรียนรู้แบบดิจิทัลจึงมิได้เป็นการทดแทนหรือส่งเสริมการเรียนรู้แบบดั้งเดิม แต่มันเป็นเพียงแค่เครื่องมือส่งเสริมเท่านั้น

MOOCs ถูกมองว่าเป็นเครื่องมือนวัตกรรมเพื่อ เสริมสร้างความเสมอภาคในสังคม แต่อนาคตของการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเราก็จะยังพบว่าคนมีฐานะก็จะได้รับการศึกษาที่ดี ในขณะที่กลุ่มคนส่วนใหญ่ก็จะได้รับการศึกษาที่ “เร็ว ถูก และง่าย” (Lawton & Lunt 2013) การ ปฏิรูปทางด้านดิจิทัลจึงเป็นเพียงแค่เครื่องมือที่ทำให้เรื่องดังกล่าวมันช้าลงเท่านั้นเอง

ในขณะเดียวกัน นายจ้างก็มีความคิดอีกแบบหนึ่ง Google ได้ยกเลิกวิธีการประเมินโดยใช้คะแนนเฉลี่ยที่นักศึกษาจบมาในการหาคนเข้ามาทำงานในบริษัทเพราะพบว่ามันเป็นตัวชี้วัดที่ขาดประสิทธิภาพ (Bryant, 2013) ยิ่งวิเคราะห์ต่อไปบริษัทต่าง ๆ จะตัดสินใจว่าหน่วยกิตแบบใด หรืออีกนัยหนึ่งการถูกตีตราว่าเก่งในเรื่องใดเรื่องหนึ่งทางด้านดิจิทัลของสถาบันไหน จะส่งผลต่อความสามารถในการทำงานของพนักงานที่เกี่ยวข้องกับของบริษัทได้อย่างไร ตอนนี้เรายังเชื่อว่าการเข้าสู่ระบบการศึกษาแบบเดิมยังดีกว่าการเรียนรู้แบบออนไลน์ที่มีอยู่อย่างดาษดื่นแบบบุฟเฟ่

กลยุทธ์ของ การมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติของมหาวิทยาลัยชั้นนำพร้อมกับการเน้นการเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยและหุ้นส่วนด้านการศึกษา ไม่ได้ถูกผลกระทบโดยตรงแต่ความก้าวหน้าทางด้าน

เทคโนโลยี เพราะความก้าวหน้า ทำให้มหาวิทยาลัยสร้างหลักสูตรออนไลน์ได้มากขึ้น แต่สำหรับมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่แล้ว การมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติมาเกี่ยวข้องกับการส่งนักศึกษาไปเรียนยังต่างประเทศ การรักษาความเป็นนานาชาติในบ้าน และการเตรียมนักศึกษาให้กับตลาดโลก (Hudzik, 2011, p.8)

MOOCs มองว่าเป็นเครื่องมือที่จะส่งเสริมการเรียนรู้แบบเดิมอย่างมีศักยภาพ แต่ไม่ใช่สิ่งที่จะมาทดแทน แนวทางของอนาคตในเรื่องนี้ยังไม่ชัดเจน การศึกษาพบว่าการเรียนรู้แบบผสมผสานเป็นเรื่องที่ดีที่สุด การเรียนรู้แบบผสมผสานที่จัดขึ้นโดยมหาวิทยาลัยจะทำให้มหาวิทยาลัยเหล่านั้นรู้ดีที่สุดว่าพวกเขาควรเตรียมตัวอย่างไรสำหรับอนาคต ส่วนความคิดเห็นของนักศึกษาพบว่าพวกเขาชอบที่จะมีการเรียนรู้แบบผสมผสานมากกว่าแบบเดิมหรือแบบออนไลน์ 100% (Echo360, 2012) หลักสูตรออนไลน์ที่ประสบความสำเร็จมากที่สุดมักจะประกอบไปด้วยหลักสูตรที่มีส่วนร่วมของชุมชนและมีปฏิสัมพันธ์กับสังคม พร้อมทั้งการมีส่วนร่วมของนักศึกษา

สรุปแล้วสมาพันธ์ยุโรปกำลังพยายามปฏิรูปทางด้านดิจิทัล และสมาพันธ์ยุโรปเองก็เกิดความคิดใหม่ที่จะใช้การปฏิรูปทางด้านวัฒนธรรมพัฒนาทั้งคุณภาพและการเข้าถึง การศึกษาในระดับอุดมศึกษานั้นเอง การมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ ต้องมีการพัฒนาศักยภาพของคณาจารย์ บุคลากร และนักศึกษาให้สามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ โดยเริ่มจากภูมิภาคอาเซียนสู่ระดับโลก มีระบบการบริหารจัดการที่ให้บริการแก่บุคลากร นักศึกษาต่างชาติอย่างเป็นระบบ มีเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ ที่สามารถปฏิบัติได้จริงในทุกกิจกรรมโดยมีผลสำเร็จในระดับนานาชาติ มีสภาพแวดล้อมและบรรยากาศด้านวิชาการ ฯลฯ ที่มุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ และมีฐานข้อมูลทุกด้านที่เกี่ยวข้องกับความเป็นนานาชาติ ที่เผยแพร่ได้หลากหลายช่องทาง เพื่อก่อให้เกิด Visibility ในสังคมอุดมศึกษา

นโยบายการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ โดย ธัฒมา ธนชัย

มหาวิทยาลัยแม่โจ้เป็นมหาวิทยาลัยเก่าแก่ด้านการเกษตร ที่ต้องการสร้างความเป็นเลิศในระดับนานาชาติ โดยมุ่งมั่นที่จะพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนให้ได้มาตรฐาน มุ่งเน้นการผลิตนักศึกษาและการวิจัย ประกอบกับประเด็นท้าทายในเรื่องของการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของประเทศไทย อันเป็นแรงขับ เคลื่อนให้มหาวิทยาลัยต้องปรับกลยุทธ์ในการพัฒนาคุณภาพของบัณฑิต ให้มีความรู้ความสามารถ และสามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ

ทั้งนี้ การมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ ต้องมีการพัฒนาศักยภาพของคณาจารย์ บุคลากร และนักศึกษาให้สามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ โดยเริ่มจากภูมิภาคอาเซียนสู่ระดับโลก มีระบบการบริหารจัดการที่ให้บริการแก่บุคลากร นักศึกษาต่างชาติอย่างเป็นระบบ มีเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ ที่สามารถปฏิบัติได้จริงในทุกกิจกรรมโดยมีผลสำเร็จในระดับนานาชาติ มีสภาพแวดล้อม

และบรรยากาศด้านวิชาการ ฯลฯ ที่มุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ และมีฐานข้อมูลทุกด้านที่เกี่ยวข้องกับความเป็นนานาชาติ ที่เผยแพร่ได้หลากหลายช่องทาง เพื่อก่อให้เกิด Visibility ในสังคมอุดมศึกษา

แนวปฏิบัติที่ดีของการดำเนินงานที่มุ่งสู่ความเป็นนานาชาติของมหาวิทยาลัยแม่โจ้

1. มหาวิทยาลัยมีแผนยุทธศาสตร์/ แผนการดำเนินงานที่ได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย
2. มหาวิทยาลัยมีฐานข้อมูลสารสนเทศที่แสดงถึงความเป็นนานาชาติของสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ ฐานข้อมูลนักศึกษา/อาจารย์ต่างชาติ และนักศึกษา/อาจารย์แลกเปลี่ยน, ฐานข้อมูลการจัดกิจกรรมทางวิชาการนานาชาติ และมีฐานข้อมูลความร่วมมือทางวิชาการกับสถาบันอุดมศึกษาต่างประเทศ (MOU/MOA) และผลการดำเนินกิจกรรมความร่วมมือฯ ภายใต้สัญญาความร่วมมือดังกล่าว
3. มหาวิทยาลัยมีเว็บไซต์ของหน่วยงานเป็นภาษาอังกฤษหรือเป็นภาษาของประเทศเป้าหมายรวมทั้งข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษา, อาจารย์ต่างชาติ และนักศึกษา/ อาจารย์แลกเปลี่ยน ทั้งนี้ อาจมีข้อมูลจำเพาะที่แสดงถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรม การแสดงความถี่ในการปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน และข้อมูลการสอบถามและข้อเสนอแนะ
4. มหาวิทยาลัยมีกระบวนการ/ ขั้นตอนการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ เพื่อดูแลและให้บริการนักศึกษา/อาจารย์ต่างชาติ และนักศึกษา/อาจารย์แลกเปลี่ยน เช่น มีคู่มือ (Guide book/Survival Guide) สำหรับนักศึกษา/อาจารย์ต่างชาติ หรือเอกสารที่แสดงว่าได้นำไปใช้และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
5. มหาวิทยาลัยมีข้อมูลที่แสดงถึงสัดส่วนของสัญญา/ข้อตกลงความร่วมมือทางวิชาการ (MOU/ MOA) ที่มีการดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง (Active) รวมทั้งแนวทางการจัดการสัญญา/ข้อตกลงความร่วมมือทางวิชาการ ที่ไม่มีการดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง
6. มีการกำหนดเกณฑ์/เครื่องมือ ที่ใช้ในการเทียบโอนหน่วยกิต และมีหลักฐานการถ่ายโอนหน่วยกิต หรือ Degree supplement
7. มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินโครงการแลกเปลี่ยนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อแสดงถึงการพัฒนาแนวทางการดำเนินงานผลที่ได้
8. มีความพร้อมด้านคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน มีโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก และให้บริการนักศึกษาต่างชาติโดยเฉพาะ เช่น มีหอพักที่ปลอดภัยและอยู่ในสภาพที่ใช้ได้ดีพอควร หรือบริการจัดหาหอพักที่เป็นระบบ
9. มีระบบและกลไกในการแลกเปลี่ยนนักศึกษาต่างชาติ ที่มีความสอดคล้องกับพันธกิจและเป้าหมายด้านความเป็นนานาชาติของมหาวิทยาลัย

10. มีความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรภาษาอังกฤษ/ หลักสูตรนานาชาติ ได้แก่ความพร้อมด้านคณาจารย์ บุคลากรสายสนับสนุน โครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน กิจกรรมสนับสนุนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรม กิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมความเป็นนานาชาติ การให้บริการสำหรับนักศึกษาต่างชาติ และมีบรรยากาศความเป็นนานาชาติของสถาบันอุดมศึกษา

แนวทางการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ

1. ความเป็นผู้นำของผู้บริหาร ทั้งในระดับนโยบาย ระดับสถาบัน ระดับคณะ ที่จะมีการปณิธานและความมุ่งมั่นชัดเจนในการพัฒนามหาวิทยาลัยสู่ความเป็นนานาชาติอย่างเป็นระบบ การสร้างวิสัยทัศน์ร่วมสำหรับบุคลากรทุกกลุ่มและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในมหาวิทยาลัย

2. การพิจารณาเข้าสู่กระบวนการเทียบเคียง (Benchmarking) เพื่อจะได้ทราบถึงตำแหน่งของมหาวิทยาลัยในระดับประเทศ ภูมิภาค และระดับโลก โดยเทียบเคียงกับมหาวิทยาลัยที่มีความคล้ายคลึงกัน ในเรื่องของลักษณะของมหาวิทยาลัย การจัดการเรียนการสอน กลุ่มเป้าหมาย แหล่งงบประมาณ เป็นต้น

3. การสนับสนุนนักศึกษาให้เข้าร่วมโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษา (Student Exchange Program) อย่างเป็นระบบ โดยได้รับการสนับสนุนในระดับนโยบายของมหาวิทยาลัย

4. มหาวิทยาลัยมีการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด ทั้งในเรื่องเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ ความเชี่ยวชาญ งบประมาณ รวมทั้งการจัดลำดับความสำคัญของการดำเนินงาน และให้ความสำคัญต่อคุณภาพของบุคลากรเป็นหลัก โดยจะต้องมีการมอบหมายคนที่มีคุณภาพให้ทำงานที่เหมาะสมกับความสามารถ ซึ่งต้องใช้เวลาในการสร้างความเชื่อมโยงและความต่อเนื่องของผู้ประสานเครือข่าย

5. การวางกรอบการทำงานระยะกลางและระยะยาว เพื่อให้เกิดความต่อเนื่อง สอดคล้องกับนโยบาย และความยั่งยืนในการพัฒนา โดยการระบุทิศทาง กลยุทธ์และกรอบเวลาที่ชัดเจน มีการทบทวน การแบ่งปันข้อมูลความรู้ และประสบการณ์ เพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน การวิจัย และการบริหารจัดการ

6. การสร้างความรู้ความเข้าใจและพัฒนาความสามารถในการทำงานร่วมกัน เพื่อสร้างและประสานเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ การแลกเปลี่ยนด้านหลักสูตรการเรียนการสอน และรวมทั้งการสร้างร่วมมือกับภาคเอกชน ในการพัฒนาผู้เรียนและบุคลากรในทุกระดับ

แนวคิดการพัฒนากลยุทธ์สู่ความเป็นนานาชาติ

1. ยกระดับพันธกิจสู่ความเป็นนานาชาติ

พันธกิจหลักของมหาวิทยาลัย นำมาเลือกพัฒนาระดับให้มีความเข้มแข็ง ประกอบกับงานวิชาการที่มุ่งเน้นการพัฒนาหลักสูตรในระดับบัณฑิตศึกษา เช่น การคัดเลือกหลักสูตรเดิมที่มีความพร้อมและพัฒนาให้เป็นหลักสูตร English Program และการสร้างหลักสูตรใหม่ที่เป็นความร่วมมือในรูปแบบของ Sandwich Program/Dual Program โดยมีเนื้อหาตามกรอบมาตรฐาน TQF

การแสวงหาแหล่งทุนจากองค์กรในต่างประเทศ เช่น SEARCA เพื่อสร้างแรงจูงใจให้นักศึกษาต่างชาติเข้าศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษามากขึ้น โดยมุ่งเน้นหลักสูตรที่เป็น Global Trend

การจัดกระบวนการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นนวัตกรรม การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยการใช้ LMS การใช้ประโยชน์จากเครือข่าย Thailand Cyber University

การสนับสนุนและพัฒนาห้องปฏิบัติการวิจัยของคณะที่รองรับการทางานของบุคลากรนักศึกษาต่างชาติ รวมทั้งการจัดระบบ Central Laboratory Management เพื่อความสะดวกในการเข้าถึงเครื่องมือ

การส่งเสริมการทำงานวิจัยร่วมกับภาคเอกชน ที่เน้นการทำงานในระดับนานาชาติหรือการทำงานวิจัยร่วมกับมหาวิทยาลัยที่มี MOU เป็นงานวิจัยในเชิงพัฒนาองค์ความรู้เชิงธุรกิจ

การสร้างเครือข่ายด้านศิลปะและวัฒนธรรมในประชาคมอาเซียน ด้วยการจัดโครงการศิลปะและวัฒนธรรมสัญจร การเรียนรู้/การให้ความรู้และประสบการณ์ด้านภาษา ศิลปะ และวัฒนธรรมที่แตกต่าง

การส่งเสริมงานบริการวิชาการ ทั้งแบบที่เป็น The Star และ Cash cow ไปสู่ประชาคมอาเซียนเพื่อสร้างเส้นทางการเผยแพร่ผลงานให้เป็นที่ประจักษ์

1. การจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อความเป็นนานาชาติ เป็นการดำเนินการด้านกายภาพ ได้แก่

- การจัดทำระบบป้าย ระบบสัญจร การจัดสร้างอาคารที่พักอาศัย พื้นที่กิจกรรมสภาพภูมิทัศน์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การเพิ่มพื้นที่สีเขียวให้กับบุคลากรและนักศึกษาต่างชาติ รวมทั้งบุคลากรและนักศึกษาของมหาวิทยาลัยได้มีโอกาสใช้และสร้างประสบการณ์ร่วม เพื่อคุ้นเคยกับสภาพแวดล้อมและกิจกรรมในระดับนานาชาติอย่างเป็นธรรมชาติ

- การจัดทำระบบการดูแลนักศึกษา/บุคลากรต่างชาติ ทั้งที่มาศึกษาต่อหรือแลกเปลี่ยน เช่น การจัดทำคู่มือหน่วย VISA การประกันสุขภาพ การจัดทำ Work Permit ฯลฯ เพื่อมุ่งหวังให้เกิดความสะดวกสบาย

- การจัดสร้างอาคารนานาชาติ เพื่อรองรับการขยายงานในอนาคต

2. ระบบการบริหารจัดการ เป็นการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการอย่างบูรณาการ เพื่อส่งเสริมให้เกิดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศของความเป็นนานาชาติอย่างแท้จริง ประกอบด้วย

- การจัดทำ International Zone โดยการรวมหน่วยงานกลุ่มภารกิจบัณฑิตศึกษา, ศูนย์ภาษา และกองวิเทศสัมพันธ์ ให้มีพื้นที่การทำงานร่วมกัน (อาคารกองกิจการนักศึกษาเดิม) เพื่อประโยชน์ในการให้บริการอย่างครบวงจร

- การจัดทำฐานข้อมูลที่แสดงความเป็นนานาชาติ ประกอบด้วยฐานข้อมูลนักศึกษา/อาจารย์ต่างชาติและนักศึกษา/อาจารย์แลกเปลี่ยน ฐานข้อมูลการจัดกิจกรรมตามข้อตกลงทางวิชาการนานาชาติ ฐานข้อมูลความร่วมมือทางวิชาการกับสถาบันอุดมศึกษาต่างประเทศ (MOU/MOA) และผลการดำเนินกิจกรรมความร่วมมือภายใต้สัญญาความร่วมมือ ฯลฯ

- การพัฒนาระบบ One stop service ให้บริการอย่างหลากหลาย ครอบคลุมช่องทางการติดต่อทั้ง Online หรือ Walk in

- การพัฒนาความพร้อมของบุคลากรสายสนับสนุนในหน่วยงานหลักทั้ง 3 หน่วย เพื่อการให้บริการกับกลุ่มเป้าหมายได้อย่างมีคุณภาพ

- การจัดทำระบบรองรับการแลกเปลี่ยนนักศึกษา หรือการเข้าศึกษาสำหรับนักศึกษาต่างชาติเช่น การเทียบโอนผลการเรียน ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ

- การจัดทำตารางกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ เพื่อมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติที่สอดคล้องกันทั้งระบบจากหน่วยงานในระดับหลักสูตร สาขา คณะวิชา และมหาวิทยาลัย มุ่งเน้นการบูรณาการงานกิจกรรม และงานวิชาการเข้าด้วยกัน (ต่อยอดจากในมหาวิทยาลัยที่กำลังดำเนินการอยู่)

- คัดเลือกและสนับสนุนให้มีคณะ/สาขาวิชา เข้าร่วมโครงการนำร่องวิทยาลัยนานาชาติ

3. การสร้าง Visibilityในระดับสากล

- เป็นการดำเนินงานใหม่หรือพัฒนางานที่มุ่งสู่ความเป็นนานาชาติที่มีอยู่เดิมให้เกิดผลสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม ประกอบด้วย การสนับสนุนคณาจารย์ บุคลากร ให้ใช้ประโยชน์จาก Modern Communication Technologies ไปบูรณาการในพันธกิจของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

- การสนับสนุนการตีพิมพ์ผลงานของคณาจารย์ในวารสารที่ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติตลอดจนการให้การสนับสนุนวารสารวิชาการคุณภาพของมหาวิทยาลัย MIUST ให้รักษาระดับคุณภาพของมาตรฐานสากลไว้อย่างยั่งยืน

- การแนะนำการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีของ Social Network เช่น การพัฒนา Facebook ให้เป็นช่องทางการสื่อสารที่เป็นประโยชน์ต่อศิษย์เก่าในการเผยแพร่องค์ความรู้ (After sale service)

- การจัดการศึกษาข้ามพรมแดนในรูปแบบต่าง ๆ Transnational Education

- การพัฒนาเนื้อหาใน Website ให้เป็นประโยชน์ต่อการสืบค้นจากทั่วทุกมุมโลก มีข้อมูลการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ มีการ Update ข้อมูลด้านวิชาการอย่างสม่ำเสมอ เพื่อความพร้อมในการจัดอันดับของ Webometrics Rankin

4. การเตรียมคณาจารย์ จากปัจจัยท้าทายทั้งในระดับอาเซียนและระดับโลก ทำให้คณาจารย์และบุคลากรต้องมีการปรับตัว การพัฒนาตนเอง เพื่อให้มีศักยภาพในทุกด้าน ปัจจุบันมหาวิทยาลัยมีคณาจารย์บางส่วนที่มีศักยภาพ ดังนี้

- คัดเลือกกลุ่มคณาจารย์ที่มีความพร้อมด้านการสอน การวิจัย ที่มีผลงานในเชิงประจักษ์ ให้มีโอกาสร่วมทีมการเดินทางกับผู้บริหารไปยังประเทศกลุ่มเป้าหมาย เพื่อนำเสนอผลงาน และต่อยอดไปสู่การสร้างเครือข่าย

- ควรมีการสนับสนุนกลุ่มคณาจารย์ที่ต้องการการพัฒนา โดยการทำงานร่วมกันระหว่างคณะและกองการเจ้าหน้าที่ เน้นการได้รับประสบการณ์จากต่างประเทศในระดับภูมิภาคอาเซียน สู่ระดับโลกต่อไป

5. การเตรียมนักศึกษา ในประเด็นการทำท่ายดังกล่าว พันธิตที่จบจากมหาวิทยาลัยต้องมีคุณลักษณะและศักยภาพที่แข่งขันได้ในตลาดแรงงานทั้งภายในและต่างประเทศ เพื่อรองรับเสรีประชาคมอาเซียน จึงมีการดำเนินงาน ดังนี้

- การจัดหลักสูตรศึกษาทั่วไปใหม่ทางเลือกที่เป็นหลักสูตรที่สอดคล้องกับประเด็นการเปลี่ยนแปลงของประเทศและของโลก ประมาณ 10 รายวิชาและปรับปรุงรายวิชาศึกษาทั่วไปเดิมให้ทันสมัยมากขึ้น

- การสร้างความตระหนักและการรับรู้ของนักศึกษาผ่านกิจกรรมต่างๆ ที่มีบุคลากรนักศึกษาต่างชาติเข้าร่วมกับนักศึกษาไทย

- การสนับสนุนให้นักศึกษามีประสบการณ์ในต่างประเทศ เช่น สหกิจศึกษา การฝึกงาน การศึกษาระยะสั้น การเทียบโอนหน่วยกิต

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ทักษะของบุคลากรต่อการพัฒนามหาวิทยาลัยแม่โจ้สู่ความเป็นนานาชาติ เพื่อรองรับนโยบายของมหาวิทยาลัยที่มุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย 1) เพื่อศึกษาความทัศนคติของบุคลากรต่อการเป็นมหาวิทยาลัยที่มุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ 2) พัฒนาแนวทางทางการเป็นมหาวิทยาลัยที่มุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

- 3.1 ระเบียบวิธีการวิจัย
- 3.2 สถานที่ดำเนินการวิจัย
- 3.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.5 วิธีการสร้างเครื่องมือ
- 3.6 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ระเบียบวิธีการวิจัย

การศึกษานี้เป็นการศึกษาการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ด้วยวิธีการสำรวจ โดยใช้การศึกษาและรวบรวมข้อมูลจากข้อมูลปฐมภูมิ คือ ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามซึ่งรวบรวมข้อมูลโดยการเก็บข้อมูลจากบุคลากรในมหาวิทยาลัยแม่โจ้

3.2 สถานที่ดำเนินการวิจัย

การศึกษานี้ได้ดำเนินการเก็บข้อมูลจากบุคลากรในมหาวิทยาลัยแม่โจ้

3.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษานี้มุ่งเน้นศึกษาไปที่ทัศนคติของบุคลากรต่อการพัฒนามหาวิทยาลัยแม่โจ้สู่ความเป็นนานาชาติ จังหวัดเชียงใหม่

3.3.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

ประชากรในการวิจัยในครั้งนี้ได้แก่ บุคลากรในมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ประกอบด้วย ดังนี้

1. ข้าราชการ จำนวน 51 คน
2. พนักงานมหาวิทยาลัย จำนวน 1,318 คน
3. พนักงานมหาวิทยาลัยเงินรายได้ จำนวน 4 คน
4. พนักงานราชการ จำนวน 101 คน

5. ลูกจ้างประจำ จำนวน 21 คน
 6. ลูกจ้างชั่วคราว จำนวน 2 คน
 7. พนักงานส่วนงาน จำนวน 179 คน
- รวมบุคลากรทั้งหมด 1,676 คน**

3.3.2 วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยนำจำนวนของบุคลากรทั้งหมดของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ (ที่มา: <http://personnel.mju.ac.th/structure/mjustat.php?show=1>) โครงสร้างอัตรากำลังมหาวิทยาลัยแม่โจ้ มาคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) โดยใช้สูตรของ Taro Yamane (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2540: 71) กำหนดค่าการยอมรับให้มีค่าความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่าง 0.05 หรือร้อยละ

$$\text{สูตร } n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
 N = จำนวนประชากรทั้งหมด
 e = ความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่าง ในที่นี้กำหนดให้เท่ากับ 0.05

$$\begin{aligned} \text{แทนค่า } n &= \frac{1,676}{1 + 1,676 (0.05)^2} \\ &= \frac{1,676}{1 + 4.19} \\ &= 322.93 \text{ หรือไม่น้อยกว่า } 400 \text{ ราย} \end{aligned}$$

ดังนั้น จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมคือ 400 ราย

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกใช้วิธีการดำเนินการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ด้วยวิธีการสำรวจ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่ถูกต้องและแม่นยำ น่าเชื่อถือมากที่สุด ผู้วิจัยได้เลือกเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ซึ่งได้แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ 1) ข้อมูลปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล 2) ข้อมูลสอบถามเกี่ยวกับความมุ่งมั่นต่อเป้าหมายในการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคล เป็นคำถามเกี่ยวกับลักษณะด้านประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ประเภทของผู้ตอบแบบสอบถาม ระยะเวลาปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย สายการศึกษาที่ท่านสำเร็จ ละประสบการณ์การศึกษา หรือประสบการณ์ทำงาน

ในต่างประเทศ ตำแหน่งทางวิชาการ หรือความเชี่ยวชาญ และจำนวนผลงานตีพิมพ์ในระยะเวลาปีที่ผ่านมา ซึ่งมีลักษณะคำถามเป็นแบบปลายปิด

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับสอบถามเกี่ยวกับความมุ่งมั่นต่อเป้าหมายในการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติดังนี้

1. ด้านความมุ่งมั่นต่อเป้าหมายในการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ
2. ข้อเสนอแนะทางการศึกษา
3. ตัวแปรโครงสร้างพื้นฐานขององค์กร

ผู้วิจัยใช้ Likert's scale เป็นมาตรวัดลักษณะของข้อความ ในแบบสอบถามส่วนที่ 2 เกณฑ์การให้คะแนนเป็น 5 ระดับ ดังนี้

5 คะแนน	หมายถึง	มากที่สุด
4 คะแนน	หมายถึง	มาก
3 คะแนน	หมายถึง	ปานกลาง
2 คะแนน	หมายถึง	น้อย
1 คะแนน	หมายถึง	น้อยที่สุด

เมื่อรวบรวมข้อมูลและแจกแจงความถี่แล้ว จะใช้คะแนนเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่างแบ่งระดับความคิดเห็นเป็น 5 ระดับ เกณฑ์การให้คะแนนแบบสเกลการวัดความคิดเห็น โดยหาค่าจากสูตรการคำนวณช่วงกว้างของชั้น ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	4.50-5.00	หมายถึง	มากที่สุด
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	3.50-4.49	หมายถึง	มาก
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	2.50-3.49	หมายถึง	ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	1.50-2.49	หมายถึง	น้อย
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	1.00-1.49	หมายถึง	น้อยที่สุด

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้มีข้อมูลและแหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษามี ได้แก่

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data)

เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามของบุคลากรมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ในรูปแบบการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Data) เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ที่เก็บรวบรวมโดยเทคนิคที่ใช้ในการเก็บข้อมูลปฐมภูมิ คือแบบสอบถามปลายปิด (Close Ended

Question) ที่มีลักษณะของการกำหนดคำถามไว้ให้เลือก เพื่อทำการสอบถามรายบุคคล ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลเป็นลำดับขั้นดังนี้ ผู้วิจัยทำการส่งแบบสอบถามขอความร่วมมือบุคลากรในการตอบแบบสอบถาม ด้วยวิธีการสุ่มเลือกจากบุคลากร

3.6 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

การวิเคราะห์ข้อมูลได้จากแบบสอบถามจะเป็นการวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยการนำข้อมูลทั้งหมดบันทึกประมวลผลและรายงานผลการศึกษาแบบรายงานสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution) และค่าร้อยละ (Percentage)
2. วิเคราะห์เกี่ยวกับความมุ่งมั่นต่อเป้าหมายในการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ โดยใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution) และค่าร้อยละ (Percentage)

บทที่ 4

ผลการวิจัย

จากการวิจัย เรื่อง ทักษะของบุคลากรต่อการพัฒนามหาวิทยาลัยแม่โจ้สู่ความเป็นนานาชาติเพื่อรองรับนโยบายของมหาวิทยาลัยที่มุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ ในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) ศึกษาความทัศนคติของบุคลากรต่อการเป็นมหาวิทยาลัยที่มุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ และ 2) พัฒนาแนวทางทางด้านการ เป็นมหาวิทยาลัยที่มุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ โดยได้ทำการศึกษากลุ่มตัวอย่างจำนวน 418 ราย โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผลการวิจัยสามารถนำเสนอเป็นส่วน ๆ ได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ ข้อมูลเกี่ยวกับความมุ่งมั่นต่อเป้าหมายในการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ 2

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ในการศึกษา ทักษะของบุคลากรต่อการพัฒนามหาวิทยาลัยแม่โจ้สู่ความเป็นนานาชาติ มีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 418 ราย โดยทำการศึกษาข้อมูลส่วนบุคคล ในเรื่องเพศ อายุ วุฒิ การศึกษาสูงสุด ประเภทตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม ระยะเวลาปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย สายการศึกษาที่สำเร็จการศึกษาสูงสุด ประสบการณ์การศึกษา หรือประสบการณ์ทำงานในต่างประเทศ ตำแหน่งทางวิชาการ หรือความเชี่ยวชาญ และจำนวนผลงานตีพิมพ์ในระยะเวลาสามปีที่ผ่านมา ซึ่งผลการศึกษสามารถอธิบายได้ ดังนี้

เพศ

เพศ ของผู้ให้ข้อมูล พบว่าผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง จำนวน 274 ราย คิดเป็นร้อยละ 65.60 และรองลงมา เป็นเพศชาย จำนวน 144 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.40 ตามลำดับ (ตาราง 1)

อายุ

อายุของผู้ให้ข้อมูล พบว่า ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ มีอายุอยู่ระหว่าง 30 – 39 ปี จำนวน 157 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.60 รองลงมา มีอายุระหว่าง 20 – 29 ปี จำนวน 140 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.50 อายุระหว่าง 40 – 49 ปี จำนวน 98 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.40 และผู้ให้ข้อมูลส่วนน้อยที่เลือกตอบ อายุ 23 ปี คิดเป็นร้อยละ 5.50 ตามลำดับ (ตาราง 1)

วุฒิการศึกษาสูงสุด

วุฒิการศึกษาสูงสุดของผู้ให้ข้อมูล พบว่า ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ มีวุฒิการศึกษาสูงสุดปริญญาตรี จำนวน 192 ราย คิดเป็นร้อยละ 45.90 รองลงมา มีวุฒิการศึกษาสูงสุดปริญญาโท จำนวน 108 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.80 มีวุฒิการศึกษาสูงสุดต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 84 ราย คิดเป็นร้อยละ

ละ 20.10 มีวุฒิการศึกษาสูงสุดปริญญาเอก จำนวน 32 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.70 และผู้ให้ข้อมูลส่วนน้อยที่เลือกตอบ อื่น ๆ จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.50 ตามลำดับ (ตาราง 1)

ประเภทตำแหน่งงาน

ประเภทตำแหน่งงานของผู้ให้ข้อมูล พบว่าผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ เป็นพนักงานมหาวิทยาลัย จำนวน 253 ราย คิดเป็นร้อยละ 60.50 รองลงมา ลูกจ้างชั่วคราว จำนวน 64 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.30 พนักงานราชการ จำนวน 49 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.80 ลูกจ้างประจำ จำนวน 29 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.90 อื่น ๆ จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.90 และผู้ให้ข้อมูลส่วนน้อยที่เลือกตอบ ข้าราชการ จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.60 ตามลำดับ (ตาราง 1)

ระยะเวลาปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย

ระยะเวลาปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยของผู้ให้ข้อมูล พบว่าผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ มีระยะเวลาปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย 6 – 10 ปี จำนวน 170 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.70 รองลงมา ต่ำกว่า 1 – 5 ปี จำนวน 152 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.30 มีระยะเวลาปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย 11 – 15 ปี จำนวน 50 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.00 และผู้ให้ข้อมูลส่วนน้อยที่เลือกตอบ มีระยะเวลาปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย 16 – 20 ปี จำนวน 46 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.00 และไม่มีผู้ตอบแบบสอบถามที่เลือกตอบ ที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย 21 – 25 ปี และมีระยะเวลาปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย 26 ปี ขึ้นไป ตามลำดับ (ตาราง 1)

สายการศึกษาที่สำเร็จการศึกษาสูงสุด

สายการศึกษาที่สำเร็จการศึกษาสูงสุดของผู้ให้ข้อมูล พบว่าผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ สายการศึกษาที่สำเร็จการศึกษาสูงสุด อื่น ๆ จำนวน 244 ราย คิดเป็นร้อยละ 58.40 รองลงมา สายการศึกษาที่สำเร็จการศึกษาสูงสุด สังคมศาสตร์ จำนวน 152 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.40 และผู้ให้ข้อมูลส่วนน้อยที่เลือกตอบ สายการศึกษาที่สำเร็จการศึกษาสูงสุด สายวิทยาศาสตร์ จำนวน 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.20 ตามลำดับ (ตาราง 1)

ประสบการณ์การศึกษา หรือประสบการณ์ทำงานในต่างประเทศ

ประสบการณ์การศึกษา หรือประสบการณ์ทำงานในต่างประเทศ ของผู้ให้ข้อมูล พบว่าผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ ไม่เคยประสบการณ์การศึกษา หรือประสบการณ์ทำงานในต่างประเทศจำนวน 282 ราย คิดเป็นร้อยละ 67.50 รองลงมา มีประสบการณ์การศึกษา หรือประสบการณ์ทำงานในต่างประเทศ น้อยกว่า 1 ปี จำนวน 72 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.20 มีประสบการณ์การศึกษา หรือประสบการณ์ทำงานในต่างประเทศ 1 – 2 ปี จำนวน 38 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.10 มีประสบการณ์การศึกษา หรือประสบการณ์ทำงานในต่างประเทศ 3 – 4 ปี จำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.80 และผู้ให้ข้อมูลส่วนน้อยที่เลือกตอบ มีประสบการณ์การศึกษา หรือประสบการณ์ทำงานในต่างประเทศ มากกว่า 4 ปี ขึ้นไป จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.40 ตามลำดับ (ตาราง 1)

ตำแหน่งทางวิชาการ หรือเชี่ยวชาญ

ตำแหน่งทางวิชาการ หรือเชี่ยวชาญของผู้ให้ข้อมูล พบว่าผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ ไม่มีตำแหน่งทางวิชาการ หรือเชี่ยวชาญ จำนวน 350 ราย คิดเป็นร้อยละ 83.70 รองลงมา มีตำแหน่งทางวิชาการ หรือเชี่ยวชาญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จำนวน 32 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.70 ชำนาญการพิเศษ จำนวน 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.70 และผู้ให้ข้อมูลส่วนน้อยที่เลือกตอบ รองศาสตราจารย์ จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.90 และไม่มีผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบแบบสอบถามที่มีตำแหน่งทางวิชาการ หรือเชี่ยวชาญ ศาสตราจารย์ และเชี่ยวชาญ ตามลำดับ (ตาราง 1)

จำนวนผลงานตีพิมพ์ในระยะเวลาสามปีที่ผ่านมา

จำนวนผลงานตีพิมพ์ในระยะเวลาสามปีที่ผ่านมาของผู้ให้ข้อมูล พบว่าผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ ไม่มีจำนวนผลงานตีพิมพ์ในระยะเวลาสามปีที่ผ่านมา จำนวน 212 ราย คิดเป็นร้อยละ 50.70 รองลงมา มีจำนวนผลงานตีพิมพ์ในระยะเวลาสามปีที่ผ่านมา 1 – 3 เรื่อง จำนวน 140 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.50 มีจำนวนผลงานตีพิมพ์ในระยะเวลาสามปีที่ผ่านมา 4 – 6 เรื่อง จำนวน 40 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.60 และผู้ให้ข้อมูลส่วนน้อยที่เลือกตอบ มีจำนวนผลงานตีพิมพ์ในระยะเวลาสามปีที่ผ่านมา มากกว่า 6 เรื่องขึ้นไป จำนวน 26 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.20 ตามลำดับ (ตาราง 1)

ตาราง 1 จำนวนและร้อยละของผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (N=418)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	144	34.40
หญิง	274	65.60
อายุ		
20 – 29 ปี	140	33.50
30 – 39 ปี	157	37.60
40 – 49 ปี	98	23.40
50 ปี ขึ้นไป	23	5.50
วุฒิการศึกษาสูงสุด		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	84	20.10
ปริญญาตรี	192	45.90
ปริญญาโท	108	25.80
ปริญญาเอก	32	7.70

ตาราง 1 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (N=418)	ร้อยละ
อื่น ๆ	2	0.50
ประเภทตำแหน่งงาน		
ข้าราชการ	11	2.60
พนักงานมหาวิทยาลัย	253	60.50
พนักงานราชการ	49	11.80
ลูกจ้างประจำ	29	6.90
ลูกจ้างชั่วคราว	64	15.30
อื่น ๆ	12	2.90
ระยะเวลาปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย		
ต่ำกว่า 1 – 5 ปี	152	36.30
6 – 10 ปี	170	40.70
11 – 15 ปี	50	12.00
16 – 20 ปี	46	11.00
21 – 25 ปี	-	-
26 ปี ขึ้นไป	-	-
สายการศึกษาที่สำเร็จการศึกษาสูงสุด		
สายวิทยาศาสตร์	22	5.20
สังคมศาสตร์	152	36.40
อื่น ๆ	244	58.40
ประสบการณ์การศึกษา หรือประสบการณ์ทำงานในต่างประเทศ		
ไม่เคย	282	67.50
น้อยกว่า 1 ปี	72	17.20
1 – 2 ปี	38	9.10
3 – 4 ปี	16	3.80
มากกว่า 4 ปี ขึ้นไป	10	2.40
ตำแหน่งทางวิชาการ หรือเชี่ยวชาญ		
ไม่มี	350	83.70
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	32	7.70

ตาราง 1 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (N=418)	ร้อยละ
ชำนาญการพิเศษ	24	5.70
รองศาสตราจารย์	12	2.90
ศาสตราจารย์	-	-
เชี่ยวชาญ	-	-
จำนวนผลงานตีพิมพ์ในระยะเวลาสามปีที่ผ่านมา		
ไม่มี	212	50.70
1 – 3 เรื่อง	140	33.50
4 – 6 เรื่อง	40	9.60
มากกว่า 6 เรื่อง ขึ้นไป	26	6.20

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความมุ่งมั่นต่อเป้าหมายในการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ

ข้อมูลเกี่ยวกับความมุ่งมั่นต่อเป้าหมายในการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ ได้แก่ ด้านความมุ่งมั่นต่อเป้าหมายในการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ ด้านข้อเสนอทางการศึกษา และด้านตัวแปรโครงสร้างพื้นฐานขององค์กร ซึ่งผลการศึกษาวิเคราะห์ และสามารถแปลผลแยกเป็นแต่ละด้าน ได้ดังนี้

ด้านภาพรวมในแต่ละด้าน

ข้อมูลเกี่ยวกับความมุ่งมั่นต่อเป้าหมายในการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ ด้านภาพรวมในแต่ละด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางทุกองค์ประกอบย่อย ซึ่งมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.80 โดยให้ความสำคัญด้านองค์ประกอบย่อย คือ ด้านความมุ่งมั่นต่อเป้าหมายในการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.92 รองลงมา ด้านข้อเสนอทางการศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.82 และด้านตัวแปรโครงสร้างพื้นฐานขององค์กร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.66 ให้ความสำคัญเป็นลำดับสุดท้าย (ตาราง 2)

ตาราง 2 ความมุ่งมั่นต่อเป้าหมายในการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ ด้านภาพรวมในแต่ละด้าน

ความมุ่งมั่นต่อเป้าหมายในการมุ่งสู่ ความเป็นนานาชาติ	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ ความคิดเห็น
ด้านภาพรวมในแต่ละด้าน			
1. ด้านความมุ่งมั่นต่อเป้าหมายในการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ	2.92	0.858	ปานกลาง
2. ด้านข้อเสนอทางการศึกษา	2.82	0.852	ปานกลาง
3. ด้านตัวแปรโครงสร้างพื้นฐานขององค์กร	2.66	0.839	ปานกลาง
รวม	2.80	.0754	ปานกลาง

ด้านความมุ่งมั่นต่อเป้าหมายในการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ

ข้อมูลเกี่ยวกับความมุ่งมั่นต่อเป้าหมายในการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ ด้านความมุ่งมั่นต่อเป้าหมายในการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางทุกองค์ประกอบย่อย ซึ่งมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.92 โดยให้ความสำคัญด้านองค์ประกอบย่อย คือ พันธกิจของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ได้ระบุถึงการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติอย่างชัดเจน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.33 รองลงมา หน่วยงานให้ความสำคัญต่อการเป็นนานาชาติ เป็น 5 อันดับแรกของแผนเชิงกลยุทธ์ของคณะ ฯ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.10 หน่วยงานให้ความสำคัญกับการสร้างโอกาสในการศึกษาต่อในต่างประเทศ อย่างเป็นรูปธรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.07 หน่วยงานให้ความสำคัญกับการสร้างหรือเข้าไปมีส่วนร่วมในการสร้างหลักสูตรนานาชาติ อย่างเป็นรูปธรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 ในระยะเวลาสามปีที่ผ่านมา หน่วยได้แสดงถึงความพยายามต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรนานาชาติ อย่างเป็นรูปธรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.94 สามารถแนะนำให้นักศึกษาในระดับปริญญาตรีในการหาข้อมูลเพิ่มเติม (แหล่งข้อมูล หรือแนะนำผู้ให้ข้อมูล) หากนักศึกษาในระดับปริญญาตรีต้องการเป็นนักศึกษาแลกเปลี่ยนในต่างประเทศ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.89 หน่วยงานให้ความสำคัญกับการจัดกิจกรรมนานาชาติ อย่างเป็นรูปธรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.87 ได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมระดับนานาชาติในระยะเวลาสามปีที่ผ่านมา อย่างเป็นรูปธรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.80 หน่วยงานมีระเบียบชัดเจนในการให้สิ่งจูงใจต่อพนักงานที่ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมด้านนานาชาติ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.74 ได้เข้าร่วมการประชุมทางวิชาการนานาชาติ และ/หรือ การส่งผลงานตีพิมพ์ในวารสารนานาชาติในระยะเวลาสามปีที่ผ่านมา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.77 และคิดว่าหน่วยงานมีเงินสนับสนุน ให้กับนักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี หากนักศึกษาต้องการที่จะสมัครเรียน หรือเข้าร่วมกิจกรรมในต่างประเทศ ส่วนที่ 3 ตัวแปรด้านการสร้าง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.68 ให้ความสำคัญเป็นลำดับสุดท้าย (ตาราง 3)

ตาราง 3 ความมุ่งมั่นต่อเป้าหมายในการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ ด้านความมุ่งมั่นต่อเป้าหมายในการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ

ความมุ่งมั่นต่อเป้าหมายในการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
ด้านความมุ่งมั่นต่อเป้าหมายในการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ			
1. พันธกิจของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ได้ระบุถึงการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติอย่างชัดเจน	3.33	.0989	ปานกลาง
2. หน่วยงานให้ความสำคัญต่อการเป็นนานาชาติ เป็นอันดับแรกของแผนเชิงกลยุทธ์ของคณะ ฯ 5	3.10	1.020	ปานกลาง
3. ในระยะเวลาสามปีที่ผ่านมา หน่วยได้แสดงถึงความพยายามต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรนานาชาติอย่างเป็นรูปธรรม	2.94	1.113	ปานกลาง
4. หน่วยงานให้ความสำคัญกับการสร้างหรือเข้าไปมีส่วนร่วมในการสร้างหลักสูตรนานาชาติอย่างเป็นรูปธรรม	.300	1.053	ปานกลาง
5. หน่วยงานให้ความสำคัญกับการจัดกิจกรรมนานาชาติ อย่างเป็นรูปธรรม	2.87	1.023	ปานกลาง
6. หน่วยงานให้ความสำคัญกับการสร้างโอกาสในการศึกษาต่อในต่างประเทศ อย่างเป็นรูปธรรม	3.07	1.144	ปานกลาง
7. หน่วยงานมีระเบียบชัดเจนในการให้สิ่งจูงใจต่อพนักงานที่ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมด้านนานาชาติ	2.74	1.070	ปานกลาง
8. ได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมระดับนานาชาติในระยะเวลาสามปีที่ผ่านมา อย่างเป็นรูปธรรม	2.80	1.341	ปานกลาง
9. ได้เข้าร่วมการประชุมทางวิชาการนานาชาติ และ/หรือ การส่งผลงานตีพิมพ์ในวารสารนานาชาติในระยะเวลาสามปีที่ผ่านมา	2.77	1.381	ปานกลาง
10. สามารถแนะนำให้นักศึกษาในระดับปริญญาตรีในการหาข้อมูลเพิ่มเติม แหล่งข้อมูล หรือแนะนำ (ผู้ให้ข้อมูลหากนักศึกษาในระดับปริญญาตรีต้องการเป็นนักศึกษาแลกเปลี่ยนในต่างประเทศ	2.89	1.247	ปานกลาง

ตาราง 3 (ต่อ)

ความมุ่งมั่นต่อเป้าหมายในการมุ่งสู่ ความเป็นนานาชาติ	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ ความคิดเห็น
11. คิดว่าหน่วยงานมีเงินสนับสนุน ให้กับนักศึกษาที่ กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี หากนักศึกษา ต้องการที่จะสมัครเรียน หรือเข้าร่วมกิจกรรม ในต่างประเทศ ส่วนที่ ตัวแปรด้านการสร้าง 3	2.68	1.094	ปานกลาง
รวม	2.92	0.858	ปานกลาง

ด้านข้อเสนอทางการศึกษา

ข้อมูลเกี่ยวกับความมุ่งมั่นต่อเป้าหมายในการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ ด้านข้อเสนอทางการศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางทุกองค์ประกอบย่อย ซึ่งมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.82 โดยให้ความสำคัญด้านองค์ประกอบย่อย คือ สามารถเป็นที่ปรึกษางานวิจัย เป็นภาษาอังกฤษ (หรือภาษาต่างประเทศอื่น) ในชั้นเรียนได้ หรือให้คำแนะนำ (กรณีที่เป็นพนักงานสายสนับสนุน) เป็นภาษาอังกฤษได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.99 รองลงมา สามารถอธิบายเกี่ยวกับขั้นตอนในคำร้องต่าง ๆ ของนักศึกษา แก่นักศึกษาต่างชาติได้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.98 ในรายวิชาที่สอนได้มีการกล่าวถึงตัวอย่าง มุมมอง หรือเหตุการณ์ในหัวข้อนั้น ๆ จากกรณีศึกษาในต่างประเทศ เกิน 30% มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.96 เชื่อว่าในสาขาวิชา มีรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับต่างประเทศเกิน 30% มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.87 หน่วยงาน มีประกาศเกี่ยวกับการสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาในระดับปริญญาตรีจากต่างประเทศเป็นภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.75 หน่วยงานมีประกาศเกี่ยวกับการรับนักศึกษาในระดับปริญญาตรีจากต่างประเทศเป็นภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.64 เชื่อว่านักศึกษาในระดับปริญญาที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี หรือกำลังศึกษาได้รับการฝึกอบรม หรือศึกษาต่อในต่างประเทศมากกว่า 20% ของจำนวนนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.53 ให้ความสำคัญเป็นลำดับสุดท้าย (ตาราง 4)

ตาราง 4 ความมุ่งมั่นต่อเป้าหมายในการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ ด้านข้อเสนอทางการศึกษา

ความมุ่งมั่นต่อเป้าหมายในการมุ่งสู่ ความเป็นนานาชาติ	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ ความคิดเห็น
ด้านข้อเสนอทางการศึกษา			
1. หน่วยงานมีประกาศเกี่ยวกับการรับนักศึกษาในระดับปริญญาตรีจากต่างประเทศเป็นภาษาอังกฤษ	2.64	1.033	ปานกลาง
2. หน่วยงานมีประกาศเกี่ยวกับการสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาในระดับปริญญาตรีจากต่างประเทศเป็นภาษาอังกฤษ	2.75	.0983	ปานกลาง
3. สามารถเป็นที่ปรึกษางานวิจัย เป็นภาษาอังกฤษ (หรือภาษาต่างประเทศอื่น) ในชั้นเรียนได้ หรือให้คำแนะนำ (กรณีที่เป็นพนักงานสายสนับสนุน) เป็นภาษาอังกฤษได้	2.99	1.250	ปานกลาง
4. สามารถอธิบายเกี่ยวกับขั้นตอนในคำร้องต่างๆของนักศึกษา แก่นักศึกษาต่างชาติได้	2.98	1.181	ปานกลาง
5. ในรายวิชาที่สอนได้มีการกล่าวถึงตัวอย่าง มุมมอง หรือเหตุการณ์ในหัวข้อนั้นๆ จากกรณีศึกษาในต่างประเทศ เกิน 30%	2.96	1.242	ปานกลาง
6. เชื่อว่าในสาขาวิชา มีรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับต่างประเทศเกิน 30%	2.87	1.124	ปานกลาง
7. เชื่อว่านักศึกษาในระดับปริญญาที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี หรือกำลังศึกษาได้รับการฝึกอบรม หรือศึกษาต่อในต่างประเทศมากกว่า 20% ของจำนวนนักศึกษา	2.53	1.175	ปานกลาง
รวม	2.82	0.852	ปานกลาง

ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย

ข้อมูลเกี่ยวกับความมุ่งมั่นต่อเป้าหมายในการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ ด้านตัวแปรโครงสร้างพื้นฐานขององค์กร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.66 โดยให้ความสำคัญด้านองค์ประกอบย่อยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เชื่อว่าหน่วยงานมีเจ้าหน้าที่ ที่จะเข้ามา

ทำงานเกี่ยวกับหลักสูตร และกิจกรรมนานาชาติได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.03 รองลงมา เชื่อว่าหน่วยงานสามารถจัดหาเจ้าหน้าที่ที่ให้คำปรึกษากับนักศึกษาต่อการศึกษาต่อในต่างประเทศได้โดยตรง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 หน่วยได้ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับข้อมูลการศึกษาต่อในต่างประเทศ หรือโอกาสในการศึกษาต่อในต่างประเทศแก่นักศึกษาในระดับปริญญาตรี ทุกภาคการศึกษา และหน่วยมีจดหมายข่าว หรือประกาศเกี่ยวกับโอกาสในการศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาในระดับปริญญาตรีทุกภาคการศึกษา มีค่าเฉลี่ยที่เท่ากัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.95 เชื่อว่ามีการแจ้งข่าวสารกันระหว่างรุ่นพี่ที่กำลังศึกษาต่อในต่างประเทศ และนักศึกษาที่สนใจจะไปศึกษาต่อในต่างประเทศ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.87 คณะให้การสนับสนุนเงินทุนในการสอน ทำวิจัย ในต่างประเทศอย่างพอเพียงและเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.60 ได้เข้าฝึกอบรมในโครงการพัฒนาภาษาต่างประเทศในระยะเวลาสามปีที่ผ่านมา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.59 คิดว่าคณะมีรางวัลที่เป็นรูปธรรม (มิใช่เกียรติบัตร) ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมในต่างประเทศอย่างสมเหตุผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.53 เชื่อว่ามีลิงค์จากหน้าเว็บของหน่วยงาน หรือมหาวิทยาลัย ไปยังมหาวิทยาลัยในต่างประเทศโดยตรง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.52 ให้ความสำคัญด้านองค์ประกอบย่อยอยู่ในระดับน้อย คือ ได้มีโอกาสทำหลักสูตรนานาชาติในสามปีที่ผ่านมา (หรือได้ยินมาว่าคณาจารย์ในหน่วยงานของท่านได้มีโอกาสทำหลักสูตรนานาชาติ) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.36 ได้เข้าร่วมเวิร์คช็อปทางด้านการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสร้างคอร์สการเรียนเป็นภาษาต่างประเทศ (หรือได้ยินมาว่าคณาจารย์ในหน่วยงานของท่านได้มีโอกาสเข้าร่วมเวิร์คช็อปดังกล่าว) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.30 และมีโอกาสเข้าร่วมเวิร์คช็อป เพื่อจัดทำหลักสูตรนานาชาติในสามปีที่ผ่านมา (หรือได้ยินมาว่าคณาจารย์ได้มีโอกาสเข้าร่วมเวิร์คช็อปดังกล่าว) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.18 ให้ความสำคัญเป็นลำดับสุดท้าย (ตาราง 5)

ตาราง 5 ความมุ่งมั่นต่อเป้าหมายในการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ ด้านตัวแปรโครงสร้างพื้นฐานขององค์กร

ความมุ่งมั่นต่อเป้าหมายในการมุ่งสู่ ความเป็นนานาชาติ	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ ความคิดเห็น
ด้านตัวแปรโครงสร้างพื้นฐานขององค์กร			
1. เชื่อว่าหน่วยงานสามารถจัดหาเจ้าหน้าที่ที่ให้คำปรึกษากับนักศึกษาต่อการศึกษาต่อในต่างประเทศได้โดยตรง	3.00	1.157	ปานกลาง
2. เชื่อว่าหน่วยงานมีเจ้าหน้าที่ ที่จะเข้ามาทำงานเกี่ยวกับหลักสูตร และกิจกรรมนานาชาติได้	3.03	1.103	ปานกลาง

ตาราง 5 (ต่อ)

ความมุ่งมั่นต่อเป้าหมายในการมุ่งสู่ ความเป็นนานาชาติ	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ ความคิดเห็น
ด้านตัวแปรโครงสร้างพื้นฐานขององค์กร (ต่อ)			
3. หน่วยได้ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับข้อมูลการศึกษาต่อใน ต่างประเทศ หรือโอกาสในการศึกษาต่อในต่างประเทศ แก่นักศึกษาในระดับปริญญาตรี ทุกภาคการศึกษา	2.95	1.116	ปานกลาง
4. หน่วยมีจดหมายข่าว หรือประกาศเกี่ยวกับโอกาสใน การศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาในระดับปริญญา ตรีทุกภาคการศึกษา	2.95	1.109	ปานกลาง
5. เชื่อว่ามีการแจ้งข่าวสารกันระหว่างรุ่นพี่ที่กำลังศึกษา ต่อในต่างประเทศ และนักศึกษาที่สนใจจะไปศึกษาต่อ ในต่างประเทศ	2.87	1.063	ปานกลาง
6. เชื่อว่ามีลิงค์จากหน้าเว็บของหน่วยงาน หรือ มหาวิทยาลัย ไปยังมหาวิทยาลัยในต่างประเทศโดยตรง	2.52	1.069	ปานกลาง
7. คณะให้การสนับสนุนเงินทุนในการสอน ทำวิจัย ใน ต่างประเทศอย่างพอเพียงและเหมาะสม	2.60	1.143	ปานกลาง
8. มีโอกาสเข้าร่วมเวิร์คชอป เพื่อจัดทำหลักสูตรนานาชาติ ในสามปีที่ผ่านมา หรือได้ยินมาว่าคณาจารย์ได้มีโอกาส (เข้าร่วมเวิร์คชอปดังกล่าว	2.18	1.232	น้อย
9. ได้มีโอกาสทำหลักสูตรนานาชาติในสามปีที่ผ่านมา หรือได้ยินมาว่าคณาจารย์ในหน่วยงานของท่านได้มี (โอกาสทำหลักสูตรนานาชาติ	2.36	1.196	น้อย
10. ได้เข้าร่วมเวิร์คชอปทางด้านการจัดการเทคโนโลยี สารสนเทศเพื่อสร้างคอร์สการเรียนเป็น ภาษาต่างประเทศ หรือได้ยินมาว่าคณาจารย์ใน หน่วยงานของท่านได้มีโอกาสเข้าร่วมเวิร์คชอป (ดังกล่าว	2.30	1.171	น้อย
11. ได้เข้าฝึกอบรมในโครงการพัฒนาภาษาต่างประเทศ ในระยะเวลาสามปีที่ผ่านมา	2.59	1.240	ปานกลาง

ตาราง 5 (ต่อ)

ความมุ่งมั่นต่อเป้าหมายในการมุ่งสู่ ความเป็นนานาชาติ	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ ความคิดเห็น
ด้านตัวแปรโครงสร้างพื้นฐานขององค์กร (ต่อ)			
12. คิดว่าคณะผู้บริหารที่มีรางวัลที่เป็นรูปธรรม มีใช้เกียรติ (บัตรต่อการเข้าร่วมกิจกรรมในต่างประเทศอย่างสม			
เหตุผล	2.53	1.082	ปานกลาง
รวม	2.66	0.839	ปานกลาง

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ทักษะคิดของบุคลากรต่อการพัฒนามหาวิทยาลัยแม่โจ้สู่ความเป็นนานาชาติเพื่อรองรับนโยบายของมหาวิทยาลัยที่มุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ การศึกษาในครั้งนี้ได้นำเสนอผลการวิจัยโดยแบ่งการนำเสนอตามวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้ 1) ศึกษาความทัศนคติของบุคลากรต่อการเป็นมหาวิทยาลัยที่มุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ และ 2) พัฒนาแนวทางทางด้านการเป็นมหาวิทยาลัยที่มุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ เก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถาม จำนวน 418 ชุด แล้วนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์ แล้วทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ และได้ผลการศึกษารูป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง ทักษะคิดของบุคลากรต่อการพัฒนามหาวิทยาลัยแม่โจ้สู่ความเป็นนานาชาติ ผลการศึกษาสามารถสรุปผลได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม 1

จากผลการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง มีอายุอยู่ระหว่าง 30 – 39 ปี มีวุฒิการศึกษาสูงสุดปริญญาตรี เป็นพนักงานมหาวิทยาลัย มีระยะเวลาปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย 6 – 10 ปี สายการศึกษาที่สำเร็จ การศึกษาสูงสุด อื่น ๆ ไม่เคยประสบการณ์การศึกษา หรือประสบการณ์ทำงานในต่างประเทศ ไม่มีตำแหน่งทางวิชาการ หรือเชี่ยวชาญ และผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ไม่มีจำนวนผลงานตีพิมพ์ในระยะเวลาสามปีที่ผ่านมา

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความมุ่งมั่นต่อเป้าหมายในการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ 2

ข้อมูลเกี่ยวกับความมุ่งมั่นต่อเป้าหมายในการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ ได้แก่ ด้านความมุ่งมั่นต่อเป้าหมายในการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ ด้านข้อเสนอทางการศึกษา และด้านตัวแปรโครงสร้างพื้นฐานขององค์กร ผลการวิจัยสามารถสรุปผลได้ดังนี้

ด้านภาพรวมในแต่ละด้าน

ข้อมูลเกี่ยวกับความมุ่งมั่นต่อเป้าหมายในการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ ด้านภาพรวมในแต่ละด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางทุกองค์ประกอบย่อย โดยให้ความสำคัญด้านองค์ประกอบย่อย คือ

ด้านความมุ่งมั่นต่อเป้าหมายในการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ รองลงมา ด้านข้อเสนอทางการศึกษา และด้านตัวแปรโครงสร้างพื้นฐานขององค์กร ให้มีความสำคัญเป็นลำดับสุดท้าย

ด้านความมุ่งมั่นต่อเป้าหมายในการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ

ข้อมูลเกี่ยวกับความมุ่งมั่นต่อเป้าหมายในการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ ด้านความมุ่งมั่นต่อเป้าหมายในการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางทุกองค์ประกอบย่อย โดยให้ความสำคัญด้านองค์ประกอบย่อย คือ พันธกิจของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ได้ระบุถึงการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติอย่างชัดเจน รองลงมา หน่วยงานให้ความสำคัญต่อการเป็นนานาชาติ เป็น 5 อันดับแรกของแผนเชิงกลยุทธ์ของคณะ ฯ หน่วยงานให้ความสำคัญกับการสร้างโอกาสในการศึกษาต่อในต่างประเทศ อย่างเป็นรูปธรรม หน่วยงานให้ความสำคัญกับการสร้างหรือเข้าไปมีส่วนร่วมในการสร้างหลักสูตรนานาชาติ อย่างเป็นรูปธรรม ในระยะเวลาสามปีที่ผ่านมา หน่วยได้แสดงถึงความพยายามต่อการจัดการเรียนการสอน ในหลักสูตรนานาชาติ อย่างเป็นรูปธรรม สามารถแนะนำให้นักศึกษาในระดับปริญญาตรีในการหาข้อมูลเพิ่มเติม (แหล่งข้อมูล หรือแนะนำผู้ให้ข้อมูล) หากนักศึกษาในระดับปริญญาตรีต้องการเป็นนักศึกษา แลกเปลี่ยนในต่างประเทศ หน่วยงานให้ความสำคัญกับการจัดกิจกรรมนานาชาติ อย่างเป็นรูปธรรม ได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมระดับนานาชาติในระยะเวลาสามปีที่ผ่านมา อย่างเป็นรูปธรรม หน่วยงานมีระเบียบชัดเจนในการให้สิ่งจูงใจต่อพนักงานที่ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมด้านนานาชาติ ได้เข้าร่วมการประชุมทางวิชาการนานาชาติ และ/หรือ การส่งผลงานตีพิมพ์ในวารสารนานาชาติในระยะเวลาสามปีที่ผ่านมา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ และคิดว่าหน่วยงานมีเงินสนับสนุน ให้กับนักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี หากนักศึกษาต้องการที่จะสมัครเรียน หรือเข้าร่วมกิจกรรมในต่างประเทศ ส่วนที่ 3 ตัวแปรด้านการสร้าง ให้มีความสำคัญเป็นลำดับสุดท้าย

ด้านข้อเสนอทางการศึกษา

ข้อมูลเกี่ยวกับความมุ่งมั่นต่อเป้าหมายในการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ ด้านข้อเสนอทางการศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางทุกองค์ประกอบย่อย โดยให้ความสำคัญด้านองค์ประกอบย่อย คือ สามารถเป็นที่ปรึกษางานวิจัย เป็นภาษาอังกฤษ (หรือภาษาต่างประเทศอื่น) ในชั้นเรียนได้ หรือให้คำแนะนำ (กรณีที่เป็นพนักงานสายสนับสนุน) เป็นภาษาอังกฤษได้ รองลงมา สามารถอธิบายเกี่ยวกับขั้นตอนในคำร้องต่างๆ ของนักศึกษา แก่นักศึกษาต่างชาติได้ ในรายวิชาที่สอนได้มีการกล่าวถึงตัวอย่าง มุมมอง หรือเหตุการณ์ในหัวข้อนั้นๆ จากกรณีศึกษาในต่างประเทศ เกิน 30% เชื่อว่าในสาขาวิชา มีรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับต่างประเทศเกิน 30% หน่วยงานมีประกาศเกี่ยวกับการสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาในระดับปริญญาตรีจากต่างประเทศเป็นภาษาอังกฤษ หน่วยงานมีประกาศเกี่ยวกับการรับนักศึกษาในระดับปริญญาตรีจากต่างประเทศเป็นภาษาอังกฤษ เชื่อว่านักศึกษาในระดับปริญญาที่สำเร็จการศึกษาในระดับ

ปริญญาตรี หรือกำลังศึกษาได้รับการฝึกอบรม หรือศึกษาต่อในต่างประเทศมากกว่า 20% ของจำนวนนักศึกษา ให้ความสำคัญเป็นลำดับสุดท้าย

ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย

ข้อมูลเกี่ยวกับความมุ่งมั่นต่อเป้าหมายในการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ ด้านตัวแปรโครงสร้างพื้นฐานขององค์กร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยให้ความสำคัญด้านองค์ประกอบย่อยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เชื่อว่าหน่วยงานมีเจ้าหน้าที่ ที่จะเข้ามาทำงานเกี่ยวกับหลักสูตร และกิจกรรมนานาชาติได้ รองลงมา เชื่อว่าหน่วยงานสามารถจัดหาเจ้าหน้าที่ให้คำปรึกษากับนักศึกษาต่อการศึกษาต่อในต่างประเทศได้โดยตรง หน่วยได้ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับข้อมูลการศึกษาต่อในต่างประเทศ หรือโอกาสในการศึกษาต่อในต่างประเทศแก่นักศึกษาในระดับปริญญาตรี ทุกภาคการศึกษา และหน่วยมีจดหมายข่าว หรือประกาศเกี่ยวกับโอกาสในการศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาในระดับปริญญาตรีทุกภาคการศึกษา มีค่าเฉลี่ยที่เท่ากัน เชื่อว่ามีการแจ้งข่าวสารกันระหว่างรุ่นพี่ที่กำลังศึกษาต่อในต่างประเทศ และนักศึกษาที่สนใจจะไปศึกษาต่อในต่างประเทศ คณะให้การสนับสนุนเงินทุนในการสอน ทำวิจัย ในต่างประเทศอย่างพอเพียงและเหมาะสม ได้เข้าฝึกอบรมในโครงการพัฒนาภาษาต่างประเทศในระยะเวลาสามปีที่ผ่านมา คิดว่าคณะมีรางวัลที่เป็นรูปธรรม (มีใช้เกียรติบัตร) ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมในต่างประเทศอย่างสมเหตุผล เชื่อว่ามีลิงค์จากหน้าเว็บของหน่วยงาน หรือมหาวิทยาลัย ไปยังมหาวิทยาลัยในต่างประเทศโดยตรง ให้ความสำคัญด้านองค์ประกอบย่อยอยู่ในระดับน้อย คือ ได้มีโอกาสทำหลักสูตรนานาชาติในสามปีที่ผ่านมา (หรือได้ยินมาว่าคณาจารย์ในหน่วยงานของท่านได้มีโอกาสทำหลักสูตรนานาชาติ) ได้เข้าร่วมเวิร์คช็อปทางด้านการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสร้างคอร์สการเรียนเป็นภาษาต่างประเทศ (หรือได้ยินมาว่าคณาจารย์ในหน่วยงานของท่านได้มีโอกาสเข้าร่วมเวิร์คช็อปดังกล่าว) และมีโอกาสเข้าร่วมเวิร์คช็อปเพื่อจัดทำหลักสูตรนานาชาติในสามปีที่ผ่านมา (หรือได้ยินมาว่าคณาจารย์ได้มีโอกาสเข้าร่วมเวิร์คช็อปดังกล่าว) ให้ความสำคัญเป็นลำดับสุดท้าย

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาทัศนคติของบุคลากรต่อการพัฒนามหาวิทยาลัยแม่โจ้สู่ความเป็นนานาชาติ ผลจากการวิจัยสามารถอภิปรายได้ดังนี้

จากผลการวิจัย พบว่า ข้อมูลเกี่ยวกับความมุ่งมั่นต่อเป้าหมายในการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ ด้านความมุ่งมั่นต่อเป้าหมายในการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางทุกองค์ประกอบย่อย โดยให้ความสำคัญด้านองค์ประกอบย่อย คือ พันธกิจของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ได้ระบุถึงการมุ่ง สู่ความเป็นนานาชาติอย่างชัดเจน รองลงมา หน่วยงานให้ความสำคัญต่อการเป็นนานาชาติ เป็น 5

อันดับแรกของแผนเชิงกลยุทธ์ของคณะ ฯ หน่วยงานให้ความสำคัญกับการสร้างโอกาสในการศึกษาต่อในต่างประเทศ อย่างเป็นรูปธรรม หน่วยงานให้ความสำคัญกับการสร้างหรือเข้าไปมีส่วนร่วมในการสร้างหลักสูตรนานาชาติอย่างเป็นรูปธรรม ในระยะเวลาสามปีที่ผ่านมา หน่วยได้แสดงถึงความพยายามต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรนานาชาติอย่างเป็นรูปธรรม สามารถแนะนำให้นักศึกษาในระดับปริญญาตรีในการหาข้อมูลเพิ่มเติม (แหล่งข้อมูล หรือแนะนำผู้ให้ข้อมูล) หากนักศึกษาในระดับปริญญาตรีต้องการเป็นนักศึกษาแลกเปลี่ยนในต่างประเทศ หน่วยงานให้ความสำคัญกับการจัดกิจกรรมนานาชาติ อย่างเป็นรูปธรรม ได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมระดับนานาชาติในระยะเวลาสามปีที่ผ่านมาอย่างเป็นรูปธรรม หน่วยงานมีระเบียบชัดเจนในการให้สิ่งจูงใจต่อพนักงานที่ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมด้านนานาชาติ ได้เข้าร่วมการประชุมทางวิชาการนานาชาติ และ/หรือ การส่งผลงานตีพิมพ์ในวารสารนานาชาติในระยะเวลาสามปีที่ผ่านมา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ และคิดว่าหน่วยงานมีเงินสนับสนุน ให้กับนักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี หากนักศึกษาต้องการที่จะสมัครเรียน หรือเข้าร่วมกิจกรรมในต่างประเทศ ส่วนที่ 3 ตัวแปรด้านการสร้าง ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ โดย ธัฒนา ธนชัย ซึ่งได้กล่าวว่า มหาวิทยาลัยแม่โจ้เป็นมหาวิทยาลัยเก่าแก่ด้านการเกษตร ที่ต้องการสร้างความเป็นเลิศในระดับนานาชาติ โดยมุ่งมั่นที่จะพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนให้ได้มาตรฐาน มุ่งเน้นการผลิตนักศึกษาและการวิจัย ประกอบกับประเด็นท้าทายในเรื่องของการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของประเทศไทย อันเป็นแรงขับ เคลื่อนให้มหาวิทยาลัยต้องปรับกลยุทธ์ในการพัฒนาคุณภาพของบัณฑิต ให้มีความรู้ความสามารถ และสามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ ทั้งนี้การมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ ต้องมีการพัฒนาศักยภาพของคณาจารย์ บุคลากร และนักศึกษาให้สามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ โดยเริ่มจากภูมิภาคอาเซียนสู่ระดับโลก มีระบบการบริหารจัดการที่ให้บริการแก่บุคลากร นักศึกษาต่างชาติ อย่างเป็นระบบ มีเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ ที่สามารถปฏิบัติได้จริงในทุกกิจกรรมโดยมีผลสำเร็จในระดับนานาชาติ มีสภาพแวดล้อมและบรรยากาศด้านวิชาการ ฯลฯ ที่มุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ และมีฐานข้อมูลทุกด้านที่เกี่ยวข้องกับความเป็นนานาชาติ ที่เผยแพร่ได้หลากหลายช่องทางเพื่อก่อให้เกิด Visibility ในสังคมอุดมศึกษา

จากผลการวิจัย พบว่า ข้อมูลเกี่ยวกับความมุ่งมั่นต่อเป้าหมายในการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ ด้านข้อเสนอทางการศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางทุกองค์ประกอบย่อย โดยให้ความสำคัญด้านองค์ประกอบย่อย คือ สามารถเป็นที่ปรึกษางานวิจัย เป็นภาษาอังกฤษ (หรือภาษาต่างประเทศอื่น) ในชั้นเรียนได้ หรือให้คำแนะนำ (กรณีที่เป็นพนักงานสายสนับสนุน) เป็นภาษาอังกฤษได้ รองลงมา สามารถอธิบายเกี่ยวกับขั้นตอนในคำร้องต่างๆ ของนักศึกษา แก่นักศึกษาต่างชาติได้ ในรายวิชาที่สอนได้มีการกล่าวถึงตัวอย่าง มุมมอง หรือเหตุการณ์ในหัวข้อนั้นๆ จากกรณีศึกษาในต่างประเทศ เกิน 30% เชื่อว่าในสาขาวิชา มีรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับต่างประเทศเกิน 30% หน่วยงานมีประกาศเกี่ยวกับการสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาในระดับปริญญาตรีจาก

ต่างประเทศเป็นภาษาอังกฤษ หน่วยงานมีประกาศเกี่ยวกับการรับนักศึกษาในระดับปริญญาตรีจากต่างประเทศเป็นภาษาอังกฤษ เชื่อว่านักศึกษาในระดับปริญญาที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือกำลังศึกษาได้รับการฝึกอบรม หรือศึกษาต่อในต่างประเทศมากกว่า 20% ของจำนวนนักศึกษา ซึ่งเห็นพ้องสอดคล้องกับแนวปฏิบัติที่ดีของการดำเนินงานที่มุ่งสู่ความเป็นนานาชาติของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ 1) มหาวิทยาลัยมีแผนยุทธศาสตร์/แผนการดำเนินงานที่ได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย 2) มหาวิทยาลัยมีฐานข้อมูลสารสนเทศที่แสดงถึงความเป็นนานาชาติของสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ ฐานข้อมูลนักศึกษา/อาจารย์ต่างชาติ และนักศึกษา/อาจารย์แลกเปลี่ยน, ฐานข้อมูลการจัดกิจกรรมทางวิชาการนานาชาติ และมีฐานข้อมูลความร่วมมือทางวิชาการกับสถาบันอุดมศึกษาต่างประเทศ (MOU/MOA) และผลการดำเนินกิจกรรมความร่วมมือฯ ภายใต้สัญญาความร่วมมือดังกล่าว 3) มหาวิทยาลัยมีเว็บไซต์ของหน่วยงานเป็นภาษาอังกฤษหรือเป็นภาษาของประเทศเป้าหมายรวมทั้งข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษา, อาจารย์ต่างชาติ และนักศึกษา/อาจารย์แลกเปลี่ยน ทั้งนี้ อาจมีข้อมูลจำเพาะที่แสดงถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรม การแสดงความถี่ในการปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน และข้อมูลการสอบถามและข้อเสนอแนะ 4) มหาวิทยาลัยมีกระบวนการ/ขั้นตอนการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ เพื่อดูแลและให้บริการนักศึกษา/อาจารย์ต่างชาติ และนักศึกษา/อาจารย์แลกเปลี่ยน เช่น มีคู่มือ (Guide book/Survival Guide) สำหรับนักศึกษา/อาจารย์ต่างชาติ หรือเอกสารที่แสดงว่าได้นำไปใช้และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง 5) มหาวิทยาลัยมีข้อมูลที่แสดงถึงสัดส่วนของสัญญา/ข้อตกลงความร่วมมือทางวิชาการ (MOU/ MOA) ที่มีการดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง (Active) รวมทั้งแนวทางการจัดการสัญญา/ ข้อตกลงความร่วมมือทางวิชาการที่ไม่มีการดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง 6) มีการกำหนดเกณฑ์/เครื่องมือ ที่ใช้ในการเทียบโอนหน่วยกิต และมีหลักฐานการถ่ายโอนหน่วยกิต หรือ Degree supplement 7) มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินโครงการแลกเปลี่ยนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อแสดงถึงการพัฒนาแนวทางการดำเนินงานผลที่ได้ 8) มีความพร้อมด้านคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน มีโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก และให้บริการนักศึกษาต่างชาติโดยเฉพาะ เช่น มีหอพักที่ปลอดภัยและอยู่ในสภาพที่ใช้ได้ดีพอควร หรือบริการจัดหาหอพักที่เป็นระบบ 9) มีระบบและกลไกในการแลกเปลี่ยนนักศึกษาต่างชาติ ที่มีความสอดคล้องกับพันธกิจและเป้าหมายด้านความเป็นนานาชาติของมหาวิทยาลัย 10) มีความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรภาษาอังกฤษ/หลักสูตรนานาชาติ ได้แก่ความพร้อมด้านคณาจารย์ บุคลากรสายสนับสนุน โครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน กิจกรรมสนับสนุนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรม กิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมความเป็นนานาชาติ การให้บริการสำหรับนักศึกษาต่างชาติ และมีบรรยากาศความเป็นนานาชาติของสถาบันอุดมศึกษา

จากผลการวิจัย พบว่า ข้อมูลเกี่ยวกับความมุ่งมั่นต่อเป้าหมายในการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ ด้านตัวแปรโครงสร้างพื้นฐานขององค์กร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยให้ความสำคัญด้านองค์ประกอบย่อยอยู่ในระดับปานกลาง คือ เชื่อว่าหน่วยงานมีเจ้าหน้าที่ ที่จะเข้ามาทำงานเกี่ยวกับหลักสูตร และกิจกรรมนานาชาติได้ รองลงมา เชื่อว่าหน่วยงานสามารถจัดหาเจ้าหน้าที่ ที่ให้คำปรึกษากับนักศึกษาต่อการศึกษาต่อในต่างประเทศได้โดยตรง หน่วยได้ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับข้อมูลการศึกษาต่อในต่างประเทศ หรือโอกาสในการศึกษาต่อในต่างประเทศแก่นักศึกษาในระดับปริญญาตรี ทุกภาคการศึกษา และหน่วยมีจดหมายข่าว หรือประกาศเกี่ยวกับโอกาสในการศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาในระดับปริญญาตรีทุกภาคการศึกษา มีค่าเฉลี่ยที่เท่ากัน เชื่อว่ามีการแจ้งข่าวสารกันระหว่างรุ่นพี่ที่กำลังศึกษาต่อในต่างประเทศ และนักศึกษาที่สนใจจะไปศึกษาต่อในต่างประเทศ คณะให้การสนับสนุนเงินทุนในการสอน ทำวิจัย ในต่างประเทศอย่างพอเพียงและเหมาะสม ได้เข้าฝึกอบรมในโครงการพัฒนาภาษาต่างประเทศในระยะเวลาสามปีที่ผ่านมา คิดว่าคณะมีรางวัลที่เป็นรูปธรรม (มิใช่เกียรติบัตร) ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมในต่างประเทศอย่างสมเหตุผล เชื่อว่ามีลิงค์จากหน้าเว็บของหน่วยงาน หรือมหาวิทยาลัย ไปยังมหาวิทยาลัยในต่างประเทศโดยตรง ให้ความสำคัญด้านองค์ประกอบย่อยอยู่ในระดับน้อย คือ ได้มีโอกาสทำหลักสูตรนานาชาติในสามปีที่ผ่านมา (หรือได้ยินมาว่าคณาจารย์ในหน่วยงานของท่านได้มีโอกาสทำหลักสูตรนานาชาติ) ได้เข้าร่วมเวิร์คช็อปทางด้านการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสร้างคอร์สการเรียนเป็นภาษาต่างประเทศ (หรือได้ยินมาว่าคณาจารย์ในหน่วยงานของท่านได้มีโอกาสเข้าร่วมเวิร์คช็อปดังกล่าว) และมีโอกาสเข้าร่วมเวิร์คช็อป เพื่อจัดทำหลักสูตรนานาชาติในสามปีที่ผ่านมา (หรือได้ยินมาว่าคณาจารย์ได้มีโอกาสเข้าร่วมเวิร์คช็อปดังกล่าว) ซึ่งสอดคล้องกับ ปัญหาในการเรียนรู้แบบ Virtual Mobility ที่ได้ให้ความหมายว่า ควรถูกใช้เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้แบบดั้งเดิม และระหว่างการศึกษาข้ามเขตแดนจริง และแบบเสมือนจริง (Virtual) เป็นเส้นใจแห่งวาทกรรมที่เราต้องให้ความสนใจเสมอ เพราะสิ่งหนึ่งทำให้อีกสิ่งหนึ่งเติบโต ในปี 2014 ในงานวิจัยของการแลกเปลี่ยนแบบเสมือนจริงภายใต้คำแนะนำของนักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญถูกใช้เป็นทางแก้ ในเรื่องการศึกษาข้ามเขตแดน เนื่องจากมันให้ผลลัพธ์ในเชิงบวกที่คล้ายกัน เพิ่มความสามารถทางด้านภาษาให้ดีขึ้น มีความรู้ข้ามวัฒนธรรม และการวิเคราะห์เชิงวิจารณ์ จนทำให้เกิดดินแดนใหม่แห่งการเรียนรู้ การศึกษาพบว่าการแลกเปลี่ยนแบบเสมือนจริงนี้เกิดขึ้นสองแบบโดยแบบแรกเกิดขึ้นกับกลุ่มคนมีฐานะดีจำนวนไม่มาก และอีกกลุ่มหนึ่งที่มีประมาณ 80 ถึง 90% ที่ไม่สามารถเดินทางไปยังต่างประเทศได้ ด้วยเหตุนี้แล้วความเป็นนานาชาติในบ้านของตนเองถือเป็นงานหลักที่ควรที่จะพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งได้แก่การพัฒนาหลักสูตรที่มุ่งสู่ความเป็นนานาชาติในบ้านของตนเอง ซึ่งได้แก่การพัฒนาหลักสูตรที่มุ่งสู่ความเป็นนานาชาติในบ้านของตนเอง อันจะเป็นประโยชน์กับกลุ่มคนที่มากกว่า เป้าหมายดังกล่าวนี้มีได้เป็นเป้าหมายเริ่มแรกแต่เราต้องยอมรับความจริงที่ว่า การส่งนักศึกษาหรือบุคลากรไปยังต่างประเทศทุกทุกคนนั้นเป็นเรื่องที่

เป็นไปได้ และการศึกษาแบบเสมือนจริงก็ไม่อาจทดแทน กับการเดินทางไปศึกษา ในยังต่างประเทศได้เช่นเดียวกัน

ข้อเสนอแนะที่ได้รับจากการวิจัย

การวิจัย ข้อมูลเกี่ยวกับความมุ่งมั่นต่อเป้าหมายในการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ มีข้อเสนอแนะดังนี้

ด้านความมุ่งมั่นต่อเป้าหมายในการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ

ข้อมูลเกี่ยวกับความมุ่งมั่นต่อเป้าหมายในการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ ด้านความมุ่งมั่นต่อเป้าหมายในการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ พันธกิจของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ได้ระบุถึงการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติอย่างชัดเจน หน่วยงานให้ความสำคัญต่อการเป็นนานาชาติ เป็น 5 อันดับแรกของแผนเชิงกลยุทธ์ของคณะ ฯ หน่วยงานให้ความสำคัญกับการสร้างโอกาสในการศึกษาต่อในต่างประเทศ อย่างเป็นรูปธรรม หน่วยงานให้ความสำคัญกับการสร้างหรือเข้าไปมีส่วนร่วมในการสร้างหลักสูตรนานาชาติอย่างเป็นรูปธรรม ในระยะเวลาสามปีที่ผ่านมา หน่วยได้แสดงถึงความพยายามต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรนานาชาติอย่างเป็นรูปธรรม สามารถแนะนำให้นักศึกษาในระดับปริญญาตรีในการหาข้อมูลเพิ่มเติม (แหล่งข้อมูล หรือแนะนำผู้ให้ข้อมูล) หากนักศึกษาในระดับปริญญาตรีต้องการเป็นนักศึกษาแลกเปลี่ยนในต่างประเทศ หน่วยงานให้ความสำคัญกับการจัดกิจกรรมนานาชาติ อย่างเป็นรูปธรรม ได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมระดับนานาชาติในระยะเวลาสามปีที่ผ่านมาอย่างเป็นรูปธรรม หน่วยงานมีระเบียบชัดเจนในการให้สิ่งจูงใจต่อพนักงานที่ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมด้านนานาชาติ ได้เข้าร่วมการประชุมทางวิชาการนานาชาติ และ/หรือ การส่งผลงานตีพิมพ์ในวารสารนานาชาติในระยะเวลาสามปีที่ผ่านมา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ และคิดว่าหน่วยงานมีเงินสนับสนุน ให้กับนักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี หากนักศึกษาต้องการที่จะสมัครเรียน หรือเข้าร่วมกิจกรรมในต่างประเทศ ส่วนที่ 3 ตัวแปรด้านการสร้าง

ด้านข้อเสนอทางการศึกษา

ข้อมูลเกี่ยวกับความมุ่งมั่นต่อเป้าหมายในการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ ด้านข้อเสนอทางการศึกษา สามารถเป็นที่ปรึกษางานวิจัย เป็นภาษาอังกฤษ (หรือภาษาต่างประเทศอื่น) ในชั้นเรียนได้ หรือให้คำแนะนำ (กรณีที่เป็นพนักงานสายสนับสนุน) เป็นภาษาอังกฤษได้ รองลงมา สามารถอธิบายเกี่ยวกับขั้นตอนในคำร้องต่างๆ ของนักศึกษา แก่นักศึกษาต่างชาติได้ ในรายวิชาที่สอนได้มีการกล่าวถึงตัวอย่าง มุมมอง หรือเหตุการณ์ในหัวข้อนั้นๆ จากกรณีศึกษาในต่างประเทศ เกิน 30% เชื่อว่าในสาขาวิชา มีรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับต่างประเทศเกิน 30% หน่วยงานมีประกาศเกี่ยวกับการสำเร็จ

การศึกษาของนักศึกษาในระดับปริญญาตรีจากต่างประเทศเป็นภาษาอังกฤษ หน่วยงานมีประกาศเกี่ยวกับการรับนักศึกษาในระดับปริญญาตรีจากต่างประเทศเป็นภาษาอังกฤษ เชื่อว่านักศึกษาในระดับปริญญาที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี หรือกำลังศึกษาได้รับการฝึกอบรม หรือศึกษาต่อในต่างประเทศมากกว่า 20% ของจำนวนนักศึกษา

ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย

ข้อมูลเกี่ยวกับความมุ่งมั่นต่อเป้าหมายในการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ ด้านตัวแปรโครงสร้างพื้นฐานขององค์กร เชื่อว่าหน่วยงานมีเจ้าหน้าที่ที่จะเข้ามาทำงานเกี่ยวกับหลักสูตร และกิจกรรมนานาชาติได้ รองลงมา เชื่อว่าหน่วยงานสามารถจัดหาเจ้าหน้าที่ให้คำปรึกษากับนักศึกษาต่อการศึกษาต่อในต่างประเทศได้โดยตรง หน่วยได้ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับข้อมูลการศึกษาต่อในต่างประเทศ หรือโอกาสในการศึกษาต่อในต่างประเทศแก่นักศึกษาในระดับปริญญาตรี ทุกภาคการศึกษา และหน่วยมีจดหมายข่าว หรือประกาศเกี่ยวกับโอกาสในการศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาในระดับปริญญาตรีทุกภาคการศึกษา มีค่าเฉลี่ยที่เท่ากัน เชื่อว่ามีการแจ้งข่าวสารกันระหว่างรุ่นพี่ที่กำลังศึกษาต่อในต่างประเทศ และนักศึกษาที่สนใจจะไปศึกษาต่อในต่างประเทศ คณะให้การสนับสนุนเงินทุนในการสอน ทำวิจัย ในต่างประเทศอย่างพอเพียงและเหมาะสม ได้เข้าฝึกอบรมในโครงการพัฒนาภาษาต่างประเทศในระยะเวลาสามปีที่ผ่านมา คิดว่าคณะมีรางวัลที่เป็นรูปธรรม (มิใช่เกียรติบัตร) ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมในต่างประเทศอย่างสมเหตุผล เชื่อว่ามีลิงค์จากหน้าเว็บของหน่วยงาน หรือมหาวิทยาลัย ไปยังมหาวิทยาลัยในต่างประเทศโดยตรง ให้ความสำคัญด้านองค์ประกอบย่อยอยู่ในระดับน้อย คือ ได้มีโอกาสทำหลักสูตรนานาชาติในสามปีที่ผ่านมา (หรือได้ยินมาว่าคณาจารย์ในหน่วยงานของท่านได้มีโอกาสทำหลักสูตรนานาชาติ) ได้เข้าร่วมเวิร์คชอปทางด้านการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสร้างคอร์สการเรียนเป็นภาษาต่างประเทศ (หรือได้ยินมาว่าคณาจารย์ในหน่วยงานของท่านได้มีโอกาสเข้าร่วมเวิร์คชอปดังกล่าว) และมีโอกาสเข้าร่วมเวิร์คชอปเพื่อจัดทำหลักสูตรนานาชาติในสามปีที่ผ่านมา (หรือได้ยินมาว่าคณาจารย์ได้มีโอกาสเข้าร่วมเวิร์คชอปดังกล่าว)

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ในการศึกษาครั้งนี้ทำการศึกษาเฉพาะกลุ่มบุคลากรของมหาวิทยาลัยแม่โจ้เท่านั้น จึงอาจทำให้ข้อมูลผลการศึกษาที่ได้นั้นไม่สามารถสร้างความมุ่งมั่นต่อเป้าหมายในการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ ได้ในภาพรวมของกลุ่มบุคลากรได้ทั้งหมดและเพื่อเป็นการศึกษาเปรียบเทียบข้อมูลพฤติกรรมกลุ่มตัวอย่างนั้น ในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไปจึงควรที่จะมีการขยายขอบเขตการศึกษาไปยังกลุ่มตัวอย่างในเขตพื้นที่ใกล้เคียงอื่น ๆ เพิ่มเติม เช่น กลุ่มนักศึกษาที่จบบัณฑิตศึกษา เป็นต้น

บรรณานุกรม

- โครงสร้างอัตราค่าจ้างมหาวิทยาลัยแม่โจ้. 2564. ระบบออนไลน์: <http://personnel.mju.ac.th/structure/mjustat.php?show=1&fbclid=IwAR26sdWJNcvJ6lQEw8ie3PbdbvdbgXnDDhMaiUEX92Hg1LXnl8bwj80PqY4>. สืบค้นวันที่ 3 มีนาคม 2564.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. 2540. ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. (พิมพ์ครั้งที่ 7).ฉบับปรับปรุงใหม่ล่าสุด. กรุงเทพฯ. เจริญผล.
- แผนพัฒนามหาวิทยาลัยแม่โจ้สู่ความเป็นนานาชาติ. 2559. ระบบออนไลน์: https://planning2.mju.ac.th/goverment/20111119104835_planning/File20130924154147_74.pdf. สืบค้นวันที่ 25 มีนาคม 2564.
- วิจารณ์ พานิชย์. 2558. การเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง. พิมพ์ครั้งที่ 2.กรุงเทพฯ : มูลนิธิสยามกัมมาจล.
- Bryant. 2013. **Synthesis of findings from 15 years of educational reform in Thailand: Lessons on leading educational change in East Asia.** International Journal of Leadership in Education.
- Hudzik. 2011. **Comprehensive internationalization: From concept to action.** Amsterdam. NAFA.
- Jane Knight. 2012. A Conceptual Framework for the Regionalization of Higher Education: Application to Asia in Higher Education Regionalization in Asia Pacific: Implications for Governance, Citizenship, and University Transformation. **Journal of Studies in International Education.** New York: Palgrave Macmillan.
- Teichler. 2017. **Changing patterns of the higher education system : the experience of three decades.** London : Jessica Kingley.

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม

แบบสอบถามเรื่อง ทศนคติของบุคลากรต่อการพัฒนามหาวิทยาลัยแม่โจ้สู่ความเป็นนานาชาติ
Attitudes of Personnel toward Developing Maejo University to Internationalization

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย หน้าข้อความซึ่งตรงกับความคิดเห็นของผู้ตอบ () ลงใน ✓
แบบสอบถาม

1 เพศ .

ชาย () หญิง ()

2 อายุ .

() 20-29 ปี () 30-39 ปี () 40-49 ปี () 50 ปีขึ้นไป

3 วุฒิการศึกษาสูงสุด .

ต่ำกว่าปริญญาตรี () () ปริญญาตรี ปริญญาโท ()
ปริญญาเอก ()(โปรดระบุ) อื่นๆ ()

4 ประเภทตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้าราชการ () พนักงานมหาวิทยาลัย () () พนักงานราชการ
ลูกจ้างประจำ () () ลูกจ้างชั่วคราว

5 ระยะเวลาปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย .

ต่ำกว่า () 1-5 ปี () 6-10 ปี () 11-15 ปี
() 16-20 ปี () 21-25 ปี () 26 ปีขึ้นไป

6. สายการศึกษาที่ท่านสำเร็จการศึกษาสูงสุด

() สายวิทยาศาสตร์ () สังคมศาสตร์

7. ประสบการณ์การศึกษา หรือประสบการณ์ทำงานในต่างประเทศ

() ไม่เคย () น้อยกว่า 1 ปี () 1-2 ปี () 3-4 ปี () มากกว่า 4 ปี

8. ตำแหน่งทางวิชาการ หรือความเชี่ยวชาญ

() ไม่มี () ผู้ช่วยศาสตราจารย์
() รองศาสตราจารย์ () ศาสตราจารย์
() ข้าราชการพิเศษ () เชี่ยวชาญ

9. จำนวนผลงานตีพิมพ์ในระยะเวลาสามปีที่ผ่านมา

() ไม่มี () 1 - 3 เรื่อง () 4 - 6 เรื่อง () 6 เรื่องขึ้นไป

ส่วนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับความมุ่งมั่นต่อเป้าหมายในการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ

ด้านความมุ่งมั่นต่อเป้าหมาย ในการมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ	1 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	2 ไม่เห็นด้วย	3 ปานกลาง	4 เห็นด้วย	5 เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1.1 ท่านคิดว่าพันธกิจของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ได้ระบุถึง การมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติอย่างชัดเจน					
1.2 ท่านคิดว่าหน่วยงานให้ความสำคัญต่อการเป็น นานาชาติ เป็น 5 อันดับแรกของแผนเชิงกลยุทธ์ ของคณะฯ					
1.3 ท่านคิดว่าในระยะเวลาสามปีที่ผ่านมาหน่วยได้ แสดงถึงความพยายามต่อการจัดการเรียนการ สอนในหลักสูตรนานาชาติอย่างเป็นรูปธรรม					
1.4 ท่านคิดว่าหน่วยงานให้ความสำคัญกับการสร้าง หรือเข้าไปมีส่วนร่วมในการสร้างหลักสูตร นานาชาติอย่างเป็นรูปธรรม					
1.5 ท่านคิดว่าหน่วยงานให้ความสำคัญ กับการจัด กิจกรรมนานาชาติ อย่างเป็นรูปธรรม					
1.6 ท่านคิดว่าหน่วยงานให้ความสำคัญ กับการ สร้างโอกาสในการศึกษาต่อในต่างประเทศอย่าง เป็นรูปธรรม					
1.7 ท่านคิดว่าหน่วยงานมีระเบียบชัดเจนในการ ให้ สิ่งจูงใจต่อพนักงานที่ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม ด้านนานาชาติ					
1.8 ท่านคิดว่ามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม ระดับ นานาชาติในระยะเวลาสามปีที่ผ่านมา อย่างเป็น รูปธรรม					
1.9 ท่านคิดว่าเข้าร่วมการประชุมทางวิชาการ นานาชาติ และ/หรือ การส่งผลงานตีพิมพ์ใน วารสารนานาชาติในระยะเวลา 3 ปีที่ผ่านมา					
1.10 ท่านคิดว่าหน่วยงานมีเงินสนับสนุนให้กับ นักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรีหาก นักศึกษาต้องการที่จะสมัครเรียน หรือเข้าร่วม กิจกรรมในต่างประเทศ ส่วนที่ 3 ตัวแปรด้าน การสร้าง					

เนื้อหา	1 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	2 ไม่เห็นด้วย	3 ปานกลาง	4 เห็นด้วย	5 เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ข้อเสนอแนะทางการศึกษา					
2.1 ท่านคิดว่ามีประกาศเกี่ยวกับการรับนักศึกษาในระดับปริญญาตรีจากต่างประเทศเป็นภาษาอังกฤษ					
2.2 ท่านคิดว่ามีประกาศเกี่ยวกับการสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาในระดับปริญญาตรีจากต่างประเทศเป็นภาษาอังกฤษ					
2.3 ท่านคิดว่าเป็นที่ปรึกษางานวิจัย เป็นภาษาอังกฤษ (หรือภาษาต่างประเทศอื่น) ในชั้นเรียนได้ หรือให้คำแนะนำ (กรณีที่เป็นพนักงานสายสนับสนุน) เป็นภาษาอังกฤษได้					
2.4 ท่านคิดว่าสามารถอธิบายเกี่ยวกับขั้นตอนในคำร้องต่างๆของนักศึกษา แก่นักศึกษาต่างชาติได้					
2.5 ท่านคิดว่าได้มีการกล่าวถึงตัวอย่าง มุมมอง หรือเหตุการณ์ในหัวข้อนั้นๆ จากกรณีศึกษาในต่างประเทศ เกิน 30%					
2.6 ท่านคิดว่าในสาขาวิชา มีรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับต่างประเทศเกิน 30%					
2.7 ท่านคิดว่านักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี หรือกำลังศึกษาได้รับการฝึกอบรมหรือศึกษาต่อในต่างประเทศมากกว่า 20% ของจำนวนนักศึกษา					
ตัวแปรโครงสร้างพื้นฐานขององค์กร					
3.1 ท่านคิดว่าหน่วยงานสามารถจัดหาเจ้าหน้าที่ที่ให้คำปรึกษากับนักศึกษาต่อการศึกษาต่อในต่างประเทศได้โดยตรง					
3.2 ท่านคิดว่าหน่วยงานมีเจ้าหน้าที่ ที่จะเข้ามาทำงานเกี่ยวกับหลักสูตร และกิจกรรมนานาชาติได้					
3.3 ท่านคิดว่าหน่วยได้ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับข้อมูลการศึกษาต่อในต่างประเทศ หรือโอกาสในการศึกษาต่อในต่างประเทศแก่นักศึกษาในระดับปริญญาตรี ทุกภาคการศึกษา					

เนื้อหา	1 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	2 ไม่เห็นด้วย	3 ปานกลาง	4 เห็นด้วย	5 เห็นด้วยอย่างยิ่ง
3.4 ท่านคิดว่าหน่วยมีจดหมายข่าว หรือประกาศเกี่ยวกับโอกาสในการศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาในระดับปริญญาตรีทุกภาคการศึกษา					
3.5 ท่านคิดว่าการแจ้งข่าวสารกันระหว่างรุ่นพี่ที่กำลังศึกษาต่อในต่างประเทศ และนักศึกษาที่สนใจจะไปศึกษาต่อในต่างประเทศ					
3.6 ท่านคิดว่ามีลิงค์จากหน้าเว็บของหน่วยงานหรือมหาวิทยาลัย ไปยังมหาวิทยาลัยในต่างประเทศโดยตรง					
3.7 ท่านคิดว่าคณะให้การสนับสนุนเงินทุนในการสอน ทำวิจัย ในต่างประเทศอย่างพอเพียงและเหมาะสม					
3.8 ท่านคิดว่าได้มีโอกาสเข้าร่วมเวิร์คช็อป เพื่อจัดทำหลักสูตรนานาชาติในสามปีที่ผ่านมา (หรือได้ยินมาว่าคณาจารย์ได้มีโอกาสเข้าร่วมเวิร์คช็อปดังกล่าว)					
3.9 ท่านคิดว่าได้มีโอกาสทำหลักสูตรนานาชาติในสามปีที่ผ่านมา (หรือได้ยินมาว่าคณาจารย์ในหน่วยงานของท่านได้มีโอกาสทำหลักสูตรนานาชาติ)					
3.10 ท่านคิดว่า ได้เข้าร่วมเวิร์คช็อปทางด้านการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสร้างคอร์สการเรียนเป็นภาษาต่างประเทศ (หรือได้ยินมาว่าคณาจารย์ในหน่วยงานของท่านได้มีโอกาสเข้าร่วมเวิร์คช็อปดังกล่าว)					
3.11 ท่านคิดว่าได้เข้าฝึกอบรมในโครงการพัฒนาภาษาต่างประเทศในระยะเวลาสามปีที่ผ่านมา					
3.12 ท่านคิดว่า คณะมีรางวัลที่เป็นรูปธรรม (มิใช่เกียรติบัตร) ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมในต่างประเทศอย่างสมเหตุผล					

ภาคผนวก ข
รูปภาพ

